

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1710, 18 Φεβράρη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ

27

ΦΛΕΒΑΡΗ

Απεργιακή συγκέντρωση
1μμ Πλ. Κλαυθμώνος

28

ΦΛΕΒΑΡΗ

Απεργιακή συγκέντρωση
12μ Σύνταγμα

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΜΕΤΡΗΣΗΚΑΜΕ ΚΑΙ ΕΙΣΜΑΣΤΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟΙ
ΣΟΜΑΤΕΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ HELLENIC TRAIN

ΕΞΩ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6983 463840 • syntonismoskd@gmail.com

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

3 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ
ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ
ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

26/2 ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ - ΜΑΘΗΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ, 12 ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

27/2 ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
1ημ Πλ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

28/2 ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
12μ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΕΡΓΑΤΕΣ
ΚΟΙΝΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΣΕΚ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Γυρίστε στις σελίδες 3, 4, 5

Εργάτες-Αγρότες
και Φοιτητές μαζί
Με τις Γυναίκες
μπροστά
Μέχρι τη νίκη

8 ΜΑΡΤΗ

για την
απελευθέρωση
των γυναικών
σε όλο τον
πλανήτη

Με τις Γυναίκες
στην πρώτη γραμμή
ενάντια στην
εκμετάλλευση
και την καταπίεση

ΚΥΡΙΑΚΗ
8 ΜΑΡΤΗ
ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Πλ. Κλαυθμώνος 1μμ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ
www.kinisi8marthi.blogspot.com • email: kinisi8marthi@gmail.com
*1) Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη • 2) Ημερομηνία 210 5247584, 8988 244518

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

«ΚΥΚΛΩΜΑ» ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ Ν.Δ. Οργανώνουμε τη Διεθνή 28Μ κατά του ρατσισμού

Κάθε μέρα που περνάει από τη δολοφονία των 15 προσφύγων στη Χίο προστίθενται ολοένα και περισσότερες αποδείξεις που αναδεικνύουν τις ευθύνες του Λιμενικού για το έγκλημα. Ο πανικός συγκάλυψης που έχει καταλάβει τους υπουργούς της κυβέρνησης Μητσοτάκη αναδεικνύει τον ηθικό αυτουργό του ρατσιστικού εγκλήματος.

Όσον αφορά στο πρώτο, το ρεπορτάζ του **Β. Λαμπρόπουλου** στο in.gr το περασμένο Σάββατο με αποσπάσματα από τις καταθέσεις των προσφύγων, είναι αποκαλυπτικό: «Δεν ήταν τρακάρισμα. Επίτηδες μας χτύπησε ξαφνικά αριστερά μας το σκάφος του Λιμενικού αμέσως μόλις μας έριξαν ένα φως. Δεν μας φώναξαν ούτε «stop», ούτε είχαν αναμμένο τον φάρο... «Δεν πήγε το σκάφος μας πάνω στο ελληνικό. Δεν ήταν τρακάρισμα. Επίτηδες μας χτύπησε. Θα σταματούσαμε αν μας το ζητούσαν... «Μας χτύπησε το σκάφος αριστερά με την μπροστά δεξιά μεριά του. Είδα στη βάρκα πολλούς χτυπημένους και πολλά αίματα. Δεν θέλω να θυμάμαι. Ένας Θεός ξέρει πώς ζήσαμε».

Σύμφωνα με τον συντάκτη του άρθρου: «Στη δικογραφία υπάρχουν οι καταθέσεις τουλάχιστον επτά αλλοδαπών που επιβίωσαν από την πολύνεκρη σύγκρουση, στις οποίες όλοι ανεξαιρέτως αναφέρονται σε αιφνιδιαστικό “χτύπημα” του φουσκωτού από το σκάφος του Λιμενικού, από την αριστερή πλευρά... Κύριο (νεότερο) εύρημα που προκαλεί νέο κύκλο ερωτημάτων αποτελούν τα ίχνη θραύσης του πυθμένα στο σκάφος του Λιμενικού... Με κύριο ερώτημα, πλέον, εάν τελικώς το σκάφος του Λιμενικού “πάτησε” πάνω στο φουσκωτό με την πίσω πλευρά του (κάτω από την πρύμνη) στη διάρκεια της καταδίωξης. Και εάν αυτό εξηγεί τελικά γιατί τουλάχιστον 12-13 από τα θύματα πέθαναν από βαρύτερες κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις».

Ο **Νίκος Σπανός**, ναύαρχος ε.α. του Λ.Σ. και δικαστικός πραγματογνώμονας, μιλώντας στην ΕφΣυν, χαρακτήρισε το προσφυγικό σκάφος «χαμηλής πλευστότητας, βαρύ και δυσκίνητο, χωρίς δυνατότητα ελιγμών, γεγονός που αποκλείει την περίπτωση εμβολισμού ενός άλλου σκάφους, σχεδόν πολεμικών προδιαγραφών και με μηχανές 2x450 ίππων, σύνολο δηλαδή 900 ίππων». Και τόνισε: «Θα ήταν σαν να έχω ένα ποδήλατο και να προσπαθούσα να εμβολίσω μια νταλικά».

Αντιμέτωποι με μια νταλικά αλήθειες και την κοινή λογική οι υπουργοί της κυβέρνησης -Μαρινάκης, Πλεύρης-Βορίδης- προχωράνε σε ευθείες απειλές κατά δημοσιογράφων, δικηγόρων υπεράσπισης, ακτιβιστών και οποιουδήποτε αμφισβητεί τα γκεμπελιστικά παραμύθια τους, κάνοντας μάλιστα λόγο για «κύκλωμα» με στόχο την «αποσταθεροποίηση της χώρας»!

Στην πραγματικότητα, το μοναδικό εγκληματικό κύκλωμα που υπάρχει είναι αυτό της κυβέρνησης του μπαζώματος των Τεμπών, της Πύλου, των υποκλοπών, του ΟΠΕΚΕΠΕ

και πλέον και της Χίου. Οι προκλητικοί, απάνθρωποι, ρατσιστικοί και ταυτόχρονα γελοίοι ισχυρισμοί της κυβέρνησης ήδη παίρνουν απάντηση μια ομοβροντία καταγγελιών από συνδικάτα και συλλόγους.

Στοχοποίηση

Σε ανακοίνωσή του ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας «καταδικάζει απερίφραστα τη στοχοποίηση από Υπουργό της Κυβέρνησης (σ.σ. Πλεύρης) του Δικηγόρου που ανέλαβε την υπεράσπιση του φερομένου ως “διακινητή” των μεταναστών και την «προσπάθεια στοχοποίησης και εκφοβισμού των δικηγόρων που ασχολούνται με το Δίκαιο Καταστάσεως Αλλοδαπών».

Ο ΔΣΑ τονίζει επίσης ότι η «εμπειρία προηγούμενων πολύνεκρων ναυαγίων, όπως το 2014 στο Φαρμακονήσι και το 2023 νοτιοδυτικά της Πύλου, ανέδειξε επανειλημμένα τη σημασία της ουσιαστικής διερεύνησης, όχι μόνο για την απόδοση ευθυνών όπου αυτές προκύπτουν, αλλά και για την πρόληψη παρόμοιων τραγωδιών στο μέλλον» θυμίζοντας ότι «ειδικά για το ναυάγιο του Φαρμακονησίου η Ελλάδα έχει καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔ-ΔΑ)».

«Κατηγορούμαι ότι υπερασπίστηκα έναν φτωχό άνθρωπο, από τον υπουργό που υπερασπίστηκε τον Ναζί πατέρα του και είπε ότι είναι υπερασπιστικό δικαίωμα. Αδιανόητες καταστάσεις σε μια χώρα που κατρακυλάει στον βούρκο» δήλωσε ο **Δημήτρης Χούλης**, συνήγορος υπεράσπισης του μαροκινού μετανάστη που βαφτίστηκε «διακινητής» από την κυβέρνηση – με την ίδια ακριβώς μέθοδο με την οποία βαφτίστηκαν «διακινητές» οι 9 Αιγύπτιοι διασωθέντες του ναυαγίου της Πύλου -για να αθωωθούν πανηγυρικά στη συνέχεια.

«Οι απειλές για νομικές ενέργειες εναντίον δημοσιογράφων και οι μειωτικοί χαρακτηρισμοί

εις βάρος τους δεν έχουν καμία θέση στη διαδικασία ενημέρωσης... Η επιλογή του **Π. Μαρινάκη** να ακολουθήσει τον παραπάνω δρόμο έπειτα από ερωτήματα του δημοσιογράφου-μέλους της ΕΣΗΕΜ-Θ **Χρ. Αβραμίδα** δεν ανταποκρίνεται στον θεσμικό ρόλο του» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΠΟΕΣΥ. «Η κατρακύλα της χώρας μας στους δείκτες της Ελευθερίας του Τύπου στην Ευρώπη δεν έχει τέλος. Το Μαξίμου ζηλεύει τη δόξα Τραμπ και απειλεί πια τους δημοσιογράφους με αγωγές Slapps» σχολίασε η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ. «Η έκρηξη του Παύλου Μαρινάκη επιβεβαιώνει ότι το Μαξίμου δεν αντέχει τις απλές δημοσιογραφικές ερωτήσεις».

Ο Σύλλογος Νοσοκομειακών Ιατρών Χίου «καταγγέλλει απερίφραστα την ανθρωποφαγία, το εμφυλιοπολεμικό κλίμα και την απώλεια κάθε έννοιας ανθρωπιάς που εκδηλώθηκαν πριν ακόμη μετρηθούν οι νεκροί, πριν σμιξουν μάνες με τα παιδιά τους και πριν επουλωθούν οι πληγές των τραυματισμένων. Υπενθυμίζει ότι η ανθρώπινη ζωή δεν μπαίνει σε ζυγαριά. Έχει την ίδια αξία, ανεξάρτητα από καταγωγή, χρώμα ή θρησκεία».

Ο Σύλλογος των εργαζομένων στην Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης του υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου σε ανακοίνωσή του απαιτεί «την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης, τον τερματισμό της ρητορικής μίσους και τη στήριξη των Δομών υποδοχής της Υπηρεσίας μας, ώστε να επιτελούμε το σημαντικό έργο μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο».

Στην επιχείρηση εκφοβισμού και ποινικοποίησης της αλληλεγγύης ήρθε να προστεθεί η δίωξη κατά του ακτιβιστή **Τόμι Όλσεν**, υπεύθυνου της Aegean Boat Report που συστηματικά καταγράφει τα παράνομα πούσπακ στο Αιγαίο. Σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ κάνει λόγο «για δίωξη ενταγμένη στη βιομηχανία διώξεων της κυβέρνησης με στόχο τη φίμωση όσων παρακολουθούν και καταγγέλλουν τις παράνομες επαναπροωθήσεις» προσθέτοντας: «Απαιτούμε την παύση της δίωξης του Τόμι Όλσεν. Να μη διανοηθεί η κυβέρνηση της Νορβηγίας να τον εκδώσει στην Ελλάδα... Πότε θα συλληφθεί άραγε ο αρχηγός του Λιμενικού και ο πολιτικός του προϊστάμενος που τον κάλυψε στην δολοφονική επιχείρηση αποτροπής;

Η ελπίδα για να βάλουμε τέλος στις δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα έρχεται από την εξεγερμένη Μινεάπολη που έδιωξε τους κεφαλοκνηγούς της ICE, τους δολοφόνους της Ρενέ Γκουντ και του Αλεξ Πρέττι. Ο κατάλογος των χωρών που θα συμμετέχουν στη διεθνή κινητοποίηση στις 28 Μάρτη συνεχίζει να μεγαλώνει. Το κάλεσμα κατά του ρατσισμού και του φασισμού απλώνεται ήδη σε ΗΠΑ, Βρετανία, Ιταλία, Ισπανία, Ελλάδα, Γαλλία, Καναδά, Πολωνία. Ελάτε να την οργανώσουμε! Καλούμε κάθε σωματείο που δίνει τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τα μπαζώματα της κυβέρνησης να δηλώσει τώρα τη συμμετοχή του στα συλλαλητήρια».

Γιώργος Πίττας

Η ανεξιθρησκεία “πάει περίπατο” με τον Πλεύρη

«**Π**αραμονές του Ραμαζανιού, η κυβέρνηση, με τον φασίστα υπουργό **Θ. Πλεύρη** μπροστά, προχώρησε σε εφαρμογή μέτρων ρατσιστικού αποκλεισμού των μεταναστών από την πρόσβαση σε χώρους θρησκευτικής λατρείας και συλλήψεων μεταναστών που βρίσκονταν σε αυτούς, απειλώντας με άμεση απέλαση» καταγγέλλει η **ΚΕΕΡΦΑ**. Όπως τονίζεται στην ανακοίνωσή της:

«Υπό την απειλή μαζικών συλλήψεων, την περασμένη Παρασκευή, μέρα προσευχής, χιλιάδες μετανάστες εργάτες στο διάλειμμα από την εργασία τους σε εργοστάσια, αποθήκες, διανομή κλπ, στερήθηκαν την πρόσβαση σε κλειστούς χώρους θρησκευτικής λατρείας. Προχώρησαν σε κάποιες περιπτώσεις σε προσευχή σε ανοιχτούς χώρους.

Δεν αρκούσε στον **Θ. Πλεύρη** ότι οι χώροι βρίσκονταν υπό στενή παρακολούθηση της ΕΛΑΣ, ακόμα και με συστηματική παρουσία σε αυτούς, αλλά ευθυγραμμίζεται με τους φασίστες, που χρόνια τώρα επιδίωκαν να τους κλείσουν οργανώνοντας και επιθέσεις. Ο **Θ. Πλεύρης** ανακίνησε στα ΜΜΕ τη σφράγιση χώρου και τη σύλληψη θρησκευτικού λειτουργού στον χώρο, στην περιοχή του Αγίου Νικολάου, στην Αθήνα. Αυτός ο χώρος δέχτηκε πρόσφατα τρεις επιθέσεις από φασιστική συμμορία.

Αυτή η επιλογή γίνεται την ίδια περίοδο, κατά την οποία το Λιμενικό με την “αποτροπή” στη Χίο έστειλε στον θάνατο 15 πρόσφυγες. Όπως και η ICE του Τραμπ καταδιώκει τους μετανάστες στη Μινεάπολη, έτσι και εδώ, ο υπουργός Μετανάστευσης καταδιώκει τους μετανάστες γιατί είναι μουσουλμάνοι. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση μπροστά στα αδιέξοδα της, για άλλη μια φορά επιδίδεται σε κινήγι μαγιστών, στερώντας αυτονομία δικαιώματα λατρείας σε μετανάστες με κριτήριο τη μουσουλμανική πίστη.

Το δικαίωμα στην ανεξιθρησκεία πάει περίπατο για να παίξει βρόμικα παιχνίδια ο κάθε Πλεύρης, νοσταλγός των ημερών που τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής, υπό τον μανδύα των επιτροπών “αγανακτισμένων κατοίκων” του Αγίου Παντελεήμονα, έκαναν κουμάντο με τις πλάτες της ΕΛΑΣ... Δεν θέλουμε να γίνουν οι μετανάστες αποδιοπομπαίοι τράγοι στα παιχνίδια της κυβέρνησης για συνεργασίες με την ακροδεξιά...

Να υπενθυμίσουμε ακόμη ότι ο θρησκευτικός χώρος του τεμένους του Βοτανικού καλύπτει τις ανάγκες ελαχίστων περιοίκων. Η αδειοδότηση ή μη των χώρων άσκησης θρησκευτικής ελευθερίας δε μπορεί να στερεί το αναφαίρετο ανθρώπινο δικαίωμα της προσευχής. Καλούμε τον Δήμαρχο Αθήνας και το δημοτικό συμβούλιο να παρέμβουν για να μπει τέλος στην ρατσιστική εκστρατεία ισλαμοφοβίας της κυβέρνησης».

13/2, Αθήνα. Απεργιακή συγκέντρωση εργατών-αγροτών στο Σύνταγμα. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Εργάτες, αγρότες, φοιτητές μαζί- Με τις γυναίκες μπροστά θα βγούμε νικητές!

Τα εγκλήματα της ετοιμόρροπης κυβέρνησης του Μητσοτάκη δεν έχουν τέλος. Πολυορκημένη από τη μαζική αγανάκτηση, τρέχει να προλάβει να συμπληρώσει την καταστροφική ατζέντα της με νέες επιθέσεις, αγκαλιά με τον Τραμπ και τον Νετανιάχου.

Ο Τραμπ συγκαλεί το κατοχικό «Συμβούλιο Ειρήνης» για τη Γάζα στη Νέα Υόρκη και η κυβέρνηση στέλνει τον υφυπουργό Εξωτερικών **Χάρη Θεοχάρη** να συμμετέχει σαν «παρατηρητής». Ακόμα και τα κράτη της ΕΕ αρνούνται να μπουν σε αυτό τον μηχανισμό προώθησης της Γενοκτονίας κατά των Παλαιστίνων, αλλά ο Μητσοτάκης τρέχει να δηλώσει παρών. Ακόμα χειρότερα, Μητσοτάκης και Δένδιας μαζί ετοιμάζουν την αποστολή ελληνικού στρατού στη Γάζα. Σύμφωνα με την Καθημερινή της Κυριακής:

«Σε προχωρημένη φάση βρίσκονται οι προετοιμασίες για τη συμμετοχή της Ελλάδας

στη Διεθνή Δύναμη Σταθεροποίησης στη Γάζα (International Stabilization Force), κίνηση η οποία κρίνεται απαραίτητη προκειμένου η Αθήνα να δώσει και στο πεδίο σήμα για την απόφασή της να εμπλακεί ενεργά στην επίλυση των κρίσεων στην περιοχή της. Σύμφωνα με άριστα πληροφορημένες πηγές, έχει αποφασιστεί η συμμετοχή με δύναμη επιπέδου τάγματος μειωμένης σύνθεσης, με περίπου 100-150 άνδρες. Αν και αρχικά είχε συμφωνηθεί η ελληνική αποστολή στη Γάζα να είναι αποκλειστικά για υποστήριξη, δηλαδή με στοιχεία του Υγειονομικού Σώματος και του Μηχανικού, τελικώς θα περιλαμβάνονται και δυνάμεις που θα έχουν αποκλειστικό σκοπό την παροχή ασφαλείας. Το τμήμα ασφαλείας, δηλαδή τα μάχιμα τμήματα του ελληνικού στρατού, θα βρεθούν στο Ισραήλ και στη Γάζα προκειμένου να συνοδεύσουν το Υγειονομικό και το Μηχανικό, το οποίο θα συνεισφέρει και με μηχανήματα, προφανώς για τις απαραίτητες εργασίες εντός της Γάζας. Τα μάχιμα τμήματα των Ενόπλων Δυνάμεων θα κινούνται στη Γάζα με τροχοφόρα τεθωρακισμένα οχήματα αναγνώρισης του Στρατού Ξηράς, κατά πάσα πιθανότητα με M-117».

Χέρι με χέρι δίπλα στη βαθύτερη εμπλοκή στη Γενοκτονία, η κυβέρνηση κλιμακώνει τη ρατσιστική ισλαμοφοβική εκστρατεία ενάντια στους πρόσφυγες. Την ώρα που ο Τραμπ αναγκάζεται να περιμαζέψει τους μπάτσους

της ICE από τους δρόμους της Μινεσότα, ο Πλεύρης οργανώνει επίθεση στα τζαμιά και στον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**. Η κυβέρνηση που ευθύνεται για τα εγκλήματα του Λιμενικού στην Πύλο και στη Χίο, όχι μόνο καλύπτει τους δολοφόνους αλλά και βάζει στο στόχαστρο τους μετανάστες που ζουν εδώ, δουλεύουν και παλεύουν μαζί μας. Η επίθεση στον Τζαβέντ Ασλάμ πάει μαζί με την ρατσιστική επίθεση στον **Πάνο Ρούτσι** που έχει την τόλμη να αγωνίζεται για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των Τεμπών.

Ενωμένα

Δεν θα αφήσουμε να περάσει κανένα από αυτά τα κυβερνητικά σχέδια. Ενώνουμε τους αγώνες και τις δυνάμεις του κινήματος από όλα τα μέτωπα. Την Παρασκευή που πέρασε, ενώθηκαν στο Σύνταγμα τα τρακτέρ των αγροτών με τους απεργούς που παλεύουν για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας κόντρα στα σχέδια Κεραμώσ-Παναγόπουλου. Προχωράμε να οργανώσουμε τον ξεσηκωμό στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών με 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη. Μαζί και οι φοιτητές που κλείνουν τις Σχολές στις 26 Φλεβάρη. Και βγαίνουμε ξανά στους δρόμους στις 8 Μάρτη, στην παγκόσμια μέρα των Γυναικών.

Μπλόκο στην κυβέρνηση των δολοφόνων είναι το σύνθημα που μας ενώνει και δεν θα τους αφήσουμε να πάρουν ανάσα ούτε στιγμή. Στις 28 του Μάρτη οργανώνουμε παγκόσμια μέρα δράσης που ενώνει όλα τα κινήματα από την Αμερική ως την Ευρώπη ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Σε αυτόν τον κοινό αγώνα βρίσκεται η θέση για κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια από όλους τους χώρους. Ελάτε να παλέψουμε μαζί για έναν κόσμο απαλλαγμένο από τα εγκλήματα του κέρδους, του ρατσισμού και του σεξισμού.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Κάτω τα χέρια από τον Τζαβέντ

Ο ακροδεξιός ρατσιστής Πλεύρης απειλεί με απέλαση τον Τζαβέντ Ασλάμ.

Προκλητική ρατσιστική ενέργεια ενάντια στα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων μας από τον ακροδεξιό υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου Θ. Πλεύρη αποτελεί η επίθεση κατά του Τζαβέντ Ασλάμ για να του αφαιρεθεί το άσυλο. Του έστειλαν «κλήση προς ακρόαση» για να ανοίξουν αυτόν τον δρόμο. Μάλιστα, το ανάλογο επιχειρήσε και ο προκάτοχος του, Ν. Μηταράκης και η επιτροπή ασύλου το απέρριψε.

Μια κυβέρνηση στριμωγμένη από την οργή του κόσμου για τα βάρβαρα εγκλήματά της, τα οποία πυκνώνουν, προσθέτοντας στα Τέμπη και την Πύλο, τη Βιολάντα και τη Χίο, επιτίθεται με μίσος κατά των μεταναστών και των προσφύγων, με μένος κατά όσων υπερασπίζονται δικαιώματα και ελευθερίες ή υψώνουν την φωνή τους κατά της συγκάλυψης των μαζικών δολοφονιών. Ο Μητσotάκης και ο Πλεύρης ακολουθούν τον Τραμπ που καταδιώκει με τους κεφαλοκνηγούς της ICE και εκτελεί αλληλέγγυους στη Μινεάπολη.

Έτσι, στο στόχαστρο της κυβέρνησης και των ακροδεξιών υπουργών της βρέθηκαν ο δικηγόρος υπεράσπισης των επιζώντων της Χίου, **Δ. Χούλης**, ο νορβηγός ακτιβιστής **Τόμυ Όλσεν** της Aegean Boat Report και ο δημοσιογράφος, **Χ. Αβραμίδης**.

Η χυδαία αντιμετώπιση των μεταναστών, όταν αγωνίζονται, την ζούμε με τις διαρκείς επιθέσεις κατά του **Πάνου Ρούτσι**. Κοινός παρονομαστής είναι η προσπάθεια συγκάλυψης των εγκλημάτων των Τεμπών, της Πύλου και της Χίου.

Στημένες κατηγορίες

Η προσπάθεια φίμωσης του Τζαβέντ Ασλάμ κρατά από το 2005, όταν κατήγγειλε τις απαγωγές 28 Πακιστανών από τις μουσικές υπηρεσίες. Τότε, η στοχοποίηση οδήγησε στη σύλληψή του με στημένες κατηγορίες ενώ ο Άρειος Πάγος αθώωσε τον Τζαβέντ Ασλάμ και απέρριψε το αίτημα της χούντας του Πακιστάν να απελαθεί.

Η επίθεση συνεχίστηκε και αργότερα, παράλληλα με τις δολοφονικές επιθέσεις της Χρυσής Αυγής στις γειτονίες, τα μαχαίρωματα και τα πογκρόμ, που οδήγησαν στις δολοφονίες του **Σαχζάτ Λουκιμάν** και του **Παύλου Φόσσα**. Ο Τζαβέντ Ασλάμ κλήθηκε στη δίκη της Χρυσής Αυγής ως μάρτυρας.

Τώρα, η ΝΔ και τα πρόθυμα καλοπληρωμένα παραγαλάκια της στα ΜΜΕ, τα οποία είχαν την ειδηση πριν την ενημέρωση του Τζαβέντ Ασλάμ(!), τρέχουν να χειροκροτήσουν τον ακροδεξιό κατήφορο του Θ. Πλεύρη. Λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο!

Έχουμε μπροστά μας αγώνες για να τελειώνουμε με τις χυδαίες και προκλητικές επιθέσεις μιας κυβέρνησης παντελώς απομονωμένης: 27-28 Φλεβάρη, 8 Μάρτη, μέρα για τα δικαιώματα των γυναικών και 28 Μάρτη, παγκόσμια κινητοποίηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

Στον Τζαβέντ Ασλάμ και χιλιάδες άλλους μετανάστες και πρόσφυγες η κυβέρνηση χρωστά νομιμοποίηση, χαρτιά και ιθαγένεια και όχι απελάσεις ρατσιστικές.

ΚΕΕΡΦΑ-ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΕΛΛΑΔΟΣ "Η ΕΝΟΤΗΤΑ"

Η κυβέρνηση, το μόνο που καταφέρνει να κάνει είναι να γεμίζει το κέντρο της Αθήνας από την οργή για τα εγκλήματα της. Αυτό έγινε την Παρασκευή 13 Φλεβάρη στο Σύνταγμα όπου δόθηκαν δύο μεγάλες μάχες. Των εργατικών συνδικάτων ενάντια στην ψήφιση του νομοσχεδίου κυβέρνησης, ΣΕΒ και ΓΣΕΕ για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, και των αγροτών ενάντια στη διάλυση του πρωτογενή τομέα της χώρας.

Από τη 1 το μεσημέρι τα πανό των συνδικάτων και των ομοσπονδιών του ιδιωτικού τομέα γέμισαν την πλατεία Συντάγματος, μετά από κάλεσμα του **Εργατικού Κέντρου Αθήνας** που προκήρυξε 4ωρη στάση εργασίας. Στο πλευρό τους οι φοιτητές αλλά και μαθητές που είχαν προχωρήσει ναυρίτερα το πρωί σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στη διάλυση των μουσικών και καλλιτεχνικών σχολείων. Την ίδια ώρα, μέσα στη Βουλή ψηφιζόταν το νομοσχέδιο για τις συλλογικές συμβάσεις. Από το βήμα της συγκέντρωσης εκπρόσωποι σωματείων και ομοσπονδιών μίλησαν για την αντίθεσή τους στο νομοσχέδιο που είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα της εργοδοσίας και ξεδίπλωσαν τις μάχες για ΣΣΕ και αυξήσεις στους μισθούς σε όλους τους χώρους δουλειάς.

Τα πανό του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** με σύνθημα «ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΜΠΛΟΚΟ ΠΑΝΤΟΥ», και του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος με σύνθημα «ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ, ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ», συνέδεαν τα μέτωπα των αγώνων και έδιναν τον τόνο για κλιμάκωση για ανατροπή της κυβέρνησης και του συστήματος. Ανάρπαστες έγιναν οι πικέτες της **Εργατικής Αλληλεγγύης** και του περιοδικού **Σοσιαλισμός Από τα Κάτω** με το σκίτσο με το τρακτέρ που πατά Τραμπ και Μητσοτάκη.

Στις 4 το μεσημέρι ήταν η προγραμματισμένη υποδοχή των αγροτών στο Σύνταγμα. Η στιγμή που έφτασαν οι αγρότες με τα τρακτέρ τους στην πλατεία ήταν συγκλονιστική. Με υψωμένες τις γροθιές, με κόρνες και πανό χαιρετούσαν τους συγκεντρωμένους και με συνθήματα «Εργατιά-Αγροτιά μια φωνή και μια γροθιά» ενώθηκαν μαζί τους. Σε πολλά τρακτέρ γυναίκες αγρότισσες είχαν μπει μπροστά σαν οδηγοί θυμίζοντας την ανοιχτή μάχη απέναντι στον σεξισμό με την 8 Μάρτη - την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας- να πλησιάζει. Αγρότες, αλιείς, κτηνοτρόφοι, μελισσοουργοί πήραν τον λόγο από το βήμα μιλώντας για τον 55ήμερο αγώνα τους στα μπλόκα που τράνταξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

«Είμαστε σε μία στιγμή που όλοι οι χώροι δουλειάς είναι ξεσηκωμένοι», γράφει η προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Στις 12 Φλεβάρη απέργησαν οι εργαζόμενοι στην efood για Συλλογική Σύμβαση, στις 25 Φλεβάρη απεργούν οι εργαζόμενοι σε επισιτισμό τουρισμό και το προηγούμενο διάστημα απέργησαν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, στα λιμάνια και μία σειρά ακόμη εργατικοί χώροι και κλάδοι. Πηγαίνοντας για τα τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη χρειάζεται να προχωρήσουμε σε 48ωρη πανεργατική απεργία στις 27 και 28 του Φλεβάρη. Πανεργατική απεργία για να μη θρηνήσουμε κανέναν άλλον εργάτη και καμία άλλη εργάτρια θυσιά στον βωμό των κερδών των καπιταλιστών».

Σοφία Γαρμπή,
Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

13/2, Αθήνα. Απεργιακή συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Εργάτες-Αγρότες μαζί στους δρόμους του αγώνα

Δίνουμε το παρών στη στάση εργασίας που καλεί το Εργατικό Κέντρο γιατί σαν σωματείο εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ μόλις έχουμε υπογράψει μία Συλλογική Σύμβαση και δεν θα αφήσουμε την κυβέρνηση να την υπονομεύσει. Είναι τόσο απλό το ζήτημα και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε μαζική συμμετοχή των συναδέλφων μας στην απεργία. Στην πραγματικότητα το ένα κατάστημα έκλεισε τελείως. Προφανώς επειδή ξέρουμε ότι μία στάση δεν είναι αρκετή οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στις κινητοποιήσεις για τα τρία χρόνια από τα Τέμπη.

Μηνάς Χρονόπουλος,
μέλος Σωματείου Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

Πήραμε απόφαση για να είμαστε εδώ μαζί με τους εργάτες για να υποδεχτούμε αγωνιστικά και τους αγρότες. Θεωρούμε ότι η κοινωνική συμφωνία που υπογράφηκε εν κρυπτώ με τον ελεγχόμενο Παναγόπουλο και την Κεραμέως βάζει ταφόπλακα για κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις, γνήσιες, που να απαντούν στις ανάγκες των εργαζομένων.

Αυτό διαμορφώνει έναν εργασιακό μεσαίωνα σαν μέλλον για τους μαθητές και τις μαθήτριές μας και αντανακλά και στον δικό μας κλάδο στον οποίο δίνουμε μάχη να οργανώσουμε τη διεκδίκηση κλαδικών συλλογικών συμβάσεων διότι ο μισθός δεν φτάνει. Μπροστά μας έχουμε τη Γενική Συνέλευση προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας που είναι μία σημαντική διαδικασία για τον κλάδο μας που συνενώνει πανελλαδικά τα σωματεία.

Έχουμε πάρα πολλά ζητήματα. Η κυβέρνηση φέρνει το Εθνικό Απολυτήριο, συνεχίζονται οι διώξεις εκπαιδευτικών είτε επειδή απεργούν, είτε επειδή διαμαρτύρονται για τα κακά κείμενα του σχολείου. Υπάρχουν τραγικά κενά στα σχολεία και οι

μαθητές/ριές μας στερούνται αυτά που έχουν να κάνουν με τα μορφωτικά τους δικαιώματα. Επομένως έχουμε πεδίο δόξης λαμπρόν να οργανώσουμε τις κινητοποιήσεις μας. Θέλουμε να προχωρήσουμε και να κλιμακώσουμε και να αντιμετωπίσουμε όλα τα ζητήματα που έχουμε σαν κλάδος.

Μάνος Μανουσάκης,
γενικός γραμματέας της Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας

Διεκδικούμε την επαναφορά του θεσμού των ΣΣΕ όπως ίσχυαν πριν από τις αντεργατικές ανατροπές που ήρθαν τον καιρό των μνημονίων. Θεωρούμε ότι αυτή είναι μία κατάπυστη συμφωνία που υπέγραψε η ΓΣΕΕ των εργοδοτών, πίσω από τις πλάτες των εργαζομένων.

Αυτή η συμφωνία μας φέρνει στο να μπορούμε να διαπραγματευτούμε ΣΣΕ με πολύ πιο δυσμενείς όρους. Ήδη στον κλάδο οι μεγάλοι κατασκευαστικοί όμιλοι, η ΤΕΡΝΑ, ο ΑΚΤΩΡ, η ΑΒΑΞ αρνούνται μέσω του εργοδοτικού συνδέσμου να υπογράψουν ΣΣΕ που να καλύπτει και τα δελτία παροχής υπηρεσιών που είναι περίπου το 80-90% των εργαζομένων μηχανικών τεχνικών στον κλάδο των κατασκευών.

Όλη αυτή η κατάσταση έχει οδηγήσει σε συγγή εκμετάλλευση με πολλές ώρες εργασίας, χωρίς πληρωμή υπερωριών, χωρίς άδειες, χωρίς να πληρώνονται Σαββατοκύριακα και αργίες για χιλιάδες μηχανικούς τεχνικούς στο νέο Ελ Ντοράντο κερδών στον κλάδο των κατασκευών. Πρακτικά και με το νέο σχέδιο νόμου διατηρείται η απαγόρευση να προσφεύγουν τα σωματεία στον ΟΜΕΔ προκειμένου να υποχρεώσουν τους εργοδότες να συζητήσουν για ΣΣΕ. Επομένως είναι ένας αγώνας ουσιαστικός που πρέπει να έχει διάρκεια και προοπτική.

Ηλίας Τσιμπουκάκης,
πρόεδρος Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών

Ήρθαμε ξανά εδώ, μήπως μπορέσουμε και καταφέρουμε να μας δει η κυβέρνηση. Μας θανατώνουν όλα τα ζώα μας. Η νόσος αυτή δεν μεταδίδεται στον άνθρωπο. Το γάλα το πίνουμε εμείς οι ίδιοι μέχρι να θανατώσουν τα ζώα μας. Δεν υπάρχει κίνδυνος για τον κόσμο. Κι όμως προχωρούν σε θανατώσεις.

Θέλουν να μας διώξουν από τα χωράφια μας. Έχουν σκεπάσει όλη την Καρδίτσα με φωτοβολταϊκά και ανεμογεννήτριες. Μας έχουν περικυκλώσει. Θέλουν να μας καταστρέψουν. Θέλουν να φύγουν τα παιδιά μας από τον τόπο μας. Δεν θα μπορούν να ζήσουν εδώ.

Δεν ήρθαμε στην Αθήνα για καφέ. Αφήσαμε σπίτια, ζώα και δουλειές για να έρθουμε να παλέψουμε. Ανεχτήκαμε πάρα πολλά και η κυβέρνηση δεν ασχολείται καν. Όταν εμείς πουλάμε 20 λεπτά το κιλό το σιτάρι και το ψωμί φτάνει 2,5 ευρώ, κάτι δεν πάει καλά. Παίρνουν τα προϊόντα μας σε εξευτελιστικές τιμές και ο κόσμος τα πληρώνει χρυσά. Συνεχίζουμε δυναμικά. Την επόμενη φορά θα βγούμε και με τα παιδιά μας.

Ελπίζουμε να μείνουν τα παιδιά μας εδώ. Βλέπουμε να στέλνονται χρήματα και πυρομαχικά στην Ουκρανία, εκατομμύρια και δισεκατομμύρια, και εδώ δεν υπάρχει στήριξη. Ο γιος μου θα πάει φαντάρος. Πού θα τον στείλουν; Τι θα φυλάξει; Είμαστε ο πρωτογενής τομέας. Είμαστε αυτοί που κρατάμε την Ελλάδα ζωντανή. Αν δεν καταλάβει ο κόσμος τι γίνεται και δεν σταθεί δίπλα μας, θα σβήσουμε.

Λίτσα,
κτηνοτρόφος από την Καρδίτσα

Καταρχάς σαν καλλιτέχνες ξεκαθαρίζουμε ότι δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα από τους άλλους εργαζόμενους. Έχουμε τα ίδια προβλήματα και τα ίδια αιτήματα. Δεν είμαστε κάτι διαφορετικό.

Υπό αυτήν την έννοια και δίπλα στους αγρότες βρεθήκαμε και δίπλα στους συναδέλφους εκπαιδευτικούς εικαστικούς. Η παρουσία μας στους αγρότες δημιούργησε μία συλλογική διαδικασία με την έννοια ότι το είχαν ανάγκη να καταλάβουν ότι έχουν στήριξη στην εργατική τάξη και κατάλαβαν ότι μπορούν να αποκτήσουν δύναμη μέσα από αυτήν τη διαδικασία. Το ίδιο και εμείς. Ο αγώνας είτε περάσει, είτε δεν περάσει το σημερινό νομοσχέδιο συνεχίζεται γιατί τα προβλήματα είναι πολύ βαθύτερα, έχουν συγκεκριμένη αιτία και είναι μία μόνιμη πάλη μέχρι την ανατροπή.

Μαριάννα Τσαγκάρη,
μέλος ΔΣ ΕΕΤΕ

Αυτό που θέλει να κάνει το νομοσχέδιο είναι να συντηρήσει στον πάγο τις Συλλογικές Συμβάσεις, να μην υπάρχει δικαίωμα υπογραφής τους και να τις έχουν εθιμοτυπικά. Ερχόμαστε από την μεγάλη πανελλαδική απεργία πριν από μία βδομάδα για το εργοδοτικό έγκλημα στη Βιολάντα και είπαμε με την απεργία μας ότι φτάνει μέχρι εδώ, δεν θα θυσιάσουν άλλοι εργάτες στον βωμό του κέρδους, για τους βιαμήχανους και τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας για να στήσουμε παντού επιτροπές υγιεινής και ασφάλειας και σωματεία. Και φυσικά η δράση μας θα κορυφωθεί στις 28 Φλεβάρη που έχει παρθεί απόφαση από όλα τα σωματεία του κλάδου μας, από την ομοσπονδία και το Εργατικό Κέντρο για πανελλαδική 24ωρη απεργία για το έγκλημα των Τεμπών. Και φυσικά είναι σε εξέλιξη και η προσπάθεια υπογραφής κλαδικής ΣΣΕ που τη Δευτέρα έχουμε συνάντηση η Ομοσπονδία Τροφίμων. Αν αυτό δεν ευοδωθεί θα πάμε το επόμενο διάστημα για κλαδική απεργία με αίτημα την υπογραφή σύμβασης γιατί έχει να υπογραφεί σύμβαση από το 2009 και είναι ακάλυπτος ο κλάδος.

Γιάννης Σχοινάς,
πρόεδρος Συνδικάτου Γάλακτος -Τροφίμων -
Ποτών Ν. Αττικής, πρόεδρος επιχειρησιακού
σωματείου TastyFoods

Από 7 χρονών είμαι στα χωράφια. Από τα 20 και μετά είμαι κατά κύριο επάγγελμα αγρότης. Δεν έχω άλλο εισόδημα, ζω αποκλειστικά από τη γη μου. Είμαι 60 χρονών. Ήρθαμε εδώ γιατί δεν έχουμε άλλη διέξοδο. Δεν έχουμε εισπράξει επιδότηση φέτος, δεν μας έχουν ενισχύσει.

Και σαν να μην φτάνουν όλα αυτά, μπήκαν στους λογαριασμούς και πήραν και τα χρήματα του ΕΛΓΑ. Αυτό είναι παρανομία. Ο ΕΛΓΑ είναι για την ασφάλεια της καλλιέργειας. Τον πληρώνω τόσα χρόνια και ποτέ δεν έχω πάρει αποζημίωση. Τα έξοδα είναι δυσβάσταχτα. Το πετρέλαιο 1,5 ευρώ. Σε άλλες χώρες οι αγρότες το παίρνουν 60 και 90 λεπτά. Το λίπασμα έχει φτάσει 25 ευρώ, ενώ πριν 15 χρόνια είχε 3 ευρώ. Δεν θα αντέξει η αγροτιά. Εμείς παράγουμε και οι πόλεις τρώνε. Χωρίς αγρότες δεν υπάρχει ζωή. Αν δεν παράγουμε εμείς, θα πλουτίζουν πέντε εισαγωγείς που θα φέρνουν προϊόντα απ' έξω και δεν ξέρουμε ούτε τι πιστοποίηση έχουν ούτε από πού έρχονται.

Ζητάμε φθηνό πετρέλαιο, φθηνό λίπασμα, φθινό ρεύμα. Έχουμε γεμίσει ανεμογεννήτριες και φωτοβολταϊκά και η Ελλάδα έχει από τα πιο ακριβά ρεύματα στην Ευρώπη. Τότε γιατί τα βάζουμε; Πέντε οικογένειες λυμαινόνται τα καύσιμα. Πέντε το ρεύμα. Πέντε τα πάντα. Δεν υπάρχει μεσαία τάξη. Υπάρχει τελευταία τάξη. Και εμείς ινώθουμε αγρότες πέμπτης κατηγορίας. Ανατράπηκε τελευ-

13/2, Αθήνα. Υποδοχή των αγροτών στο Σύνταγμα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ταία στιγμή και η συμφωνία Mercosur, που θα έφερνε εισαγωγές κρέατος. Αν περνούσε, θα την πλήρωνε ο αγρότης. Ακούμε ότι δίνονται επιδοτήσεις και σε εισαγωγείς κρέατος. Όπως φάνηκε και με το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ. Ζητάμε το ταμείο μας να λειτουργεί σωστά. Αν είσαι αγρότης, να είσαι αγρότης κανονικά. Να πληρώνεις ΟΓΑ, βιβλία, έσοδα-έξοδα και να μην έχεις άλλο εισόδημα για να παίρνεις την επιδότηση που δικαιούσαι. Σπουδάζω δύο παιδιά και είμαι σε αδιέξοδο. Αν δεν είχα κάνει κουμάντο, δεν θα μπορούσα να τα σπουδάσω. Αν δεν ενισχυθούν οι αγρότες, θα πεθάνει η αγροτιά. Και όταν πεθάνει η αγροτιά, πεθαίνουν όλα. Είναι αλυσίδα. Αλλά συνεχίζουμε σταθερά.

Γιώργος Κότσαρης,
αγρότης από την Εύβοια

Θέλουν να ψηφίσουν έναν νόμο που τη συλλογική σύμβαση εργασίας θα την αποφασίζει η κυβέρνηση βάσει των αλγορίθμων. Αυτό είναι απαράδεκτο, δεν έχει γίνει ποτέ και θα δώσουμε μάχες για να μην περάσει. Αυτό είναι το ένα κομμάτι. Όμως είμαστε εδώ γιατί θέλουν η τροφή μας να γίνει μονοπώλιο πολυεθνικό, να αποδυναμώσουν τους βιοπαλαιστές αγρότες και να γίνει η ζωή μας κόλαση διατροφικά. Είναι κόλαση ήδη η ζωή μας με το στεγαστικό, με τους χαμηλούς μισθούς. Θα δώσουμε και αυτή τη μάχη, είμαστε αλληλέγγυοι στην αγροτιά. Η 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη είναι σταθμός για την απάντησή μας. Πρέπει να κάνουμε καμπάνια, να βγούμε πόρτα πόρτα και στους χώρους δουλειάς γιατί εκεί γίνεται η ζύμωση.

Βασιλική Κανέλλου,
βοηθός θαλάμου στο ΓΝΑ Γεννηματάς

Ήρθαμε στο μεγάλο αγροτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, μαζί με εργάτες, φοιτητές και συνταξιούχους. Τα προβλήματα είναι κοινά. Εμείς πουλάμε φθηνά και ο καταναλωτής αγοράζει ακριβά. Ο αγώνας μας είναι και δικός του αγώνας.

Δεν κάνουμε βήμα πίσω. Οι κινητοποιήσεις δεν τελείωσαν στα μπλόκα. Σήμερα είναι μία μορφή αγώνα και θα ακολουθήσουν κι άλλες, με βάση τις αποφάσεις που πήραμε. Δεν πάει άλλο. Είμαστε τελειωμένοι οικονομικά. Όλοι χρωστάμε. Δεν χρωστάμε επειδή θέλαμε -μας έφτασαν εδώ για να χρωστάμε. Στην Καρδίτσα πνιγήκαμε δύο φορές, από τον Ιανό και τον Daniel. Έργα δεν έγιναν. Ακούμε για εκατομμύρια, αλλά σε εμάς δεν φτάνει τίποτα. Δεν μπορούμε να καλλιεργήσουμε. Μας χρωστούν επιδοτήσεις με λάθη που δεν είναι δικά μας. Υποτίθεται ότι θα διορθώνονταν, αλλά τα πράγματα γίνονται χειρότερα. Αν δεν στηριχθεί ο αγροτικός κόσμος, η ύπαιθρος θα ερημώσει. Θα τα αφήσουμε και θα φύγουμε. Κατεβήκαμε σήμερα γιατί η κυβέρνηση δεν καταλαβαίνει ότι ο αγώνας μας είναι δικαίος. Συνεχίζουμε μέχρι να δικαιωθούμε.

Σούλης Αϊβαζίδης,
πρόεδρος Αγροτοκτηνοτροφικού Συλλόγου
Ανατολικής Εορδαίας και Νότιας Λεκάνης Βεγορίτιδας

Το κόστος παραγωγής κάθε χρόνο αυξάνεται. Εργάζομαι στα χωράφια μας από 20 χρονών. Από τότε που παντρεύτηκα με τον άντρα μου είμαστε στα χωράφια. Τα παιδιά μας όταν έγιναν 18 χρονών έφυγαν και δεν θέλουν να τα ξαναδούν. Είμαστε όλοι μαζί, ο ένας εξαρτάται από τον άλλον. Σήμερα κάτι βλέπω, αν συνεχίσουμε όλοι μαζί με αγώνα μπορούμε να τους ρίξουμε. Και να σταματήσουμε εμείς να καλλιεργούμε, χρειάζεται να αγωνιστούμε για τους επόμενους.

Μαρία,
κτηνοτρόφος από το μπλόκο της Νίκαιας

13/2, Αθήνα. Υποδοχή των αγροτών στο Σύνταγμα. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Μετά από 55 μέρες αγώνα στο μπλόκο της Νίκαιας και το συλλαλητήριο μας στο λιμάνι του Βόλου, είμαστε στο Σύνταγμα μπροστά από τη Βουλή. Να μας δουν αυτοί μήπως βάλουν λίγο μυαλό. Η δουλειά μας είναι πάρα πολύ δύσκολη. Έχουμε τόσα προβλήματα. Το χειρότερο από όλα είναι το πετρέλαιο. Μας είπαν θα μας το δώσουν στην αντλία χωρίς δασμούς. Εμάς μας δώσαν λίγα ψίχουλα από το '23 μέχρι το '24, το '26 είπαν θα μας πληρώσουν, είναι δεύτερος μήνας, δεν έχουμε πάρει τίποτα. Είμαστε ο νομός Μαγνησίας που είναι πληττόμενος νομός. Όταν κλείσαμε το λιμάνι του Βόλου την επόμενη μέρα μας είπαν θα παίρναμε λεφτά και μέχρι σήμερα δεν έχουμε πάρει τίποτα. Είναι απαράδεκτοι. Στο Μαξίμου μας δώσαν την λευκή τους. Το μόνο που ξέρουν να μας λένε είναι έδωσα τόσα εκατομμύρια, αλλά όλα αυτά στα χαρτιά, στην τσέπη μας δεν υπάρχει σάλιο. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας όσο μπορούμε και είμαστε αλληλέγγυοι με όλους τους εργάτες σε όλους τους κλάδους. Εμείς παράγουμε και ο εργάτης παράγει με την εργασία του. Πρέπει να είμαστε μαζί με όλους, ενωμένοι μπορούμε να νικήσουμε.

Νικόλας Τσιβελέκος,
αντιπρόεδρος Συλλόγου Νοτίου
Πηλίου Αλιέων, Σύλλογος Αλιέων Βόλου

Η ίδια κυβέρνηση που τσακίζει τους εργάτες και τους αγρότες τσακίζει και τους φοιτητές. Αντί να δώσει κονδύλια, τσακίζει το δημόσιο, ιδιωτικοποιεί τα πάντα και διαλύει τις σχολές μας. Δολοφονούν παντού. Στα Τέμπη, στη Χίο, στη Βιολάντα και την Παλαιστίνη. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε όλοι μαζί στους δρόμους. Με απεργίες οι εργάτες και οι φοιτητές να βγούμε με καταλήψεις στις σχολές μας. Αυτή τη μάχη δίνουμε εν όψει του απεργιακού διήμερου στις 27 και 28 Φλεβάρη και ξεσηκώνουμε τη σχολή μας.

Φωτεινή Μήτρου-Ζαντού,
φοιτήτρια Φιλοσοφικής Σχολής

Αυτή τη στιγμή κάνουμε ανασύνταξη δυνάμεων. Το θετικό μέσα από τα μπλόκα ήταν ότι μπήκαμε ενωμένοι και φύγαμε ενωμένοι. Αυτό ήταν ένας στόχος. Ο στόχος της κυβέρνησης ήταν να διασπάσει τα μπλόκα, έκανε πολλές προσπάθειες αλλά δεν τα κατάφερε. Με τους πρόθυμους, που πήγανε μία βδομάδα πριν και συναντηθήκαμε με τους κομματικούς δικούς τους και με άλλους τρόπους. Δεν τα κατάφεραν όμως και φύγαμε ενωμένοι και αυτό είναι νίκη. Δεν έχει ξαναγίνει να φύγουμε ενωμένοι, πάντα κάποιος το έσκαγε. Ήρθαμε στην Αθήνα με απόφαση της Πανελλαδικής Επιτροπής Μπλόκων, είναι ερώτημα και για εμάς το τι κάνουμε από εδώ και πέρα. Η ουσία όμως είναι ότι πρέπει να ενωθούμε όλοι από τα κάτω, όλα τα ρυακία να γίνουνε ποτάμι και να τους πάρουμε σβάρνα.

Θάνος,
αγρότης μπλόκο της Νίκαιας

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΣΗΕΑ

Έδρα για την Ανατροπή

Εκλογική επιτυχία σημείωσε η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην ΕΣΗΕΑ εκλέγοντας αντιπρόσωπο στο ΔΣ με 206 ψήφους. Μικρή πτώση σε ψήφους σημείωσαν οι παρατάξεις Ενωμένοι Δημοσιογράφοι και Συσπείρωση Δημοσιογράφων που αποτελούσαν την ηγεσία της Ένωσης, διατηρώντας ωστόσο τις έδρες που είχαν στο Δ.Σ. Πτώση σημείωσαν και οι παρατάξεις Νέα ΕΣΗΕΑ και ΚΕΔ, με τη δεύτερη να μένει εκτός Δ.Σ. Ανοδικά κινήθηκε το ψηφοδέλτιο της Δημοσιογραφικής Συνεργασίας που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ διατηρώντας την έδρα που είχε.

«Η είσοδος της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ είναι μια σπουδαία επιτυχία που πάτησε στη στάση και τη δράση που είχαμε τα τελευταία δύο χρόνια, παρότι στις προηγούμενες εκλογές μείναμε εκτός ΔΣ για ελάχιστες ψήφους» σχολιάζει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Νεκτάριος Δαργάκης**, μέλος του δικτύου των Financial Crimes που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία.

«Η Πρωτοβουλία έδωσε όλες τις δυνάμεις της για την επιτυχία των απεργιακών κινητοποιήσεων για τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που προκήρυξε η ΕΣΗΕΑ. Η ηγεσία της Ένωσης δεν καλούσε καν σε απεργιακές συγκεντρώσεις. Επίσης, η Πρωτοβουλία μπήκε μπροστά σε όλες τις άλλες μάχες που άνοιξαν. Ανάμεσα σε άλλα, εναντιώθηκε στις απολύσεις στο Documento, στήριξε τους εργαζόμενους σε Αυ-

γή και Κόκκινο, αντέδρασε στη φίμωση φωνών όπως του Θωμά Σίδηρη στην ΕΡΤ και οργάνωσε κινητοποίηση, κατήγγειλε τη γενοκτονία των Παλαιστινίων στη Γάζα και πήρε την πρωτοβουλία να γίνει συγκέντρωση έξω από την ΕΣΗΕΑ για τον τρόπο κάλυψής της από τα ΜΜΕ στην Ελλάδα.

Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή θα αξιοποιήσει την έδρα ως εργαλείο για να μεταφερθούν οι απαιτήσεις των συναδέλφων στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, για να "σπάσει" η αδράνεια ειδικά στη μάχη για τη ΣΣΕ. Ταυτόχρονα, θα συνεχίσουμε με μεγαλύτερη ορμή τις παρεμβάσεις στους χώρους δουλειάς, στηρίζοντας κάθε συνάδελφο σε οποιοδήποτε ζήτημα προκύψει. Καλούμε όσους μας ψήφισαν να γίνουν ενεργό κομμάτι της Πρωτοβουλίας, να παλέψουμε πιο αποτελεσματικά μαζί».

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΑ

Ένα βήμα μπρος, δυο βήματα πίσω

Ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες του συνεδρίου του Εργατικού Κέντρου Αθήνας το σαββατοκύριακο που πέρασε, με τις εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

«Χρειάζεται να αποτιμήσουμε το συνέδριο σε δύο σκέλη» σχολιάζει ο **Κώστας Πολύδωρος**, σύνεδρος στο ΕΚΑ από το Σωματείο Εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ και μέλος της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας. «Το ένα κομμάτι αφορά την προσπάθειά μας να γίνει ένα συνέδριο μάχης και όχι αποτύπωσης εκλογικών συσχετισμών. Πάρθηκαν αποφάσεις σε αυτή την κατεύθυνση όπως ήταν η στάση εργασίας που έγινε την Παρασκευή για το νομοσχέδιο για τις ΣΣΕ και για την υποδοχή των αγροτών στο Σύνταγμα. Επίσης αποφασίστηκε απεργία στις 28/2, την οποία δεν θα την είχαμε αν δεν κατεβάζαμε την πρόταση από τη μεριά μας για 48ωρη απεργία στην επέτειο τριών χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη. Η πρότασή μας έβαλε πίεση σε όλες τις δυνάμεις και προφανώς στη ΔΑΣ που κατέβασε τελικά την πρόταση για απεργία στις 28/2. Προφανώς αποτιμάμε θετικά και την απόφαση του συνεδρίου για τη συμμετοχή στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο τη Διεθνή Μέρα Ενάντια στο Ρατσισμό και τους Φασίστες στις 28 Μάρτη και για τις 8 Μάρτη που ειδικά μετά την δολοφονία των πέντε εργατιών στην ΒΙΟΛΑΝΤΑ πρέπει να είναι απεργιακή».

Ταυτόχρονα το συνέδριο έγινε στο κλίμα που διαμόρφωσαν οι αποκαλύψεις του σκανδάλου διασπάθισης χρήματος από τον Παναγόπουλο σε συνεργασία με υπουργούς της Ν.Δ. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες

η ΔΑΣ, παράταξη που πρόσκειται στο ΚΚΕ ήρθε με τον αέρα της νίκης και της ανάδειξής της σε πρώτη δύναμη στην ΑΔΕΔΥ. Ανέβασε τις ψήφους της και βγήκε ξανά πρώτη δύναμη στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Η ΠΑΣΚΕ ήταν διασπασμένη. Οι παρατάξεις που πρόσκεινται σε ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Αριστερά ενώθηκαν και προσπάθησαν να λειτουργήσουν σαν πόλος έλξης για να αναδειχθούν σε δεύτερη δύναμη.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα έκανε την λανθασμένη επιλογή να μην συνεχίσει τη συνεργασία με τη ΜΑΧΗ κάτι που αποδείχτηκε διαλυτικό. Από τις δύο έδρες που είχε κερδίσει αυτή η συνεργασία στο προηγούμενο συνέδριο, η αντικαπιταλιστική Αριστερά δεν θα έχει εκπροσώπηση στο διοικητικό συμβούλιο του ΕΚΑ μετά από 16 χρόνια. Παρά αυτό το πωγύρισμα, το συνέδριο και η παρουσία μας σε αυτό με την προσπάθεια που κάναμε για 48ωρη απεργία στις 27-28/2, και για την αντιρατσιστική 28 Μάρτη, έδειξαν δυνατότητες. Χρειάζεται να συνεχίσουμε με πρωτοβουλίες απεργιακής κλιμάκωσης. Εκεί είναι η προοπτική, όχι οι διασπαστικές κινήσεις».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ 33ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΚΑ 2026				ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ 32ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΚΑ 2025			
	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΑ	ΕΔΡΕΣ		ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΑ	ΕΔΡΕΣ
ΔΑΣ	459	33,24%	11	ΔΑΣ	371	31,39%	9
ΜΕΤΩΠΟ (ΣΥΡΙΖΑ/ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ)	192	13,90%	5	ΕΜΕΙΣ (ΣΥΡΙΖΑ 1)	110	9,31%	3
ΠΑΣΚΕ (ΠΑΣΟΚ 1)	218	15,79%	5	ΕΚΑ (ΣΥΡΙΖΑ 2)	109	9,22%	3
ΕΝΩΤΙΚΟ - (ΠΑΣΟΚ 2)	142	10,28%	3	ΠΑΣΚΕ	230	19,46%	6
ΕΝΟΤΗΤΑ (ΝΔ)	170	12,31%	4	ΕΝΟΤΗΤΑ (ΝΔ)	146	12,35%	4
ΔΑΚΕ (ΝΔ)	132	9,43%	3	ΔΑΚΕ (ΝΔ)	145	12,27%	4
ΑΤΕ (ΑΝΤΑΡΣΙΑ)	41	2,97%	0	ΑΤΕ (ΑΝΤΑΡΣΙΑ) - ΜΑΧΗ	68	5,75%	2
ΜΑΧΗ	17	1,23%	0				
«Ανυπότακτη»	7	0,51%	0				
ΕΡΓΑΣ	3	0,22%	0	ΕΡΓΑΣ (ΜΑ ΚΚΕ)	3	0,25%	0

Κάτω τα χέρια από τη Μ. Χαρχαρίδου

Καταγγέλλουμε την ανάγνια καθαίρεση και υποβάθμιση της συναδέλφισσας – Κεκλεγμένης συνδικαλίστριας Χαρχαρίδου Μαρίας από τη θέση της Τομεάρχης της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας, που υπηρετούσε τα 12 τελευταία έτη στο ΓΝΑ Γεννηματάς.

Ζητάμε την άμεση ανάκληση της προκλητικής απόφασης της Διοίκησης του νοσοκομείου, που έγινε έπειτα από την εισήγηση του Διευθυντή της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας.

Ζητάμε να προχωρήσουν άμεσα όλες οι διαδικασίες επιλογής για τις θέσεις ευθύνης του ΓΝΑ Γεννηματάς, καθώς και όλων των Νοσοκομείων.

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Απεργία στις 25 Φλεβάρη

Όλοι/όλες στην απεργία του Τουρισμού - Επισιτισμού ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΦΛΕΒΑΡΗ – Συγκέντρωση 11πμ, Υπ. Εργασίας (Σταδίου)

Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις για όλους και όλες Απεργιακή κλιμάκωση 27 και 28 ΦΛΕΒΑΡΗ για να ανατρέψουμε τους δολοφόνους

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι Στις 25 Φλεβάρη απεργούμε σε όλες τις πόλεις, στο κάλεσμα της Ομοσπονδίας αλλά και του κλαδικού συνδικατού. Έχουμε χιλιάδες λόγους σαν εργαζόμενοι σε Τουρισμό Επισιτισμό, να απεργήσουμε και να είμαστε χιλιάδες στις απεργιακές συγκεντρώσεις.

Διεδικούμε ταμείο ανεργίας για όλη τη διάρκεια ανεργίας των εποχικών εργαζομένων, στο 80% του μισθού, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Απαιτούμε χρήματα για τις δικές μας ανάγκες και όχι για τα θηριώδη εξοπλιστικά προγράμματα του Δένδια, την αποπληρωμή των τραπεζιτών και τα δωράκια στους επιχειρηματίες.

Διεδικούμε την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης με αυξήσεις. Την ώρα που οι εργοδότες του κλάδου είχαν στην προηγούμενη σαϊζόν κέρδη ρεκόρ από την δική μας δουλειά, για τους εργαζόμενους του κλάδου οι αυξήσεις είναι ψίχουλα που ούτε στο ύψος του πληθωρισμού δεν φτάνουν πόσο μάλλον για να καλύψουν τις ανάγκες μας με την ακρίβεια που καθημερινά χτυπάει «κόκκινο».

Διεδικούμε η έναρξη της νέας σαϊζόν να μην γίνει με εξοντωτικά ωράρια, τις άθλιες συνθήκες δουλειάς και την εντατικοποίηση μέχρι εξάντλησης, για τους χιλιάδες συναδέλφους που στηρίζουν κυριολεκτικά με την ζωή τους το «θαύμα του τουρισμού»

Διεδικούμε την επαναφορά των ΒΑΕ όπως προϋπήρχαν και του ΕΦΑΠΑΞ μας στην 20ετία. Απαιτούμε να καταργηθούν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, μονιμη δουλειά για όλες και όλους.

Θα απεργήσουμε για τις 5 δολοφονημένες συναδέλφισσες στην ΒΙΟΛΑΝΤΑ

που θυσιάστηκαν για τα κέρδη του επιχειρηματία Τζιωρτζιώτη. Το τραγικό έγκλημα στα Τρίκαλα δείχνει με τον πιο ανάγλυφο τρόπο ότι οι εργοδότες, με την στήριξη της πολιτικής της κυβέρνησης, έχουν μετατρέψει όλους τους χώρους δουλειάς σε «Τέμπη».

Θα απεργήσουμε για τους 57 νεκρούς του εγκλήματος των Τεμπών. Τρεις μέρες μετά την απεργία μας είναι η επέτειος των τριών χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη και θα βρεθούμε όλοι και όλες μαζί στο απεργιακό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 12 το μεσημέρι, μια που το Εργατικό Κέντρο Αθήνας αποφάσισε 24ωρη απεργία για εκείνη την ημέρα.

Θα απεργήσουμε για να βάλουμε ένα τέρμα στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις και να απαιτήσουμε κανένα νεκρός εργαζόμενος θυσία στον βωμό των κερδών. Τρία χρόνια μετά το έγκλημα στα Τέμπη η κυβέρνηση ιδιωτικοποιεί τα πάντα. Την Υγεία, τα σχολεία, τα ΕΛΤΑ, το Νερό. Όλα όσα έχουμε ανάγκη δίνονται βορά στα αρπακτικά νύχια των «επενδυτών» στερώντας από τους εργαζόμενους τις υπηρεσίες και τις υποδομές που έχουμε ανάγκη. Για να διεκδικήσουμε επανακρατικοποίηση όλων των δημόσιων υπηρεσιών χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά και με εργατικό έλεγχο.

Θα απεργήσουμε γιατί θέλουμε να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη και την πολιτική της που κλέβει από τους εργαζόμενους/νες όχι μονάχα μισθούς και δικαιώματα για να γεμίζουν τις τσέπες τους οι καπιταλιστές, αλλά πλέον η κατάντια του συστήματος έχει φτάσει στο σημείο να δολοφονούν κυριολεκτικά εργαζόμενους για τα κέρδη των εργοδοτών.

Προτείνουμε στο Συνδικάτο Τουρισμού Επισιτισμού Αττικής να προχωρήσει σε 24ωρη απεργία στις 27 Φλεβάρη για να οργανώσουμε μια 48ωρη πανεργατική απάντηση στην επέτειο των τριών χρόνων από το έγκλημα στα Τέμπη, που θα δώσει αποφασιστικό χτύπημα στην κυβέρνηση και θα ανοίξει τον δρόμο για τις εργατικές διεκδικήσεις.

Αντικαπιταλιστική Κίνηση Εργαζομένων στον Τουρισμό-Επισιτισμό «Η Καμαριέρα»

Επιτυχία στις εκλογές Ειδικής Αγωγής

Οι εκλογές στον ΣΕΕΠΕΑΑ ολοκληρώθηκαν με αυξημένη συμμετοχή σε σχέση με τις εκλογές του 2024. Ψήφισαν 352 συνάδελφοι/ισσες από 265 την προηγούμενη φορά.

Το νέο ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων "Ανατρεπτική Αναπλαισίωση στο ΕΕΠ-ΕΒΠ" που συμμετείχε για πρώτη φορά σημείωσε επιτυχία με 42 ψήφους και 1 έδρα!

Είναι θετικό ότι η πλειοψηφία του κόσμου στήριξε την Αριστερά στον σύλλογό του. Η Αγωνιστική Συσπείρωση (ΚΚΕ) ανέβηκε από 123 ψήφους και 3 έδρες (2024) σε 198 ψήφους και 4 έδρες, καταλαμβάνοντας την αυτοδυναμία. Οι δυνάμεις του Ενιαίου Ψηφοδελτίου, βάζοντας μπροστά την πολιτική τους ουδετερότητα, έχασαν ψήφους και πήραν 3 έδρες από 4 (2024).

Ανοίξαμε πολλές συζητήσεις με τους συναδέλφους/ισσες στις εκλογές για τις μάχες που έχουμε να δώσουμε, από το πώς μπορούμε να μπλοκάρουμε την αξιολόγηση, μέχρι το σύστημα που θρέφει τους Εποστών. Ο κόσμος γνωρίζει και έχει παλέψει με τις Παρεμβάσεις και θεωρεί ότι ο απεργιακός δρόμος είναι ο μόνος που μπορεί να δώσει λύσεις. Γι' αυτό πέρα από τις εκλογές, ανοίγαμε τη συζήτηση για τη μάχη της απεργιακής απάντησης για τα 3 χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών στις 27-28/2. Με σύνθημα "Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη" καλούσαμε τον κόσμο να μας στηρίξει, για να δώσουμε μαζί τη μάχη των απεργιών απέναντι στην κυβέρνηση που θέλει να τσακίσει την Παιδεία.

Συνεχίζουμε συλλογικά και μαχητικά το επόμενο διάστημα, θέλουμε να κάνουμε περισσότερες παρεμβάσεις σε ΚΕΔΑΣΥ, ΕΕΕΕΚ και ειδικά/γενικά σχολεία, να βάλουμε την πρόταση στο ΣΕΕΠΕΑΑ για να πάρει απόφαση συμμετοχής στην απεργία στις 27/2, όπως έχουν βγάλει άλλα σωματεία της εκπαίδευσης. Να προχωρήσουμε σε εκδηλώσεις και συζητήσεις ανοιχτά με όλο τον κόσμο που γνωρίσαμε. Οι μάχες και τα αιτήματα στην Ειδική Αγωγή μπορούν να δυναμώσουν, αν συνδεθούν με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα που παλεύει και αντιστέκεται στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, της φτώχειας και του ρατσισμού.

Βίκυ Βρακά,

κοινωνική λειτουργός, Ανατρεπτική Αναπλαισίωση στο ΕΕΠ-ΕΒΠ

Εκλογές στα Νοσοκομεία

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Το Συντονιστικό Νοσοκομείων χαιρετίζει τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους που στήριξαν την Ενωτική Πρωτοβουλία στις εκλογές του σωματείου μας, δίνοντας της έδρα στο ΔΣ, σε μια σκληρή εκλογική μάχη.

Διοίκηση, ΔΑΚΕ και εργολάβοι θεωρήσαν ότι μπορούν να εκφοβίσουν τους εργαζόμενους αλλά δεν τους βγήκε. Μπορεί να κέρδισαν μια επιπλέον έδρα στο ΔΣ του σωματείου (5 από 4) αλλά εξακολουθούν να είναι μειοψηφία (5 στις 13) στο μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας. Οι δυνάμεις του ΚΚΕ (ΕΣΑΚ) κράτησαν τις 7 έδρες που είχαν από τις προηγούμενες εκλογές του 2023, ενώ ο

ΣΥΡΙΖΑ (Κίνηση Συνεργασίας) έχασε την έδρα που είχε στο ΔΣ και η ΠΑΣΚΕ (Αγωνιστική Ενότητα) δεν κατάφερε να εκλέξει εκπρόσωπο.

Από πλευράς μας κατεβήκαμε στις εκλογές με δύο βασικές κατευθύνσεις: το μαύρισμα της κυβερνητικής παράταξης και την ανάγκη για κλιμάκωση της σύγκρουσης με τις δολοφονικές πολιτικές. Με μια αφήσα που έκανε αίσθηση, με ανανέωση του ψηφοδελτίου μας με νέες συναδέλφισσες και συναδέλφους υποψηφίους δίνουμε παράλληλα τη μάχη για την οργάνωση της πανυγειονομικής απεργίας στις 28/1, το διήμερο απεργιών μπροστά στην επέτειο των Τεμπών και την 8η Μάρτη.

Επιμείναμε ότι χρειαζόμαστε περισσότερες μάχες που να φτάνουν μέχρι τη νίκη αλλά και ενόπτητα μέσα στους αγώνες. Η είσοδος του εργολάβου

πριν δύο χρόνια δεν ήταν αναπόφευκτη (μας το δείχνει το παράδειγμα του Αγίου Σάββα) αλλά ούτε και η εί-

σοδος των ιδιωτών στον αξονικό.

Με μεγαλύτερη επιμονή στη συγκρότηση από τα κάτω μπορούμε να αξιοποιήσουμε την τεράστια αριστερή πλειοψηφία μέσα στο σωματείο μας. Μια πλειοψηφία που οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ αφήνουν αδρανή, χαρίζοντας μάχες στην εργοδοσία. Συνεχίζουμε οργανώνοντας μεγάλη εκδήλωση την Παρασκευή 20/2 με ομιλητές τον Πάνο Ρούτσι και την Μαρία Χαρχαρίδου, στο νοσοκομείο για τον Ξεσηκωμό για την προσπάθεια 48ωρης απεργίας στην επέτειο των Τεμπών. Η πιο αποτελεσματική αντιπολίτευση σε ένα σύστημα και μια κυβέρνηση που βάζουν το κέρδος προτεραιότητα, είναι η αντικαπιταλιστική Αριστερά και η δύναμη από τα κάτω! Θα νικήσουμε!

Συντονιστικό Νοσοκομείων

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Σε εκλογές προχωράει η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου στις 19 Φλεβάρη. Το Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή καλεί σε ενδυνάμωμά του θέλοντας να εκφράσει το μαχητικό κομμάτι του κλάδου που αντιστέκεται στις επιθέσεις της κυβέρνησης και την κατάρρευση των νοσοκομείων.

«Οι διαμαρτυρίες και οι απεργίες πυκνώνουν μέσα στα νοσοκομεία, γιατί πρώτα απ' όλα οι υγειονομικοί γνωρίζουμε ότι δουλεύουμε σε μη ασφαλείς συνθήκες για τους ασθενείς μας αλλά και για εμάς τους ίδιους. Η οργή στα νοσοκομεία φουντώνει, όπως και στην κοινωνία συνολικά. Το Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή πρωτοστάτησε σε όλες τις μάχες, καθορίζοντας την αγωνιστική δράση της ΕΙΝΗ σε όλα τα μέτωπα, ενωτικά στους αγώνες, κόντρα στη λογική των "ξεχωριστών διαδηλώσεων" που προωθεί η ΔΗΠΑΚ ως πρώτη δύναμη στο σωματείο μας» τονίζει σε ανακοίνωσή του και βάζει τους επόμενους αγωνιστικούς στόχους.

«Χρειάζεται να αξιοποιηθεί η δυναμική που υπάρχει στους υγειονομικούς αλλά και συνολικά στο εργατικό κίνημα. Μπροστά στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών, να προχωρήσουμε σε 48ωρη γενική απεργία στις 27-28/2, γιατί οι ιδιωτικοποιήσεις και το σύστημα του κέρδους δολοφονούν. Στη φετινή 8 Μάρτη, τα σωματεία να μπουν μπροστά απέναντι στο σύστημα των πλούσιων βιαστών και σε όσους αμφισβητούν το δικαίωμα στην εκμετάλλευση και την καταπίεση. Χρειάζεται να ανατρέψουμε αυτή την κυβέρνηση και να ανοίξουμε την προοπτική για μια κοινωνία όπου τον έλεγχο θα έχει η συντριπτική πλειοψηφία των παραγωγών και όχι η μειοψηφία του κέρδους, των πολέμων και

της καταστροφής».

Παράλληλα μεταφέρει τη δραματική κατάσταση των νοσοκομείων της περιοχής:

«Εκατομμύρια μοιράζονται σε κάθε λογής εργολάβους και ετοιμαζούν νέα συρρίκνωση του ΕΣΥ με τους νέους οργανισμούς. Η εικόνα στα νοσοκομεία της Ηπείρου είναι αποκαρδιωτική. Οι ελλείψεις γιατρών σε Άρτα, Πρέβεζα και Φιλιάτες καλύπτονται με "εντέλεσθε", υποχρεωτικές μετακινήσεις, υπερεφημέρευση και μπλοκάκια. Δεν ήταν λίγες οι εφημερίες του ΓΝ

Φιλιατών χωρίς παθολόγο, ενώ η Πρέβεζα εφημέρευε χωρίς καν παθολογική κλινική. Στην Άρτα καταρρέουν η Παθολογική, η Πνευμονολογική και η ΜΤΝ, ενώ οριακά καλύπτεται η Χειρουργική. Τα νοσοκομεία εκτός Ιωαννίνων στηρίζονται στους αγροτικούς ιατρούς για να λειτουργήσουν. Αναγκάζουν τους αγροτικούς ιατρούς από τα Κέντρα Υγείας είτε σε υποχρεωτική εφημέρευση στα νοσοκομεία είτε να αναλαμβάνουν αλλότρια καθήκοντα στις κλινικές που εργάζονται και σε επισφαλείς διακομιδές ασθενών.

Τα νοσοκομεία των Ιωαννίνων εξυπηρετούν ασθενείς από το Αγγίνο και τα νησιά του Ιονίου μέχρι τη Δυτική Μακεδονία, γιατί τα νοσοκομεία και εκεί έχουν ρημαχτεί... Ταυτόχρονα, η διάλυση της πρωτοβάθμιας φροντίδας έχει οδηγήσει ακόμη περισσότερους να αναζητούν ιατρική βοήθεια στα τριτοβάθμια. Αντί για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε όλα τα νοσοκομεία της ΥΠΕ, μετατρέπουν τα Γιάννενα στο υγειονομικό κέντρο της βορειοδυτικής χώρας, χωρίς όμως να ενισχύουν ουσιαστικά ούτε αυτά τα νοσοκομεία. Το ΠΓΝΙ έφτασε το 2025 να εξυπηρετεί 500.000 ασθενείς, δεύτερο πανελλαδικά μετά τον Ευαγγελι-

σμό... Χιλιάδες ρεπό είναι οφειλόμενα, άδειες χρωστούμενες, αλλά για τη διοίκηση και το υπουργείο αυτά είναι "ψιλά γράμματα" και "μιζέρια". Και ενώ οι ανάγκες είναι αυτές σε Χατζηκώστα και ΠΓΝΙ, προχωρούν σε απολύσεις παρατασιακών ειδικευόμενων, ενώ θα μπορούσαν να παραμείνουν στα νοσοκομεία μας με ένα επιπλέον κονδύλι από την ΥΠΕ. Προτιμούν, όμως, να χαρίζουν τα λεφτά στους ιδιώτες της υγείας, όπως κάνουν στο ΓΝ Άρτας, όπου λόγω ελλείψεων σε ακτινολόγους συνεργάζονται με ιδιωτικό διαγνωστικό κέντρο για τις γνωματεύσεις... Την ίδια ώρα, η υγιεινή και η ασφάλεια των εργαζομένων στο ΕΣΥ θυσιάζονται στο βωμό του κέρδους», καταγγέλει μεταξύ άλλων το Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ/ΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ ΤΗΣ Ε.Ι.Ν.Η.

Γαρούφης Μιχαήλ, Προσωπικός Ιατρός ΚΥ Βουργαρελίου
Γκίκα Λουίζα, Ειδικευόμενη Νεφρολογίας ΠΓΝ Ιωαννίνων
Γκόκα Ελένη, Δ/ντρια Παιδιατρικής Γ.Ν. Άρτας
Δρόσου-Παπιά Λαμπρινή, Ειδικευόμενη Γενικής Ιατρικής Γ.Ν. Άρτας
Καφαράκης Βασίλειος, Δ/ντης ΕΣΥ Ουρολογίας Γ.Ν.Ι. «Γ. Χατζηκώστα»
Λουλουδάκη Μαρία, Ειδικευόμενη Νευροχειρουργικής ΠΓΝ Ιωαννίνων
Λυκούδη Άννα, Δ/ντρια Μαιευτικής - Γυναικολογίας Γ.Ν. Άρτας
Ματσούκα Ειρήνη - Σουλτάνα, Ειδικευόμενη Παιδιατρικής Γ.Ν. Άρτας
Μέτσικας Νικόλαος, ΕΑ Παθολογίας Γ.Ν.Ι. «Γ. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ»
Σουλιώτης - Λύτρας Κυριάκος, Ειδικευόμενος Αναισθησιολογίας ΠΓΝ Ιωαννίνων
Στράτου Σοφία, Δ/ντρια Παιδιατρικής Γ.Ν. - Κ.Υ. Φιλιατών
Τζούμα Ιωάννα, Δ/ντρια Οδοντιατρικού ΠΓΝ Ιωαννίνων
Τριάντη Δανάη -Χριστίνα, Ειδικευόμενη Ψυχιατρικής Γ.Ν. Άρτας
Τσιμιμάγγος Χριστόφορος, Ειδικευόμενος Παθολογίας ΠΓΝ Ιωαννίνων

Δυναμική ήταν η ανοιχτή σύσκεψη για την οργάνωση της απεργιακής 8 Μάρτη την Τρίτη 10 Φλεβάρη στον πολυχώρο Ρομάντσο. Η σύσκεψη έγινε με κάλεσμα της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη και συμμετείχαν δεκάδες αγωνίστριες/ές, συνδικαλίστριες/ές, φοιτήτριες/ές από χώρους δουλειάς και σχολές.

Στη σύσκεψη άνοιγμα έκαναν η Δέσποινα Ζούλια, εργαζόμενη στην ΕΡΤ, η Ανυσία Τζονιού, φοιτήτρια στο τμήμα Κοινωνικής Εργασίας στο ΠΑΔΑ, η Τιάνια Ανδρέου, εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ και η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός στον Εναγγελισμό, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ, ενώ διαβάστηκε το κείμενο-παρέμβαση της Παλαιστίνιας μεταφράστριας Ναουζάτ Χαντίντ. Τη συζήτηση συντόνισαν η Μαρία Χαρχαρίδου, εργαζόμενη στο ΓΝΑ Γεννηματάς και η Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός στον Εναγγελισμό και μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ.

Η σύσκεψη έδωσε ώθηση και πολλές ιδέες για την οργάνωση της φετινής απεργιακής 8 Μάρτη. Παρουσιάζουμε εδώ μια εικόνα των εισηγήσεων και της συζήτησης που ακολούθησε.

10/2, Αθήνα. Σύσκεψη για την οργάνωση της απεργιακής 8 Μάρτη. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Δυναμικό ξεκίνημα για τις 8 Μάρτη

Βρισκόμαστε σε μία κρίσιμη περίοδο. Οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί φουντώνουν ως αποτέλεσμα των κρίσεων των καπιταλιστικών χωρών, τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα καταστρατηγούνται, αλλά βιώνουμε και μία πρωτοφανή επίθεση σε μία σειρά ζητήματα όπως είναι η αυτοδιάθεση των γυναικών στο ίδιο τους το σώμα ή η ταυτότητα φύλου.

Στον χώρο των ΜΜΕ οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις και οι σεξιστικές συμπεριφορές είναι κανόνας. Πριν από 15 χρόνια όταν πρωτοδούλευα στον ΣΚΑΙ, ένας ψηλότερα στην ιεραρχία από μένα μου 'χε πει «Δεν περίμενα ότι θα κατάφερνες να βγάλεις εκπομπή» και αυτό γιατί είμαι γυναίκα. Συνάδελφος στην ΕΡΤ μετά από καταγγελία για σεξιστική συμπεριφορά όσον αφορά τις προσλήψεις στο τμήμα διευθυντών φωτογραφίας αυτή τη στιγμή δέχεται επίθεση, έχει στοχοποιηθεί και την τρομοκρατούν με δήθεν αναφορές που εκκρεμούν εις βάρος της. Αυτά δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, αυτή είναι η νοοτροπία με την οποία έρχεται αντιμέτωπη κάθε γυναίκα η οποία μπαίνει ως τεχνικός στον χώρο του θεάματος και των ΜΜΕ.

Δουλεύουμε δύο και τρεις φορές περισσότερο από τους άντρες συναδέλφους μας για να αποδείξουμε ότι είμαστε το ίδιο ικανές και το ίδιο επαρκείς στην εκτέλεση των καθηκόντων μας. Και μιλάμε για την ΕΡΤ που λόγω του δημοσίου χαρακτήρα που είχε πριν το κλείσιμό

της, η ποσόστωση ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες είναι σχετικά καλύτερη από τον ιδιωτικό τομέα, που εκεί μιλάμε για χάος. Στο τμήμα μου, τη νυχτερινή βάρδια τη δούλευε πολύτεκνη μητέρα. Λες και είναι επιλογή της με τις συγχωνεύσεις τμημάτων στα σχολεία, το κλείσιμο των ολοήμερων τμημάτων, να δουλεύουν νυχτερινή βάρδια, να κοιμούνται στον καναπέ και να φροντίζουν μετά τα παιδιά. Όσον αφορά τα μισθολογικά, σύμφωνα με τη ΣΣΕ που είναι τώρα στη Βουλή, η μισθολογική διαφορά ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες διαμορφώνεται τώρα στο 14%.

Αυτή είναι η ζοφερή πραγματικότητα που βιώνουν οι γυναίκες και οι θηλυκότητες σήμερα. Από την Elen Good και τον Alex Pretti που δολοφονήθηκαν από τα γουρούνια της ICE, ως τις πέντε νεκρές εργάτριες που δολοφονήθηκαν από την εργοδοσία και τις τέσσερις μετανάστριες στη Χίο που δολοφονήθηκαν από το ελληνικό κράτος, οι γυναίκες φέτος μπαίνουμε μπροστά και διεκδικούμε τη ζωή μας. Διεκδικούμε λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς, ίσες αμοιβές και ίσα εργασιακά δικαιώματα για να τελειώνουμε με αυτούς τους βιαστές, τους σεξιστές, τους ρατσιστές, τους φασίστες και τους δολοφόνους.

Δέσποινα Ζούλια,
ηγήτρια στην ΕΡΤ

Στην Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας δεν μιλάμε μόνο για δικαιώματα σε γενικές γραμμές, μιλάμε για συγκεκριμένες ζωές. Για γυναίκες που κουβαλούν πολλαπλά βάρη και συχνά παραμένουν αόρατες μέσα σε ένα σύστημα που βασίζεται στην εκμετάλλευση, την ανισότητα και τη σιωπή.

Η ισότητα δεν έχει το ίδιο πρόσωπο για όλες γιατί δεν ξεκινούν όλες από το ίδιο σημείο. Μιλάμε για την Παλαιστίνια γυναίκα που μεγαλώνει παιδιά μέσα σε πολέμους, αποκλεισμούς και απώλειες. Που κρατά ζωντανή τη μνήμη, τη γλώσσα και την καθημερινότητα ακόμα και όταν όλα γύρω της διαλύονται. Η επίμονη της να στέκεται όρθια είναι πράξη αντίστασης απέναντι στη βία και στην προσπάθεια διαγραφής της ύπαρξής της. Μιλάμε για τη Σουδανή γυναίκα που βρίσκεται αντιμέτωπη με τον εκτοπισμό, τη βία και την ανθρωπιστική κρίση, που αναγκάζεται να εγκαταλείψει το σπίτι της και να επιβιώσει σε συνθήκες φτώχειας και προσφυγιάς. Μιλάμε για την μετανάστρια γυναίκα που εργάζεται σιωπηλά σε σπίτια, στην καθαριότητα και σε χαμηλόμισθες θέσεις, συχνά χωρίς σταθερά δικαιώματα ή εργασία.

Γυναίκες που στηρίζουν κοινωνίες με την εργασία τους ενώ οι ίδιες βιώνουν ανασφάλεια, εκμετάλλευση και κοινωνικό αποκλεισμό. Μιλάμε και για τη μετανάστρια μουσουλμάνα γυναίκα που πέρα από την εργασία και

την επιβίωση έρχεται αντιμέτωπη με τον ρατσισμό, την ισλαμοφοβία και τα στερεότυπα πάνω στο σώμα και την ταυτότητά της. Η μαντήλα, η γλώσσα ή το όνομά της συχνά γίνονται αφορμή για διακρίσεις και περιορισμούς μετατρέποντας την καθημερινότητά της σε συνεχή διεκδίκηση χώρου και σεβασμού.

Μιλάμε και για τον ρατσισμό που δεν εμφανίζεται μόνο ως βία αλλά και ως σιωπή, ως αδιαφορία αλλά και ως έλλειψη ευκαιριών. Ως σύστημα που αφήνει γυναίκες στο περιθώριο για να διατηρεί την ανισότητα ζωντανή. Υπάρχουν γυναίκες που δεν εμφανίζονται στις ειδήσεις, στα πάνελ ή στα στατιστικά στοιχεία. Είναι όμως παρούσες σε κάθε χώρο εργασίας, σε κάθε ουρά υπηρεσίας, σε κάθε σύνορο, σε κάθε χώρο δουλειάς. Είναι οι γυναίκες που κρατούν κοινωνίες όρθιες επειδή δεν αναγνωρίζονται. Δεν είναι αόρατες επειδή δεν υπάρχουν, είναι αόρατες επειδή ένα σύστημα επιλέγει να μην τις βλέπει.

Η 8η Μάρτη δεν είναι μόνο μέρα γιορτής. Είναι μέρα αγώνα, απεργίας και διεκδίκησης. Όσο υπάρχουν γυναίκες στο περιθώριο, ο αγώνας για ισότητα παραμένει ατελής. Να μιλάμε για όλες, σημαίνει να τις βλέπουμε, να τις ακούμε και να στεκόμαστε δίπλα τους. Όχι μόνο σήμερα αλλά κάθε μέρα μέχρι καμία να μη μένει αόρατη.

Ναουζάτ Χαντίντ,
Παλαιστίνια μεταφράστρια

Η δολοφονία των 5 εργατριών στα Τρίκαλα δεν ήταν μία κακιά στιγμή. Ήταν μία εκ προμελέτης εργοδοτική δολοφονία. Ήταν μία κυβερνητική δολοφονία που έχει να κάνει με τις περικοπές, όχι μόνο για το τι σημαίνει η εργασιακή ασφάλεια, το ότι δεν υπάρχει Επιθεώρηση Εργασίας, ότι έχουν καταργηθεί οι έλεγχοι, αλλά μία δολοφονία που έχει να κάνει με το τσάκισμα του κοινωνικού κράτους.

Κυβέρνηση και εργοδότες λένε ψέματα και τα στοιχεία που δίνουν είναι ψευδή αλλά και ελλιπή. Τα εργατικά ατυχήματα δεν καταγράφονται στην Ελλάδα γιατί υπάρχει μαύρη ανασφάλιστη εργασία, γιατί έχουν τσακιστεί οι ΣΣΕ, γιατί οι αμοιβές ειδικά για τις γυναίκες είναι πολύ χαμηλές. Το ίδιο πράγμα ισχύει και σε σχέση με την καταγραφή για τις γυναικοκτονίες και σε σχέση με τη σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας. Τις γυναίκες στη Βιολάντα δεν τις σκότωσαν οι σύντροφοί τους ή η πατριαρχία, τις σκότωσε το αφεντικό. Οι σεξιστικές ιδέες, που είναι ιδέες της κυρίαρχης τάξης, κυκλοφοράνε άνετα στους χώρους δουλειάς όχι γιατί οι εργάτες είναι σεξιστές, αλλά γιατί η άρχουσα τάξη βλέπει την εργατική τάξη σαν ένα καταναλώσιμο προϊόν και μέσα σε αυτό η γυναίκα και η εργασία της αντιμετωπίζονται με αυτόν τον τρόπο.

Παλεύουμε απέναντι σε ένα σύστημα που γεννά τέτοιες οικονομικές ανισότητες, οι οποίες προφανώς είναι πολύ μεγαλύτερες εις βάρος των γυναικών. Για όλα αυτά μέσα από τα σωματεία μπορούμε να παλέψουμε για να τσακίσουμε αυτές τις ανισότητες και τις κυρίαρχες ιδέες. Το κίνημα μετοο δεν ήταν κάποιες διάσημες που βγήκαν και καταγγείλανε. Είναι η σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας και το ότι έχεις ένα σωματείο που πας και το καταγγέλεις. Ακόμα και σήμερα που καταδικάστηκαν ένας ηθοποιός και ένας σκηνοθέτης για σεξουαλική παρενόχληση έχει να κάνει με το ότι οι εργαζόμενες βρήκαν την αυτοπεποίθηση να το καταγγείλουν στο σωματείο τους, εκείνο μπήκε μπροστά και τις υπερασπίστηκε και μετά γράφτηκαν χιλιάδες και διεκδίκησαν ότι θα είναι δικό τους και μπαίνει να παλέψει τώρα για ΣΣΕ. Οι γυναίκες στη Βιολάντα μπορεί να μη δουν τι θα κάνουμε από εδώ και μπρος, αλλά το χρωστάμε σε αυτές μία τεράστια αντικυβερνητική 8 Μάρτη, με τα σωματεία μας μπροστά για να τσακίσουμε αυτήν την κυβέρνηση.

Τιάννα Ανδρεού,

εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

Η νεολαία στις σχολές είναι πολύ μπροστά σε σχέση με τα ζητήματα των έμφυλων διακρίσεων. Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να κάνουμε παρεμβάσεις και να κερδίσουμε αυτά που πρέπει.

Στα μαθήματα ανοίγει αυτός ο διάλογος, στο τμήμα της Κοινωνικής Εργασίας είχαμε κάνει εργασίες σχετικά με τις έμφυλες διακρίσεις. Στο Πάντειο πανεπιστήμιο ένας καθηγητής είχε χρησιμοποιήσει το ουδέτερο φύλο. Στο ΠΑΔΑ ένας ψυχολόγος παρενοχλούσε σεξουαλικά φοιτήτριες και αυτό είχε μπει σαν ζήτημα στη συνέλευση. Το τμήμα μαιευτικής του ΠΑΔΑ διαδήλωσε μαζί με τις μαιές γιατί ο Άδωνις Γεωργιάδης θέλει να φέρει νομοσχέδιο που υπονομεύει τον ρόλο της μαιάς στο σύνολό της και λέει οι γέννες πρέπει να γίνονται υπό την εποπτεία γιατρού, γεγονός που θα αυξήσει τις καισαρικές και θα φέρει την περαιτέρω εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα.

Στις σχολές θέλουμε να κάνουμε εκδηλώσεις για την 8 Μάρτη και να ανοίξουμε την καμπάνια σε μία νεολαία που είναι ριζοσπαστικοποιημένη και ασχολείται με την πολιτική. Μόνο έτσι μπορούμε να διεκδικήσουμε τα αιτήματα για ίσες αμοιβές, για να μπει στοπ στη σεξουαλική βία και για να ανατρέψουμε το σύστημα που μας καταπιέζει.

Ανυσία Τζονιού,

φοιτήτρια στο Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας ΠΑΔΑ

Χρειάζεται να θυμηθούμε ότι μία από τις βασικές διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος από την εποχή όχι της Ρωσικής Επανάστασης αλλά πιο πριν, από την Παρισινή Κομμμούνα, ήταν να απαγορευτεί η νυχτερινή εργασία, πολλώ δε μάλλον για τις γυναίκες. Ήταν κεντρικό αίτημα στην Ελλάδα, την περίοδο της Μεταπολίτευσης και χρειάζεται να το επαναφέρουμε γιατί μπορεί να προσφέρει στήριξη στις γυναίκες της εργατικής τάξης και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς. Η 8 Μάρτη γίνεται μία εβδομάδα μετά από την επέτειο των Τεμπών. Τα αιτήματα του κινήματος των Τεμπών για το θέμα της ασφάλειας μένουν ανοιχτά. Το πως προχωρά αυτό το κίνημα είναι κρατούμενο. Είναι ζήτημα το αν θα βγει Γενική Απεργία, 48ωρη στις 27-28 Φλεβάρη.

Με το σκάνδαλο Επστάιν βγήκε στη φόρα τι έκαναν οι πλούσιοι παιδοβιάστες αυτού του πλανήτη. Οι γυναίκες που εκμεταλλεύονταν ήταν νεαρές μετανάστριες γυναίκες. Αυτοί εκμεταλλεύονται εργάτριες γυναίκες στη χειρότερη κατάσταση αλλά λένε ότι βιαστές είναι οι μετανάστες, παλαιότερα στην Αμερική ήταν οι μαύροι, στην Ευρώπη σήμερα είναι οι μουσουλμάνοι. Χρειάζεται να συνδέσουμε τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό αν θέλουμε να χτυπήσουμε τα ιδεολογήματα που βάζει η άρχουσα τάξη.

Χρειάζεται να δούμε όλες τις παραδόσεις του γυναικείου κινήματος γιατί έχουμε να σταθούμε πάνω σε αυτές. Από τι σήμαινε η Ρώσικη Επανάσταση που εξασφάλισε δωρεάν, νόμιμες αμβλώσεις για όλες τις γυναίκες, το δικαίωμα του αυτόματου διαζυγίου, το δικαίωμα στον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Μία σειρά δικαιώματα που ανατράπηκαν από την σταλινική αντεπανάσταση, ξαναήρθαν τη δεκαετία του '60 με τον Μάη του '68 και τις διεκδικήσεις της Μεταπολίτευσης και μπαίνουν υπό αμφισβήτηση από ακροδεξιές κυβερνήσεις. Το ζήτημα των αμβλώσεων είναι μία πολύ χοντρή επίθεση στα σώματα των εργατριών φτωχών γυναικών και συνδέεται με την επίθεση στα γυναικολογικά νοσοκομεία. Έχουμε τεράστιες μάχες μέσα στα νοσοκομεία και τις δίνουμε παράλληλα με το τι σημαίνει να στηρίξουμε τα δημόσια νοσοκομεία από τις επιθέσεις του Άδωνι.

Δεν ξεχνάμε ότι η ΝΔ το 1986 είχε καταψηφίσει το δικαίωμα στην άμβλωση. Είναι η κυβέρνηση που οι ευρωβουλευτές της πριν από λίγους μήνες είχαν υπερψηφίσει για τον περιορισμό του δικαιώματος στην άμβλωση. Διεκδικούμε αποφάσεις από τα Σωματεία μας, τους Συλλόγους μας για να κατέβουμε οργανωμένα στον δρόμο με τα πανό μας. Διεκδικούμε ότι θα γίνουν διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις, στέλνοντας το μήνυμα ότι παλεύουμε να ανατρέψουμε το σύστημα των πλούσιων βιαστών, να ανατρέψουμε αυτήν την κυβέρνηση και ο τρόπος για να το κάνουμε αυτό περνάει μέσα από την απεργιακή σύγκρουση με δυνατό εργατικό κίνημα.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,

γιατρός στον Ευαγγελισμό, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Κάτω τα χέρια από το δικαίωμα στην έκτρωση

46 δημόσια νοσοκομεία στην επαρχία και τα νησιά της χώρας αρνούνται στις γυναίκες την πρόσβαση σε δωρεάν και ασφαλή άμβλωση.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα πρόσφατου ρεπορτάζ του News 24/7. 80 νοσοκομεία ρωτήθηκαν αν κάνουν τεχνητή διακοπή κύησης. 46 από αυτά (57.7%) απάντησαν ότι δεν κάνουν αμβλώσεις, 27 (33.3%) ανταποκρίθηκαν θετικά και 7 (8.7%) απέφυγαν να απαντήσουν με ναι ή όχι.

Εντύπωση προκαλούν και οι απαντήσεις που δόθηκαν στη

Τις εισηγήσεις ακολούθησε πλούσια συζήτηση. Ο Πάρης Ιωάννου, γιατρός στην Παμμακάριστο μετέφερε την εικόνα του τι συμβαίνει μέσα στο νοσοκομείο του. Η αγανάκτηση για τις συνθήκες εργασίας μετατράπηκε σε οργανωμένη δράση, μέσα από συζητήσεις και τη δημιουργία απεργιακής επιτροπής. Η προσπάθεια αυτή κατέληξε σε μία τεράστια συνέλευση μέσα στο νοσοκομείο που έφτασε να αποφασίζει την οργανωμένη συμμετοχή στο απεργιακό διήμερο στις 27 και 28 Φλεβάρη. Η Σίσσυ Βωβού, από την Πρωτοβουλία Κατά των Γυναικοκτονιών, πρόσθεσε στη συζήτηση τις απολύσεις στην Attica Bank, που έγιναν μετά από μήνυση εργαζόμενης για παρενοχλητική συμπεριφορά. Η γυναίκα απολύθηκε και αναμένεται η απόφαση του δικαστηρίου, ενώ τρία μέλη συνδικαλιστικής παράταξης που κατήγγειλαν το περιστατικό απολύθηκαν. Η Αθανασία Συμψυρή και η Μαριάννα Σπυριδάκη φοιτήτριες στη Φιλοσοφική Σχολή μετέφεραν την εικόνα της συζήτησης στα πανεπιστήμια σχετικά με τον σεξισμό, τη γυναικεία καταπίεση και την ταυτότητα φύλου.

«Παλεύουμε ενάντια στο σύστημα σημαίνει παλεύουμε και ενάντια στον σεξισμό», είπε η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη, μιλώντας για τις περικοπές, για τη διάλυση των παιδικών σταθμών, των σχολείων, των νοσοκομείων και για τη μάχη για ΣΣΕ. Η **Μαρία Χαρχαρίδου**, εργαζόμενη και μέλος ΔΣ στο ΓΝΑ Γεννηματάς, εστίασε στην επίθεση ενάντια στις μαιές και για την δυναμική κινητοποίησή τους πριν από μία εβδομάδα.

Η **Μαρία Στύλλου** αναφέρθηκε στο νήμα των αγώνων των γυναικών από τις ταξικές κοινωνίες μέχρι το 1910 και τη Ρώσικη Επανάσταση φτάνοντας στο σήμερα. «Ο καπιταλισμός για να απομυζήσει το κέρδος από την εργατική τάξη έχει ανάγκη την καταπίεση των γυναικών για να εξασφαλίσει την αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού. Απέναντι στην εικόνα ενός συστήματος που στηρίζεται σε αυτή την εκμετάλλευση και την καταπίεση, απέναντι στο κύκλωμα Επστάιν, από κάτω υπάρχει ένας κόσμος που βράζει. Αυτή τη δύναμη οργανώνουμε σε κάθε εργατικό χώρο, σχολείο, σχολή ή δουλειά», ανέφερε μεταξύ άλλων στην τοποθέτησή της.

Τρανς διεκδικήσεις

«Οι τρανς διεκδικήσεις είναι αναπόσπαστο κομμάτι όλων των διεκδικήσεων των γυναικών» υπογράμμισε η **Τζωρτζίνα Πράττη**, τρανς ακτιβίστρια μιλώντας για τις διακρίσεις και την καταπίεση σε βάρος των τρανς καθώς και για το πως οι διεκδικήσεις των τρανς δίνουν δύναμη και συνδέονται με τους αγώνες ενάντια στον σεξισμό. Ο **Νίκος Τουρνάς**, εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ μίλησε για τις διεκδικήσεις στο σωματείο του που έφεραν νίκες όπως το να υπάρχει παιδικός σταθμός για να αφήνουν τα παιδιά τους οι γυναίκες.

«Σήμερα γυρνώντας σπίτι είχα ένα πακέτο με προκηρύξεις για την 8η Μάρτη και τις άφησα στον Σκλαβενίτη και σε ένα κατάστημα με ρούχα. Μίλησα για την 8 Μάρτη και όλες με κοίταξαν με ένα πολύ ωραίο χαμόγελο και πολύ ικανοποιημένες», είπε η **Σοφία Φορτούνα**. Συγκλονιστική ήταν η παρέμβαση της **Μαϊσά Ου**, Σουδανής μετανάστριας που μετέφερε την εικόνα από το πρόσφατο ταξίδι της στο Σουδάν. Ο **Πάνος Γκαργκάνας** μίλησε για την πολιτική δύναμη της 8ης Μάρτη στο σήμερα. «Αν δεν υπήρχε το κίνημα μετοο στην Αμερική ποτέ δεν θα έφτανε το σκάνδαλο Επστάιν σε καταδίκες και να πάρει τη διάσταση που έχει τώρα που ουσιαστικά απειλεί τον Τραμπ στη δεύτερη θητεία του. Δεν είναι τυπικό ζήτημα η ενότητα εργατών και εργατριών στον χώρο δουλειάς. Είναι ότι για να είναι πολιτικά ανατρεπτικό χρειάζεται να έχει αυτήν την πάλη στην πρώτη γραμμή. Έτσι χτίζεται ένα επαναστατικό εργατικό κίνημα». Η **Θένια Ασλανίδη**, γιατρός στο Τζάνειο, αναφέρθηκε στην ανταπόκριση από τις εξορμήσεις στο νοσοκομείο της σχετικά με την 8η Μάρτη.

Σ.Γ.

διάρκεια της έρευνας. Σε νοσοκομείο της Βόρειας Ελλάδας γιατρός απάντησε «θα μας αφορίσουν αν γίνει κάτι τέτοιο, είναι μικρή η κοινωνία», ενώ σε άλλη περίπτωση γιατρός απάντησε ότι στη δημόσια μαιευτική κλινική δεν γίνεται γιατί είναι κλεισμένα τα χειρουργεία αλλά παρέπεμψε σε εξυπηρέτηση ιδιωτικά στο ιατρείο του. Σημειώνεται ότι ο αριθμός των αμβλώσεων στην Ελλάδα δεν είναι γνωστός γιατί η έκτρωση περνιέται στο σύστημα ως παλινδρομική κύηση, δηλαδή ως αποβολή και όχι όπως είναι.

Το δικαίωμα στην άμβλωση κερδήθηκε το 1986 μέσα από τους αγώνες της Μεταπολίτευσης. Οι πρώτες που πλήττονται από την άρνηση στην πρόσβαση στις εκτρώσεις είναι οι φτωχές γυναίκες που σημαίνει ότι πρέπει να καλύψουν τα έξοδα μετακίνησης, διαμονής αλλά και της ίδιας της έκτρωσης που σε ιδιωτική κλινική το κόστος κυμαίνεται από 300 μέχρι 1.000 ευρώ.

Όλες τους τις δυνάμεις για να οργανωθεί η 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη, στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών, δίνουν οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. Με εξορμήσεις, εκδηλώσεις, αφισκοκλήσεις σε εργατικούς χώρους και γετονίες πρωτοστατούν στη μάχη για την κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα, τη μόνη δύναμη που μπορεί να γκρεμίσει την κυβέρνηση και το δολοφονικό σύστημά της.

Η καμπάνια για τη 48ωρη απεργία βρίσκει μεγάλη ανταπόκριση στη βάση των εργαζόμενων και όπου μπαίνει ως πρόταση κερδίζει γενικές συλλεύσεις, σωματεία και συλλόγους. Ήδη σχετική απόφαση έχουν πάρει τα Σωματεία Εργαζόμενων στα Νοσοκομεία Παμμακάριστος και Έλενα Βενιζέλου, ο Σύλλογος Ειδικευόμενων Ιατρών ΨΝΑ Δαφνί, η Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η ΕΛΜΕ Καλλιθέας, η ΕΛΜΕ Περιστερίου, η Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, η Α'-Γ' ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής και η ΕΛΜΕ Χανίων.

Σύμφωνα με τον Πάρη Ιωάννου, γιατρό στην Παμμακάριστο, η αγανάκτηση για τις συνθήκες εργασίας μετατράπηκε σε οργανωμένη δράση, μέσα από συζητήσεις και τη δημιουργία απεργιακής επιτροπής. Η προσπάθεια αυτή κατέληξε σε μία τεράστια συνέλευση πάνω απο 90 εργαζόμενων μέσα στο νοσοκομείο που έφτασε να αποφασίζει την οργανωμένη συμμετοχή στο απεργιακό διήμερο στις 27 και 28 Φλεβάρη.

Το πόσο μεγάλη σημασία έχει η απεργιακή κλιμάκωση, το δείχνουν η αναβάθμιση του κατηγορητηρίου και η εκ νέου σύλληψη του ιδιοκτήτη της Βιολάντα, Τζωρτζιώτη, ο οποίος σκανδαλωδώς αρχικά είχε αφεθεί ελεύθερος χωρίς περιοριστικούς όρους. Τα νέα στοιχεία γύρω από το έγκλημα που στοίχισε τη ζωή των πέντε εργατριών επιβεβαιώνουν ότι για τα αφεντικά αλλά και για την κυβέρνηση της ΝΔ που τους κάνει πλάτες το μόνο που μετράει είναι το κέρδος.

Όπως και στα Τέμπη, η κυβέρνηση προσπαθεί να καλύψει τις ευθύνες των υπουργών της που ξεκινάει από το 2007 -όταν ο Δημήτρης Παπαστεργίου, σημερινός υπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης, έβαζε ως ηλεκτρολόγος μηχανικός τότε την υπογραφή στις μελέτες βάσει των οποίων εκδόθηκε η άδεια λειτουργίας του εργοστασίου- και φτάνουν μέχρι σήμερα που ο Τζωρτζιώτης είχε χτίσει μια ωρολογιακή βόμβα χωρίς κανένα απολύτως έλεγχο. Η απεργιακή σύγκρουση είναι ο μόνος τρόπος και για να πληρώσουν όλοι οι ένοχοι και για να μην επαναληφθούν Τέμπη και Βιολάντες.

Δυναμική

Οι τοπικές εκδηλώσεις του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης ξεκίνησαν την Τετάρτη 11 Φλεβάρη από τα Πετρόλωνα. Λίγο πριν την έναρξη της συζήτησης, έγινε γνωστό ότι η Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, το σωματείο των καθηγητών στη γετονία, υιοθέτησε τη 48ωρη και θα την κατέθετε μαζί με τις άλλες ΕΛΜΕ ως πρόταση στη Γενική Συνέλευση των Προέδρων της ΟΛΜΕ.

Με αυτή τη δυναμική έγινε η κουβέντα που άνοιξαν εισηγητικά η Δέσποινα Ζούλια, εργαζόμενη στην ΕΡΤ και ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ. Το λόγο στη συνέχεια πήραν εργαζόμενοι/ες από πολλούς χώρους, νοσοκομεία, σχολεία, εργοστάσια, ΜΜΕ.

Ακολούθησε την επόμενη μέρα, Πέμπτη 12 Φλεβάρη, η Γενική Συνέλευση στο Έλενα Βενιζέλου. Με την Παμμακάριστο να έχει κάνει την αρχή, και οι εργαζόμενοι/ες στο Έλενα αποφάσισαν συμμετοχή στη 48ωρη απεργία με στάση εργασίας την πρώτη μέρα και οργανωμένη παρουσία στα συλλαλητήρια. Ο χαριετισμός του Πάνου Ρούτσι στην έναρξη της διαδικασίας, καθώς και η παρέμβαση δύο μαθητριών από το Καλλιτεχνικό Σχολείο Αμπελοκήπων που βρισκόταν σε κατάληψη και δήλωσαν ότι θα είναι κομμάτι του ξεσηκωμού στις 27 και 28 Φεβάρη, συνέβαλαν στην αγωνιστική απόφαση.

Με ανάλογη επιτυχία έγινε την Παρασκευή 13 Φλεβάρη και η εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη. Τις εισηγήσεις έκαναν ο Γιάννης Μήτζιας, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων ΕΥΑΘ, η Σοφία Στεφανίδου, γραμματέας της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης και μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ, ο Γιάννης Κούτρας, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων Ιπποκράτειου Νοσοκομείου και ΔΣ της ΕΝΙΘ και ο Γιώργος Κουλάλης, μέλος ΔΣ της Πανελληνίας Ένωσης Προσωπικού Έλξης (ΠΕΠΕ). Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με συμμετοχές εργαζομένων από τους δήμους, τα νοσοκομεία, τον ΟΣΕΦ, την ΕΡΤ, τις σχολές.

Δημοσιεύουμε εδώ αποσπάσματα από εισηγήσεις και παρεμβάσεις. Οι εκδηλώσεις, οι εξορμήσεις, οι συλλεύσεις συνεχίζονται όλες τις επόμενες μέρες. Στο Νοσοκομείο Αγίου Σάββα η συνέλευση είναι προγραμματισμένη για την Πέμπτη 19 Φλεβάρη. Στις σχολές, οι φοιτητές πάνε για τριήμερο με συλλαλητήριο στις 26 Φλεβάρη με τη Φιλοσοφική Αθήνας να έχει συνέλευση στις 25/2. Περισσότερα στη σελίδα 17.

Λένα Βερδέ

Ενωμένοι/ες/α απεργιακά ενάντια στο φονικό κέρδος

Τα Τέμπη ήταν αποτέλεσμα της καταστροφικής πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων. Το μοτίβο είναι γνωστό. Μια κερδοφόρα επιχείρηση όπως ο σιδηρόδρομος απαξιωνεται μέσω της ελλιπούς συντήρησης των υποδομών, της υποστελέχωσης, των χαμηλών αμοιβών, της εντατικοποίησης της εργασίας. Μετά ξεκινά η τμηματική παραχώρησή της σε ιδιώτες και εργολάβους που καμιά διάθεση δεν έχουν να επενδύσουν στα τρένα.

Έτσι φτάσαμε στα Τέμπη, στην καταπλάκωση εργάτη στον ΗΣΑΠ, το παρολίγον δυστύχημα ξανά σε γραμμή της Hellenic Train με δέντρο που έπεσε σε τρένο ή στα τούσα ατυχήματα στο Ελληνικό όπου συστηματικά καταπατούνται κανόνες ασφαλείας και εργατικά δικαιώματα. Έτσι φτάσαμε και στη Βιολάντα όπου έχασαν τη ζωή τους οι πέντε εργάτριες. Σε έναν χώρο όπου, όπως κατήγγειλαν οι εργαζόμενοι, η δημοκρατία τέλειωνε στις πύλες του εργοστασίου.

Την ίδια στιγμή έχουμε τη βίαιη φτωχοποίηση μέσω της ανεξέλεγκτης ανόδου των τιμών από την ιδιωτικοποιημένη ενέργεια, τη μετατροπή της κατοικίας σε επενδυτικό προϊόν και τα σχέδια για πλήρη ιδιωτικοποίηση Παιδείας και Υγείας. Αυτό είναι το σχέδιο, να ξεπουλήσουν κάθε δημόσιο αγαθό. Στον χώρο μου, την ΕΡΤ, παλεύουμε για νόμιμο και σταθερή δουλειά και ενάντια στη φιμωμένη δημοσιογραφία και τον προπαγανδιστικό μηχανισμό κυβέρνησης και εργοδοτών. Γι' αυτό κλιμακώνουμε και βάζουμε στα σωματεία την πρόταση για 48ωρη στις 27 και 28 Φλεβάρη.

Δέσποινα Ζούλια, εργαζόμενη ΕΡΤ

Τρία χρόνια μετά τα Τέμπη, δικαιοσύνη δεν έχει υπάρξει. Για μας δικαιοσύνη είναι να ξεκουμπιστεί η Hellenic Train χωρίς καμιά αποζημίωση, να επανακρατικοποιηθεί ο σιδηρόδρομος με εργατικό έλεγχο. Αυτό είναι υπόθεση του εργατικού κινήματος. Από εμάς βγάζουν το κέρδος, εμείς έχουμε τη δύναμη να τα παραλύσουμε όλα. Κάνουμε την επιλογή ότι η φετινή μαύρη επέτειος πρέπει να είναι 48ωρη απεργία, το ξεκινήσαμε σαν καμπάνια και τα καλά νέα έρχονται.

Το συνδείο του ΕΚΑ πήρε απόφαση ότι στις 28/2 μαζί με τους συγγενείς των θυμάτων θα κάνει 24ωρη απεργία, δηλαδή θα παραλύσει ο ιδιωτικός τομέας. Και η γραμμή είναι όλα τα Εργατικά Κέντρα της χώρας να κάνουν το ίδιο. Στην ΑΔΕΔΥ συνεχίζουμε να πιέζουμε με αποφάσεις πρωτοβάθμιων σωματείων για 24ωρη στις 27/2.

Μετά τα Τέμπη ήρθε η Πύλος, η γενοκτονία στην Παλαιστίνη, προχθές η Χίος με 15 νεκρούς όχι από πνιγμό αλλά σύγκρουση που προκάλεσε το ελληνικό λιμενικό. Στη Βιολάντα είχαμε διπλό έγκλημα: και διαρροή προπανίου κλπ αλλά και εργάτριες που δούλευαν νύχτα, γιατί το σύστημα λέει "δούλευε νύχτα για να φροντίζεις παιδιά και οικογένεια τη μέρα". Το ίδιο κάνουν οι νοσηλεύτριες στα νοσοκομεία. Έχουμε μια νέα αγροτιά που σκοτώνεται στη δουλειά και την ίδια ώρα οι Φραπέδες τρώνε δισεκατομμύρια.

Η επέτειος των Τεμπών έχει όλα αυτά μαζί. Διεθνώς, η Παλαιστίνη, το σκάνδαλο Έποστάν, ο Τραμπ, συνολικά το κινήη για κέρδους, οι ιδιωτικοποιήσεις, ο σεξισμός, ο ρατσισμός, ο πόλεμος, ο ιμπεριαλισμός, ξεσηκώνουν εκατομμύρια κόσμο. Σε αυτό το περιβάλλον βάζουμε την 48ωρη. Ήδη υπάρχουν σωματεία που καλούν, μπορούμε να ξεσηκώσουμε όλους τους χώρους.

Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ

9/2. Μαζική Γενική Συνέλευση στο νοσοκομείο Παμμακάριστος. Φωτ.: Αντιγόνη Μπλιά

Από την πρώτη στιγμή πριν τρία χρόνια, και σαν Σωματείο και σαν Νοσοκομείο συνδεθήκαμε με την οργή για τη δολοφονία των 57 ανθρώπων στα Τέμπη, ένα έγκλημα στο οποίο οδήγησε η κυβερνητική πολιτική.

Σήμερα είναι καθαρό ότι αν αφήσουμε αυτούς τους δολοφόνους, τα Τέμπη θα τα ζούμε κάθε μέρα. Όπως στη Βιολάντα όπου πέντε εργάτριες δολοφονήθηκαν γιατί δεν γίνονταν έλεγχοι, γιατί ο εργοδότης δεν επέτρεπε τον συνδικαλισμό και οι εργαζόμενοι/ες δούλευαν πάνω σε μια βόμβα προπανίου, την ίδια ώρα που ο ίδιος μόντραρε με τις επιδοτήσεις των ΟΠΕΚΕΠΕδων.

Πρόκειται για σαπίλα μιας κυβέρνησης που είναι σε διάλυση, είναι μισητή από το 80% της κοινωνίας. Τα ίδια κάνουν στα νοσοκομεία. Η ιδιωτικοποίηση, η πολιτική που λέει τα ξεπουλάω όλα στους ιδιώτες φίλους, οδηγεί σε ανάλογα εγκλήματα. Και ταυτόχρονα δολοφονούν τους πρόσφυγες. Από την Πύλο και τη Χίο, τα Τέμπη βρίσκονται σε κάθε βήμα αυτής της κυβέρνησης. Πρέπει να την γκεμίσουμε, να την ριζούμε. Και μπροστά μας έχουμε μια ευκαιρία, στις 27 και 28 Φλεβάρη να πλημμυρίσουμε απεργιακά ξανά όλη τη χώρα.

Κώστας Καταραχιάς,

γραμματέας Σωματείου Εργαζόμενων Έλενα Βενιζέλου

Το 2023 δύο γεγονότα συνέβαλαν για να ακιρωθεί το σχέδιο που άνοιγε μια διαδικασία ιδιωτικοποίησης του νερού, "στο δρόμο της ΔΕΗ" όπως το έλεγαν. Το πρώτο ήταν το κίνημα που ξέσπασε αμέσως μετά τα Τέμπη -όλη αυτή η πλημμύρα που βγήκε στους δρόμους, όλος αυτός ο κόσμος που έκανε σύνθημά του ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν και πρέπει να τις σταματήσουμε.

Το δεύτερο ήταν η μεγάλη συναυλία στις 2 Απριλίου στην πλατεία Αριστοτέλους, δείχνοντας ότι μπορούμε να πετυχαίνουμε νίκες και να αντιστρέφουμε την πορεία των πραγμάτων όταν καταφέρνουμε να κινητοποιήσουμε πάρα πολύ κόσμο και να είμαστε ενωμένοι γύρω από τους στόχους μας.

Πέραν τέτοια εποχή ξανά, με το σχέδιο νόμου για τη συνένωση των ΔΕΥΑ, όλα έδειχναν ότι θα γινόταν μια νέα σύγκρουση. Όμως τέλη Φλεβάρη υπήρχαν ξανά κινητοποιήσεις για τα Τέμπη και η κυβέρνηση έπρεπε να αντιμετωπίσει μια μεγάλη κρίση. Αναγκάστηκαν να προβούν σε ανασχηματισμό και ένα από τα "θύματα" ήταν ο υπουργός Σκυλακάκης που ήταν και ο εμπνευστής του νομοσχεδίου.

Αυτά μας φέρνουν στο σήμερα και στο γιατί είναι πάρα πολύ κρίσιμο -συμφωνώ απόλυτα- να υπάρχει 48ωρη απεργία. Είναι η ευκαιρία να αντεπιθεθούμε, να δείξουμε στο δρόμο τη δύναμή μας και το πλειοψηφικό ρεύμα στην κοινωνία ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Ό,τι και να λένε τα παραγαλικά των ΜΜΕ, οι κυβερνητικοί εκπρόσωποι, οι πρωθυπουργοί, οι υπουργοί, στην πράξη υπάρχει ένα μαζικό πλειοψηφικό ρεύμα που λέει ως εδώ και απαιτεί να γυρίσουν πίσω οι επιχειρήσεις που έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Το 27-28 Φλεβάρη είναι ένας τέτοιος σταθμός και θα είναι βαρόμετρο για τη συνέχεια.

Γιάννης Μήτζιας, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων ΕΥΑΘ

12/2. Ο Πάνος Ρούτσι και μαθήτριες από το Καλλιτεχνικό σχολείο Αμπελοκήπων στη Γενική Συνέλευση του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου.Φωτ.: Ορέστης Ηλίας

Το σχέδιό τους στο εκπαιδευτικό σύστημα είναι ένα κομμάτι των δημοσίων σχολείων να δοθεί σε ιδρύματα, οργανισμούς και ιδιώτες -και έχει γίνει το πρώτο βήμα με τα Ωνάσεια. Το άλλο κομμάτι των σχολείων θα είναι τα πιο υποβαθμισμένα, δεν θα χρηματοδοτούνται, αλλά γονείς και εκπαιδευτικοί θα πρέπει να αναλάβουν να βρίσκουν χρηματοδότηση. Είναι η λεγόμενη αυτονομία των σχολικών μονάδων, που ονομάζεται επίσης αξιολόγηση γύρω από την οποία δίνουμε μια τεράστια μάχη τα τελευταία έξι χρόνια.

Την ίδια στιγμή, επειδή είμαστε στην εποχή του Bearm Europe και της πολεμικής οικονομίας, στα σχολεία αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αναπτυχθεί ο εθνικισμός, ο милταρισμός, ο ρατσισμός και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστείτε. Για να γίνουν όλα αυτά πρέπει να ελεγχθούν απόλυτα οι εκπαιδευτικοί, να χτυπηθεί το εκπαιδευτικό κίνημα, να διαλυθούν οι εργασιακές σχέσεις.

Παραπέμπω στη δήλωση ότι η νέα συνταγματική αναθεώρηση θα προβλέπει άρση της μονιμότητας, αλλά και στη διαδικασία των πειθαρχικών διώξεων. Δύομησι χιλιάδες εκπαιδευτικοί, μεταξύ των οποίων κι εγώ, διώκονται όχι μόνο για την αξιολόγηση αλλά γιατί μπορεί να έχω στην τσάντα μου τη σημαία της Παλαιστίνης ή κάποιου να μίλησαν για την Παλαιστίνη στην τάξη τους ή στο προσωπικό τους μπλογκ να έκαναν αντικυβερνητική κριτική.

Εκπροσωπώντας το σωματείο μου θεωρούμε ότι το εργατικό και εκπαιδευτικό κίνημα πρέπει να έχει σαφές τι ζητάει. Είναι καταστροφική η γραμμή τι δημόσιο τι ιδιωτικό. Εμείς λέμε αποκλειστικά δημόσιο δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά με αποκλειστική χρηματοδότηση από το κράτος.

Δεύτερο για να ανατρέψουμε αυτή την εγκληματική πολιτική χρειάζεται ένας απεργιακός αγώνας διαρκείας. Είναι επίσης καταστροφική η τακτική που έχει επιλέξει το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα που πχ στο Δημόσιο όλες οι παρατάξεις καταψήφισαν την πρόταση των Παρεμβάσεων για απεργία στις 27-28 Φλεβάρη. Το Σωματείο μας έχει πάρει απόφαση και Δευτέρα καλεί σε σύσκεψη τα εκπαιδευτικά σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους και μαθητές για να οργανώσουμε ένα τριήμερο εκδηλώσεων/δράσεων στις 26 με 28 Φλεβάρη.

Σοφία Στεφανίδου,
γραμματέας της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

Η πρωτοβουλία μας σαν Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης για 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη πατά στην εμπειρία των προηγούμενων χρόνων και ιδιαίτερα της περσινής χρονιάς με τα εκατομμύρια πανελλαδικά στους δρόμους, αλλά και στην ανάγκη κλιμάκωσης για να εκφραστεί το κύμα οργής για την κυβέρνηση και τους εργοδότες.

Η κυβέρνηση λέει ότι αυξήσαμε τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, στην πράξη σε ποσοστό είναι χειρότερο. Αυτό που πάει πραγματικά στο δημόσιο σύστημα Υγείας είναι λιγότερο, τα περισσότερα είναι δωράκια σε ημέτερες, εργολάβους, προμηθευτές φαρμακευτικές εταιρείες κλπ.

Υπάρχει η αντίσταση των εργαζόμενων κι αυτός είναι ο τρόπος για να σώσουμε ζωές. Όπως οι σιδηροδρομικοί κατήγγειλαν την κατάσταση στο σιδηρόδρομο για να έξει η κοινωνία τι γίνεται, εμείς έχουμε αποτρέψει απολύσεις, κλεισίματα, συγχωνεύσεις. Χρειάζεται να βάζουμε σαν αίτημα την κρατικοποίηση του σιδηρόδρομου ή το η Υγεία να είναι αποκλειστικά δημόσια. Και μαζί να θέσουμε το ζήτημα του εργατικού ελέγχου, ώστε το κριτήριο να μην είναι το κέρδος αλλά οι ανάγκες των ανθρώπων.

Η μάχη για την 48ωρη απεργία, για να οργανωθεί στους χώρους δουλειάς, για να σταματήσει η παραγωγή, είναι πάρα πολύ σημαντική. Και εδώ στη Θεσσαλονίκη μπορούμε να βάλουμε στόχο, παρότι οι συνδικαλιστικές ηγεσίες το αρνούνται, να τη κερδίσουμε σε σωματεία, σε ΔΣ, σε γενικές συνελεύσεις για απεργιακά συλλαλητήρια και τις δυο μέρες.

Γιάννης Κούτρας,
μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ και Σωματείου Ιπποκράτειου

Έχοντας σαν σιδηροδρομικός ζήσει όλες τις καταστάσεις στο πετσί μου, έχω να πω ότι όπως και εσείς, έτσι διώκαμαστε και εμείς με ένα πογκρόμ διώξεων. Το σημαντικότερο ήταν η απόλυση του Γενηδούνια, του προέδρου του Σωματείου μας, η οποία κρίθηκε παράνομη αλλά βέβαια η εταιρεία συνεχίζει τις διώξεις στους μηχανοδηγούς. Ένας είμαι κι εγώ, που αυτή τη στιγμή είμαι εκτός υπηρεσίας. Φαίνεται άλλωστε και στη συμπεριφορά τους απέναντι σε αιτήματα που έχουμε.

Η ιδιωτικοποίηση ήταν μία πολιτική απόφαση που άλλαξε ριζικά όλο το χαρακτήρα του σιδηροδρόμου. Μας την παρουςίαζαν ως εξέλιξη αλλά φάνηκε ότι κάθε χρόνο τα πράγματα γίνονταν όλο και χειρότερα: καθυστερήσεις στα δρομολόγια, βλάβες, μειώσεις στα δρομολόγια, τώρα κόψανε και το δρομολόγιο Σερρών και άλλα, με αποτέλεσμα περιφερειακά χωριά της Ελλάδος να μέινουν χωρίς συγκοινωνίες. Να μην ξεχνάμε ότι έχοντας κόψει αυτά τα δρομολόγια, τα έχουν αντικαταστήσει με λεωφορεία, ενώ η σιδηροδρομική εταιρεία παίρνει τις επιχορηγήσεις οι οποίες είναι 50 εκατομμύρια χωρίς να υπάρχει τρένο.

Έχουμε φτάσει να έχουμε δύο τρένα Αθήνα-Θεσσαλονίκη, να μην εξυπηρετείται κανένα χωριό με τρένο και αυτοί να έχουν βρει τη χρυσή κότα με τα χρυσά αυγά. Σήμερα οφείλουμε να ρωτήσουμε, πού είναι ο εκσυγχρονισμός, πού είναι οι επενδύσεις, ποια είναι η ασφάλεια στον δημόσιο σύστημα Υγείας είναι λιγότερο, τα περισσότερα είναι δωράκια σε ημέτερες, εργολάβους, προμηθευτές φαρμακευτικές εταιρείες κλπ.

Η κατάσταση τώρα θυμίζει πάρα πολύ την περίοδο προ Τεμπών που φωνάζαμε και είχαμε στείλει πόσα εξώδικα και εμπαιναν στο συρτάρι. Οφείλουμε στις 28 Φλεβάρη να κάνουμε μία δυναμική κινητοποίηση ώστε να ακουστούν για μία ακόμα μία φορά και τα αιτήματά μας σαν σιδηροδρομικοί και τα δικά σας. Διότι τότε μας έλεγαν τι φωνάζετε, κάντε τη δουλειά σας. Όμως αποδεδειγμένα τα εξώδικα τα βγάζουμε για κάποιο λόγο. Όταν κάνουμε κινητοποιήσεις ή απεργίες, δεν τις κάνουν γιατί είμαστε τεμπέληδες, έχουμε λόγους. Είμαι τυχερός που σήμερα άκουσα ανθρώπους από την ΕΥΑΘ, τα σχολεία.

Διαχρονικά το σωματείο μας παλεύει από την ίδρυση του ως και τώρα. Γιατί όταν μιλάμε για ράγες, δεν μιλάμε απλά για σίδερο, μιλάμε για ζωές. Οπότε θεωρώ ότι πρέπει να βάλουμε πολύ παραπά και τις ζωές από τα κέρδη τους.

Γιώργος Κουλάλης,
μέλος ΔΣ Πανελληνίας Ένωσης Προσωπικού Έλξης

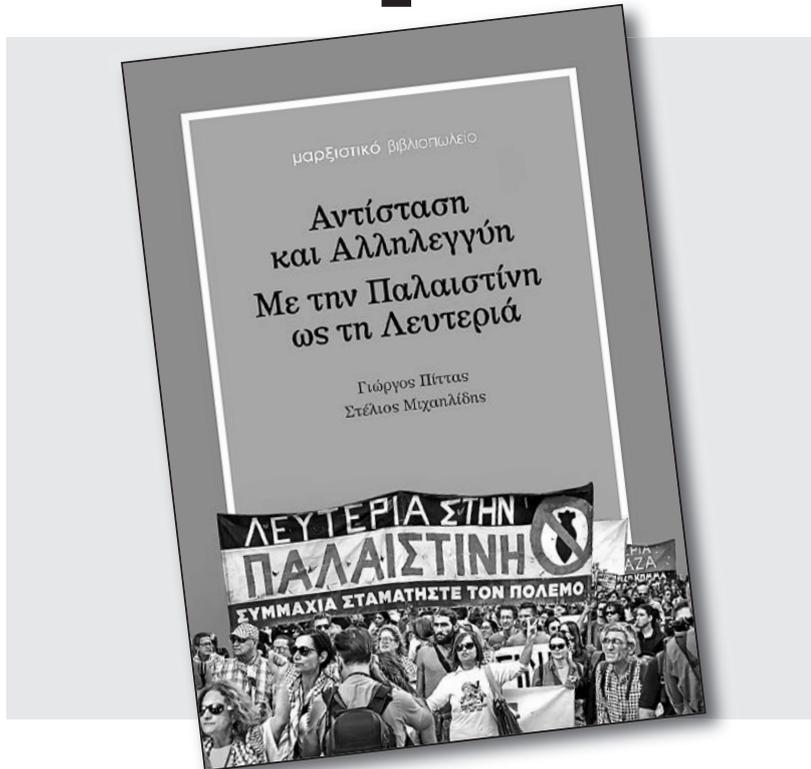
“Αντίσταση και Αλληλεγγύη”

Με επιτυχία ξεκίνησε ο κύκλος βιβλιοπαρουσιάσεων της έκδοσης του *Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Αντίσταση και Αλληλεγγύη-Με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά»*. Στην εκδήλωση που έγινε την Παρασκευή 13 Φλεβάρη στην αίθουσα της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, για το βιβλίο μίλησαν οι Σωτήρης Ρούσσος, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, ο Γιάννης Κιμπούροπουλος δημοσιογράφος στην Εφημερίδα των Συντακτών και οι συγγραφείς του βιβλίου Στέλιος Μιχαηλίδης και Γιώργος Πίττας, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης. Εδώ παρουσιάζουμε βασικά σημεία των εισηγήσεων και των παρεμβάσεων στη συζήτηση που ακολούθησε. Όλη τη συζήτηση μπορείτε να την παρακολουθήσετε στο κανάλι του *YouTube* του *Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου* <https://www.youtube.com/watch?v=DwoNgMiPxVs>

Σήμερα δεν παρουσιάζουμε απλά ένα βιβλίο. Παρουσιάζουμε ένα ντοκουμέντο εποχής, ένα πολιτικό χρονικό, μια μαρτυρία αγώνα. Το βιβλίο «Αντίσταση και Αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά» δεν είναι μια ουδέτερη ιστορική καταγραφή, είναι μια παρέμβαση.

Το ίδιο το προλογικό σημείωμα ξεκαθαρίζει το πλαίσιο στο οποίο ξεκίνησε να γράφεται το βιβλίο τον Οκτώβρη του 2025 αμέσως μετά την «εκεχειρία» Τραμπ στη Γάζα -μετριόνται ήδη πάνω από 700 νεκροί στη Γάζα κατά τη διάρκεια αυτής της εκκεχειρίας. Και να πούμε επίσης ότι πάνω από το 55% της έκτασης της Γάζας κατά τη διάρκεια αυτής της εκκεχειρίας βρίσκεται υπό ισραηλινή κατοχή και μάλιστα με εθνοκάθαρση, δηλαδή μόλις 30.000 Παλαιστίνιοι έχουν μείνει σ' αυτήν την περιοχή. Δεν είναι ένας στοχασμός εκ του ασφαλούς, συνήθως αυτό το κάνουμε εμείς οι πανεπιστημιακοί, είναι ένας απολογισμός και συγχρόνως ένα κάλεσμα.

Από τη μία, το βιβλίο επιχειρεί να εξηγήσει τις ρίζες του γενοκτονικού πολέμου στη Γάζα. Η σύγκρουση δεν ξεκίνησε την 7 Οκτωβρίου αλλά έχει βαθιές ρίζες στην ιστορία. Από την άλλη, καταγράφει την ανάπτυξη του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης και τον ρόλο του παγκόσμιου εργατικού κινήματος. Αυτή η διπλή στόχευση, ανάλυση και δράση, είναι κεντρική

για την κατανόηση του βιβλίου.

Δεν ξεκινά από την 7 Οκτώβρη του 2023 κι αυτό είναι πολιτικά κρίσιμο. Οι συγγραφείς επιμένουν ότι ο πόλεμος δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Αντίθετα, τον τοποθετούν σε μια μακρά ιστορική διαδρομή, που ξεκινάει από τη γέννηση του σιωνισμού, τη σύμπλευσή του με τη βρετανική αποικιοκρατία και γενικότερα τις αποικιοκρατικές ανακατατάξεις στη Μ. Ανατολή.

Το βιβλίο δεν αντιμετωπίζει τη «Νάκμπα» του 1948 ως ένα τραγικό αλλά παρελθοντικό γεγονός. Τη βλέπει ως ιδρυτική πράξη του κράτους του Ισραήλ και ως δομικό στοιχείο μιας πολιτικής που συνεχίζεται. Αυτή η προσέγγιση έχει σημασία, γιατί μετατοπίζει τη συζήτηση από το «ποιος ξεκίνησε τον πόλεμο» στο «ποιοι καθεστώς παράγει διαρκώς πόλεμο».

Το βιβλίο δεν στέκεται μόνο στην καταστροφή του πολέμου. Επιμένει ότι παρόλη αυτή, η Παλαιστινιακή Αντίσταση δεν ηττήθηκε. Αυτή η θέση είναι κεντρική. Συνδέουν αυτή την επιμονή της Αντίστασης με το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης. Ένα από τα πιο δυνατά σημεία του βιβλίου είναι η εκτενής καταγραφή αυτού του διεθνούς κινήματος. Η φοιτητική Ιντιφάντα στις ΗΠΑ, τα μπλοκαρίσματα πλοίων σε λιμάνια, οι γενικές απεργίες στην Ιταλία, οι κινητοποιήσεις στην Ελλάδα. Αυτά παρουσιάζονται όχι ως περιθωριακά γεγονότα αλλά ως καταλύτες. Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στο παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Το βιβλίο υποστηρίζει ότι η εργατική τάξη, ιδιαίτερα στις μητροπόλεις του καπιταλισμού, κρατάει το κλειδί.

Το τελευταίο κεφάλαιο διατυπώνει τη στρατηγική πρόταση των συγγρα-

φών: διάλυση του κράτους απαρτχάιντ και δημιουργία ενός κοσμικού, πολυεθνικού κράτους από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο με ίσα δικαιώματα για όλους. Η προοπτική που προτείνεται περνάει μέσα από τις επαναστάσεις της εργατικής τάξης στις αραβικές χώρες και στις μητροπόλεις της Δύσης. Το βιβλίο τη στηρίζει σε μια ανάλυση της κρίσης ηγεμονίας των ΗΠΑ και της δυναμικής των κοινωνικών κινήματων.

Δεν έχουμε μπροστά μας ένα ουδέτερο βιβλίο, είναι «στρατευμένο». Υπερασπίζεται την Παλαιστινιακή Αντίσταση κι απορρίπτει τον χαρακτηρισμό της ως τρομοκρατία. Διαχωρίζει ρητά την κριτική στο κράτος του Ισραήλ από τον αντισημιτισμό. Σε μια εποχή σύγχυσης και προπαγάνδας, οι συγγραφείς δεν κρύβονται πίσω από ίσες αποστάσεις. Είναι ένα βιβλίο για τον ρόλο των κοινωνικών κινήματων.

Είναι ένα βιβλίο που γράφτηκε σε μια ιστορική καμπή. Καταγράφει, αναλύει, παίρνει θέση και προτείνει προοπτική. Είναι μια συμβολή στη συζήτηση για το Παλαιστινιακό αλλά και για τον ίδιο τον χαρακτήρα του σύγχρονου κόσμου: ιμπεριαλισμός, αντίσταση, αλληλεγγύη, εργατική τάξη. Σε μια εποχή που η πληροφορία καταναλώνεται γρήγορα και ξεχνιέται εύκολα, επιμένει στη μνήμη, στην ιστορική συνέχεια. Και πάνω απ' όλα, επιμένει ότι ο αγώνας συνεχίζεται. Κι ίσως αυτό να είναι το πιο σημαντικό μήνυμά που μας αφήνει. Η αλληλεγγύη δεν είναι σύνθημα, είναι πράξη. Και η ιστορία δεν έχει τελειώσει.

Σωτήρης Ρούσσος

Ένα βιβλίο-όπλο για τη Γάζα

Να συγχαρώ τους συγγραφείς, που τυχαίνει να είναι και συνάδελφοι δημοσιογράφοι, για αυτό το πολλαπλό πανόραμα. Έχουν κυκλοφορήσει πολλά βιβλία αλλά η μεθοδολογία των συγγραφέων επέτρεψε ένα πιο συνθετικό αποτέλεσμα. Δεν είναι απλά μια ιστορική ανάλυση του Παλαιστινιακού, δεν είναι απλά μια αφήγηση της διετούς εκστρατείας εθνοκάθαρσης του Ισραήλ, δεν είναι μόνο η περιγραφή του κινήματος αλληλεγγύης που είχε πρωτοφανή χαρακτηριστικά, είναι όλα αυτά.

Σέβομαι την ένταξη και την αφοσίωση στην ένταξη σε έναν χώρο, στις στρατηγικές, στις ατζέντες, στις προτεραιότητές του. Όμως, οφείλω να παρατηρήσω ότι στο υλικό για την εξέλιξη των κινήματων αλληλεγγύης ειδικά στη χώρα μας, υπάρχει μια υπερμεγέθυνση του ρόλου του ΣΕΚ και των συμμαχιών που έγιναν με τη στήριξή του. Από την άλλη οφείλω να σας αναγνωρίσω ότι είστε από τις συλλογικότητες που δεν αρνούνται τις συνεργασίες με άλλες δυνάμεις στις οποίες δεν έχετε την πρωτοβουλία, σε αντίθεση με τις στάσεις και τις συμπεριφορές της επίσημης Αριστεράς.

Και εννοώ από τη μια το ΚΚΕ που θέλει το κατά μόνας κι από την άλλη τον χώρο του διασπασμένου ΣΥΡΙΖΑ που βρίσκεται σε πλήρη αδυναμία όχι μόνο οργανωτική να συντρέξει ένα κίνημα αλληλεγγύης. Αλλά θα έλεγα και ψυχοσυναισθηματική γιατί έχει άμεση εμπλοκή, μέσω της διακυβέρνησης του 2015-2019, στην εδραίωση αυτού του εγκληματικού τριγώνου-τετραγώνου με το Ισραήλ.

Άλλη μια παρατήρηση με αφορμή το βιβλίο και για το βιβλίο. Δεν συμμερίζομαι την ιστορική αισιοδοξία που διαπερνά την αφήγηση των συγγραφέων ως προς τη μακροπρόθε-

ση επίδραση του κινήματος αλληλεγγύης. Έχουμε δυο μήνες εκκεχειρίας, εκατοντάδες νεκρούς αλλά και ένα εντυπωσιακό ξεφούσκωμα του κινήματος αλληλεγγύης.

Θέλω να πω ένα μπράβο για το τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου με τίτλο «Από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο». Γιατί ανοίγει το σημαντικότερο πολιτικό, ιδεολογικό ζήτημα για το Παλαιστινιακό. Ο τρόπος με τον οποίο επιχειρηματολογείτε ότι η λύση των δυο κρατών είναι μια χρεοκοπημένη υπόθεση και μια παγίδα στην οποία έπεσε και το Παλαιστινιακό κίνημα. Αυτή η «λύση» μας έχει απομακρύνει από την αρχική λύση και πολιτική επιδίωξη των Παλαιστίνιων. Κι αυτή ήταν η λύση του ενιαίου κοσμικού ενιαίου παλαιστινιακού κράτους στο οποίο θα συνυπάρχουν Μουσουλμάνοι, Εβραίοι, Χριστιανοί κλπ.

Αυτή η λύση που ήταν η βάση δημιουργίας του παλαιστινιακού κινήματος, εξαφανίστηκε. Η τεράστια πλειοψηφία των αριστερών ανθρώπων έχει ξεχάσει τι σημαίνει και λένε αναγνώρισε ο τάδε το Παλαιστινιακό κράτος -ποιο κράτος; Ένα προτεκτοράτο είναι- και έχει απομακρυνθεί από τη μόνη δυνατή λύση.

Γιάννης Κιμπούροπουλος

Θέλω να μεταφέρω τρεις σημερινές ειδήσεις για να δούμε τη δύναμη των κινήματων. Η πρώτη είναι ότι ο Τραμπ έχασε στη Μινεσότα. Μετά την εξέγερση, με κέντρο μια γενική απεργία, έδωσε εντολή ότι το ICE θα αποχωρήσει από εκεί. Το ανώτατο δικαστήριο της Βρετανίας έκρινε ότι η απόφαση της κυβέρνησης Στάρμερ να θέσει εκτός νόμου την ακτιβιστική οργάνωση Palestine Action είναι παράνομη. Η άλλη είδηση, λίγων ωρών, είναι ότι οι εργάτες κι οι αγρότες ενώθηκαν στο Σύνταγμα σε ένα μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στον Μητσοτάκη και σε αυτό ανέμιζαν οι παλαιστινιακές σημαίες.

Μετά την επιχείρηση Πλημμύρα του αλ-Ακτσά στις 7 Οκτώβρη του 2023 είχαμε μια πρωτοφανή προπαγανδιστική εκστρατεία που προσπαθούσε να σβήσει 75 χρόνια ιστορίας. Δυόμισι χρόνια μετά, η λέξη γενοκτονία είναι ορολογία του Διεθνούς Δικαστηρίου και το Ισραήλ είναι πιο απομονωμένο από ποτέ.

Αυτό που μεσολάβησε δεν ήταν μόνο η πιο δολοφονική επίθεση του Ισραήλ από το 1948. Ήταν η ηρωική Παλαιστινιακή Αντίσταση παρά τις τεράστιες θυσίες της, εξοντώθηκε όλη η ηγεσία της, συνέχισε να πολεμάει και να στρατολογεί μέχρι και σήμερα. Και το πιο σημαντικό είναι ότι ενδιάμεσα ξεδιπλώθηκε ένα παγκόσμιο κίνημα εκατομμυρίων ανθρώπων. Δυο

13/2. Στιγμιότυπο από την βιβλιοπαρουσίαση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου. Φωτό: Λένα Βερδέ

σημεία αυτού του κινήματος είναι και κεντρικά στο βιβλίο. Η φοιτητική Ιντιφάντα στις ΗΠΑ και το εργατικό μπλόκο στο Ισραήλ. Είδαμε την προηγούμενη Παρασκευή να συντονίζονται οι λιμενεργάτες σε 21 λιμάνια από τη Μεσόγειο μέχρι το Αμβούργο.

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη ριζοσπαστικοποιεί εκατομμύρια ανθρώπους και ενισχύει τους δικούς μας αγώνες. Να θυμηθούμε τον Π. Ρούτσι σε απεργία πείνας στο Σύνταγμα να σηκώνει την παλαιστινιακή σημαία. Και το σύνθημα «Τέμπη, Πύλος» και τώρα «Χίος, Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Να ευχαριστήσουμε τον Σωτήρη και τον Γιάννη και για τα καλά τους λόγια και για την κριτική. Γιατί ο στόχος αυτού του βιβλίου ήταν και να καταγράψει τι ήταν αυτά τα δυόμισι τελευταία χρόνια αλλά και ταυτόχρονα να ανοίξει τη συζήτηση στο τι συμβαίνει και ποια είναι η προοπτική.

Το βιβλίο προσπαθεί να περιγράψει το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης αλλά επίσης να σταθεί στην επίδραση που αυτό το κίνημα είχε στις εξελίξεις. Κι αυτό έχει σημασία γιατί η κυρίαρχη εκδοχή είναι ότι η ιστορία κινείται από τα πάνω από τα μεγάλα συμφέροντα από αυτούς που έχουν την εξουσία. Δεν είναι έτσι. Πως άντεξε αυτός ο κόσμος στη Γάζα, γιατί έχει πρόβλημα αυτή τη στιγμή το σχέδιο του Τραμπ. Δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε αλλιώς. Το ίδιο ισχύει για τις ΗΠΑ. Το φυτίλι που άναψε τη φωτιά για να υπερασπίζονται ολόκληρες γειτονίες τους μετανάστες το άναψε αυτό το κίνημα. Γι' αυτό προσπαθήσαμε να καταγράψουμε με λεπτομέρεια αυτό το κίνημα, για να μην θολώσουν αυτές οι εικόνες.

Πριν ένα χρόνο, όταν ο Τραμπ έπαιρνε την προεδρία υπήρχε μια ολόκληρη φιλολογία για την παντοδυναμία του. Σε αντίθεση με αυτές τις αναλύσεις, το βιβλίο καταθέτει μια ολόκληρη επιχειρηματολογία για την κρίση της αμερικάνικης ηγεμονίας. Και για την συμβολή που είχε σε αυτή την κρίση ο κύκλος που ξεκίνησε με την επιχείρηση της Παλαιστινιακής Αντίστασης στις 7/10/2023.

Το βιβλίο ανοίγει το ζήτημα της στρατηγικής, σημείο που θίγανε κι οι προηγούμενοι ομιλητές. Κι αυτό έχει να κάνει με την ίδια τη φύση του κράτους εποίκων, του κράτους απαρτχάιντ του Ισραήλ, δεν είναι μόνο ζήτημα της ακροδεξιάς κυβέρνησης του Νετανιάχου. Το βιβλίο λέει ότι το κλειδί για αυτή την προοπτική είναι η αραβική εργατική τάξη. Αυτό δεν είναι κάτι αφηρημένο. Υπάρχουν οι γέφυρες ανάμεσα στα κινήματα. Ο συντονισμός για τον στολισμό που έπλευσε προς τη Γάζα έγινε στην Τύνιδα, στα γραφεία του Εργατικού Κέντρου.

Γιώργος Πίπτας

Συζήτηση

Η **Φωτεινή Νουρ** φοιτήτρια της Φιλοσοφικής επισήμανε ότι «και στη Δυτική Όχθη διαπράττεται εθνοκάθαρση από τους εποίκους» και συνέχισε λέγοντας ότι το κίνημα που φωνάζει ICE out στη Μινεσότα κι αλλού ξεκίνησε από το κίνημα για την Παλαιστίνη. Ο **Π. Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης υποστήριξε ότι παρά το τεράστιο κόστος που έχει πληρώσει η Παλαιστινιακή Αντίσταση «δεν πρέπει να χάνουμε από τα μάτια μας τη δύναμη της Αντίστασης και τι έχει πετύχει. Οι Παλαιστίνιοι νικάνε». Ο πληθυσμός της Γάζας είναι στη Γάζα ό,τι σχέδια και να έκανε ο Τραμπ. Και στη συνέχεια τόνισε τη σημασία του κινήματος αλληλεγγύης για να φτάσουν οι Παλαιστίνιοι στη νίκη, φέρνοντας το πρόσφατο παράδειγμα των μεγάλων διαδηλώσεων στην Αυστραλία.

Ο **Νεκτάριος Δαργάκης**, δημοσιογράφος, επέμεινε ότι έχει σημασία η καταγραφή που κάνει το βιβλίο για να κοντράρουμε τα ψέματα που λένε η κυβέρνηση της ΝΔ και η ισραηλινή πρεσβεία. «Είναι σωστό ότι αντέχει η Αντίσταση, το ότι υπάρχει και λειτουργεί υπηρεσία πολιτικής προστασίας στη Γάζα, είναι μια απόδειξη γι' αυτό». Η **Λη Κόβενι** μίλησε για τον ρόλο της αλληλεγγύης για να «Αγωνιστούμε ενάντια στις κυβερνήσεις μας, εδώ στην Ελλάδα απέναντι στον Μητσοτάκη».

Ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τόνισε ότι «δεν υπάρχουν πολλά βιβλία που αναδεικνύουν τον ρόλο και τη δύναμη των απλών ανθρώπων. Να διαβάσουμε το βιβλίο γιατί τα επιχειρήματα που καταθέτει μας βοηθάει να οργανώσουμε τις μάχες μας». Ο **Σπύρος Παντελιός**, συνταξιούχος, συνέδεσε τον αγώνα των Παλαιστίνιων με το κίνημα της Αντίστασης που οι ναζί το βάφτιζαν «τρομοκρατικό».

Η **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, μίλησε για τον τεράστιο ρόλο που παίζει το κίνημα των γυναικών στην Παλαιστίνη κόντρα στην προπαγάνδα που περιγράφει τη θέση τους στο σπίτι να μεγαλώνουν παιδιά κάτω από τη Χαμάς. «Οι γυναίκες εκεί είναι μπροστά και με το όπλο και στην οργάνωση της κοινωνίας. Σήμερα οι αγρότες και οι εργάτες συναντήθηκαν στο συλλαλητήριο, το προηγούμενο διάστημα ήταν σε όλη την Ελλάδα. Αυτό το βιβλίο πρέπει να γυρίσει όλη την Ελλάδα. Με τη δύναμη των εργατών και των αγροτών θα νικήσουμε και θα τους τσακίσουμε».

Λ.Μ.

Όχι ελληνικός στρατός στην Γάζα

Με τάγμα 100-150 ανδρών ετοιμάζεται να συμμετέχει η Ελλάδα στη «Δύναμη Διεθνούς Σταθεροποίησης» (ISF) στη Γάζα, στη στρατιωτική δύναμη που θέλει να στήσει ο Τραμπ στο πλευρό του σιωνιστικού στρατού κατοχής. Η ελληνική αποστολή στη Γάζα θα περιλαμβάνει τμήματα του Υγειονομικού, του Μηχανικού και μάχιμο σώμα «ασφαλείας» με τροχοφόρα τεθωρακισμένα που θα «συνοδεύει» το Υγειονομικό και το Μηχανικό και επιπλέον παρουσία επιτελών, οι οποίοι θα βρίσκονται επί μονίμου βάσεως στο στρατηγείο της Διεθνούς Δύναμης Σταθεροποίησης.

«Εκτός από μπουλντόζες δηλαδή, που θα ισοπεδώνουν ό,τι έχει απομείνει όρθιο στη Γάζα προκειμένου να την μετατρέψουν σε ...Ριβιέρα, θα υπάρξει και ελληνικός στρατός στην κατεχομένη Γάζα και Παλαιστίνη που θα βοηθήσει να προχωρήσουν τα αποικιακά σχέδια Τραμπ-Νετανιάχου και ο αποπλισμός της Παλαιστινιακής Αντίστασης» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**.

«Η ελληνική εμπλοκή αποφασίστηκε «ξεπερνώντας αρκετές ενστάσεις που υπήρχαν... έπειτα από πολύ εντατικές διαβουλεύσεις με τους εταίρους της και πιο συγκεκριμένα τις ΗΠΑ και το Ισραήλ». Έχουν κάθε λόγο να ανησυχούν! Το αντιπολεμικό κίνημα οδήγησε σε ήττα τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό στην προηγούμενη επέμβαση του στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Σήμερα, η Αντίσταση στην Παλαιστίνη συνεχίζει αλύγιστη και ξεσηκώνει στο πλευρό της ένα παγκόσμιο κίνημα, από τη Μινεσότα που εκατομμύρια διαδηλώνουν ενάντια στον Τραμπ μέχρι το Σίδνεϋ και από το Λονδίνο μέχρι την Αθήνα και τους μικρούς Τραμπ σαν τον Μητσοτάκη».

Η γνωστοποίηση της ελληνικής στρατιωτικής συμμετοχής στο αποικιοκρατικό σχέδιο που σε συνεργασία με το Ισραήλ θέλει να βάλει ταφόπλακα στην Παλαιστινιακή Αντίσταση ήρθε ενόψει της συνάντησης του διαβόητου «Συμβουλίου Ειρήνης» του Τραμπ στις 19 Φλεβάρη στη Νέα Υόρκη. Είχε προηγηθεί η συνάντηση Τραμπ-Νετανιάχου στις 11 Φλεβάρη όπου ο δεύτερος έβαλε την υπογραφή του στο «Συμβούλιο Ειρήνης».

Για να δώσει τα «διαπιστευτήριά» του σε αυτήν την παρωδία «ειρήνης» την Κυριακή το Ισραήλ βομβάρδισε ξανά στην Γάζα και στον Λίβανο-παραβιάζοντας για ακόμη μια φορά τις «εκεχειρίες» που έχει συμφωνήσει- προσθέτοντας 15 ακόμη νεκρούς Παλαιστίνιους στους πάνω από 600 που έχει δολοφονήσει από το ξεκίνημα της εκεχειρίας.

Για να δείξει πόσο σέβεται το «Συμβούλιο Ειρήνης» και την ISF που προβλέπεται να αναλάβει τον αποπλισμό των

Παλαιστίνιων, ο γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου του Νετανιάχου, **Γιάσι Φοξ** δήλωσε ότι η Χαμάς θα έχει μια περίοδο 60 ημερών για να αφοπλιστεί, και ότι σε διαφορετική περίπτωση το Ισραήλ θα επιστρέψει στον πόλεμο στη Γάζα! Επιπλέον η κυβέρνηση Νετανιάχου ενέκρινε ένα σχέδιο για την έναρξη της καταγραφής γης στην περιοχή C (καλύπτει περίπου το 60% της κατεχόμενης Δυτικής Όχθης) με στόχο να κατάσχει τα κομμάτια στα οποία οι Παλαιστίνιοι δεν μπορούν να αποδείξουν την ιδιοκτησία τους και να τα ανακηρύξει «ιδιοκτησία» του ισραηλινού κράτους...

Προκειμένου να συνεχίσουν να βάζουν πλάτες στο γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ, οι δυτικές κυβερνήσεις επιχειρούν να ποινικοποιήσουν το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Αλλά η τρομοκρατία δεν περνάει:

• Στην **Αθήνα**, στις 11/2, τη μέρα που στο Σύνταγμα γινόταν η συγκέντρωση αλληλεγγύης στον **Μοχάμεντ Χατίμπ**, κάτω από την πίεση του κινήματος, ο Παλαιστίνιος αγωνιστής αφέθηκε ελεύθερος. Ο Μοχάμεντ συντονιστής Ευρώπης του Samidoun, του διεθνούς δικτύου αλληλεγγύης για τους Παλαιστίνιους κρατούμενους, είχε έρθει στην Ελλάδα καλεσμένος σε εκδήλωση στο Ηράκλειο όπου συνελήφθη με το που αποβιβάστηκε.

• Στο **Λονδίνο**, στις 13/2, η απαγόρευση της οργάνωσης **Palestine Action** με την κατηγορία της τρομοκρατίας που είχε σαν αποτέλεσμα να συλληφθούν 2.700 διαδηλωτές επειδή εξέφρασαν την υποστήριξή τους προς την οργάνωση, κρίθηκε παράνομη από το Ανώτατο Δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου. Μια τεράστια νίκη για το κίνημα αλληλεγγύης στην Βρετανία, που δεν έχει τελειώσει καθώς το δικαστήριο έκρινε ότι η οργάνωση θα παραμείνει απαγορευμένη έως ότου εκδοθεί νέα απόφαση του δικαστηρίου και «εν αναμονή της πιθανότητας έφεσης» από την κυβέρνηση Στάρμερ.

• Στην **Αυστραλία**, στον απόηχο των συγκλονιστικών μαζικών διαδηλώσεων ενάντια στην επίσκεψη του ισραηλινού προέδρου **Χέρτζογκ**, ασκήθηκε μια ιστορική ιδιωτική δίωξη εναντίον του -μετά από κοινή καταγγελία που υποβλήθηκε στην κυβέρνηση από το Ίδρυμα Hind Rajab, το Εβραϊκό Συμβούλιο της Αυστραλίας και το Εθνικό Συμβούλιο Ιμάμηδων της Αυστραλίας. Ο Χέρτζογκ κατηγορείται από την ακαδημαϊκό **Tasnim Sammak**, (162 μέλη της ευρύτερης οικογένειάς της έχουν δολοφονηθεί στη Γάζα) για οκτώ σοβαρά αδικήματα συμπεριλαμβανομένης της γενοκτονίας και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας.

Γ.Π.

Κοινός αγώνας!

Οι σχολές βρίσκονται σε αναβρασμό με τις ιδιωτικοποιήσεις που ετοιμάζει η κυβέρνηση, τις διαγραφές και τα πειθαρχικά. Ως ΣΕΚ στις Σχολές, παρεμβαίνουμε με στόχο ένα αγωνιστικό τρίήμερο στις 26/2 στα φοιτητικά-μαθητικά συλλαλητήρια που οργανώνονται και στις 27-28/2 που συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών. Όλοι ξέρουμε τι φέρνουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Και αντίστοιχα παντού όπου μπόυνε οι ιδιώτες: Τέμπη παντού. Πρέπει το φοιτητικό κίνημα να βγει μπροστά πιάνοντας το τρίπτυχο συνελύσεις-καταλήψεις-διαδηλώσεις!

Έχουμε να παλέψουμε μαζί ενωτικά ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, να μην τους αφήσουμε να ακουμπήσουν καν το άρθρο 16. Παράλληλα διεκδικούμε καλύτερη χρηματοδότηση για το δημόσιο πανεπιστήμιο, όπου όλοι οι φοιτητές και οι φοιτήτριες θα δικαιούνται αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν σίτιση και στέγαση. Να γυρίσουν πίσω οι λίστες με τα ονόματα των διαγραφέντων φοιτητών και να βγούνε τα δίδακτρα από τα μεταπτυχιακά. Παλεύουμε να σταματήσει η καταστολή μέσα στα πανεπιστήμια. Είδαμε τα αίτια στη Θεσσαλονίκη, όπου η αστυνομία συνέλαβε αναίτια 313 συμφοιτητές μας σε ένα πάρτι.

Θέλουμε ένα ισχυρό κίνημα νεολαίας, φοιτητών, εργατών, αγροτών το οποίο θα μπορεί να γκρεμίσει την κυβέρνηση των δολοφόνων και το

σύστημα του κέρδους. Επιπλέον, έχουμε να βγάλουμε τον κόσμο στους δρόμους για το έγκλημα των Τεμπών στις 27-28/2. Τα Τέμπη άλλαξαν τις ζωές όλων μας. Σκοτώθηκαν παιδιά. Πέρυσι τα συλλαλητήρια για τα Τέμπη ήταν γεμάτα με φοιτητές και μαθητές. Φέτος θέλουμε να βγάλουμε στους δρόμους ακόμη περισσότερο κόσμο!

Ορέστης Παπαθανάσης,
Παιδαγωγικό Ιωαννίνων

Οι φοιτητές πρέπει να είναι στο πλευρό των εργατών και να σταθούν δίπλα στην σχεδιαζόμενη 48ωρη γενική απεργία στις 27 και 28 του Φλεβάρη με καταλήψεις σε όλες τις σχολές. Γι' αυτόν τον λόγο εμείς οι φοιτητές/ριες/α της Φιλοσοφικής έχουμε Γενική Συνέλευση του Φοιτητικού Συλλόγου στις 25 του Φλεβάρη ώστε η σχολή να βρίσκεται σε κατάληψη εκείνες τις μέρες και να είναι δίπλα στους απεργούς. Είναι σημαντικό σήμερα το φοιτητικό κίνημα να μην εκφράζει μόνο τα στενά συnteχνιακά αιτήματα των φοιτητών αποκομμένο από την κοινωνία και τους εργα-

τες αλλά να υποστηρίζει όλους τους αγώνες των εργατών, από την Παλαιστίνη και το κλίμα ως την πάλη ενάντια στον ρατσισμό και στον σεξισμό. Επίσης οργανώνουμε και την συμμετοχή των φοιτητών στο μαθητικό φοιτητικό συλλαλητήριο στις 26 Φλεβάρη.

Βασίλης Καλαμπόγιας,
Φιλοσοφική Σχολή Αθήνας

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ/ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΟΠ στην υποβάθμιση

Στις 13/2 η πλατεία Εθνικής Αντίστασης στην Αθήνα γέμισε με μαθητές/ριες και εκπαιδευτικούς από καλλιτεχνικά και μουσικά σχολεία, σε μια κινητοποίηση που πραγματοποιήθηκε με τον μόνο τρόπο που θα μπορούσε: μέσα από καλλιτεχνικά και οπτικοακουστικά δρώμενα. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από μουσικά σύνολα, θεατρικές παρεμβάσεις και εικαστικές δράσεις, μετατρέποντας τη διαμαρτυρία σε ζωντανό καλλιτεχνικό γεγονός.

Η κινητοποίηση είχε σαν βασικά αιτήματα την κάλυψη των κενών σε εκπαιδευτικούς καλλιτεχνικών μαθημάτων, την επαρκή χρηματοδότηση των σχολείων, τη βελτίωση των υποδομών και του εξοπλισμού, καθώς και τη συνολική αναβάθμιση της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης στη Δημόσια Παιδεία. Συμμετείχαν όλα τα καλλιτεχνικά σχολεία της περιφέρειας που υπάγονται στην Αττική, με μαζική παρουσία μαθητών.

Η δράση ανέδειξε τη σημασία της στήριξης της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και τη συλλογική διεκδίκηση για τη διασφάλιση και αναβάθμιση των σχολείων. Η **Ελένα Βελετά**, μαθήτρια, πρόεδρος του 15μελούς συμβουλίου του Καλλιτεχνικού Σχολείου Γέρακα περιέγραψε τις δυσκολίες των μαθητών: «Έχουμε μαζευτεί για να διαμαρτυρηθούμε με την τέχνη για την τέχνη. Απαιτούμε ίσα δικαιώματα με οποιοδήποτε άλλο σχολείο και κατάλληλες υποδομές για να ασκούμε την τέχνη που παλεύουμε να κερδίσουμε». Σημείωσε ότι οι μαθητές περνούν οκτώ ώρες καθημερινά στο σχολείο τους και έχουν ανάγκη αναγνώρισης και ουσιαστικής υποστήριξης, ενώ η ελλιπής υλικοτεχνική υποδομή και η καθυστέρηση τοποθέτησης καθηγητών στερούν από τους μαθητές βασικά δικαιώματα.

Στη συνέχεια, η **Φαίδρα Παναγιωτακοπούλου**, αντιπρόεδρος του 15μελούς στο Καλλιτεχνικό Αθηνών μαζί με τη συμμαθήτριά της **Ελισάβετ Χαβρέ**, επεσήμαναν ότι τα προβλήματα δεν είναι μόνο κτιριακά: «Κάνουμε μαθήματα κάτω από παραβάν και σκάλες, χωρίς επαρκή εξοπλισμό, και το κράτος δεν παρέχει ουσιαστική στήριξη. Η τέχνη είναι κομμάτι της ζωής όλων μας και δεν θα έπρεπε να υποβαθμίζεται. Καλούμε όλους να μας στηρίξουν». Τόνισαν ότι η καλλιτεχνική παιδεία αποτελεί βασικό πυλώνα της μόρφωσης, όχι πολυτέλεια, και ότι η κοινωνία πρέπει να συμμετέχει ενεργά στην προστασία της. Η Φαίδρα Πα-

ναγιωτακοπούλου πρόσθεσε ότι οι μαθητές διεκδικούν μόνιμες προσλήψεις καθηγητών, ασφαλή και σύγχρονη στέγη, κατάργηση περιορισμών στις μετακινήσεις, πιστοποίηση των σπουδών και αύξηση της χρηματοδότησης. «Μέχρι αυτά να υλοποιηθούν, δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε», υπογράμμισε.

Ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Γονέων Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων επισήμανε ότι οι κινητοποιήσεις είναι συνέχεια ενός αγώνα για το δικαίωμα των παιδιών στη μόρφωση, στην τέχνη και στην αξιοπρέπεια, συνδέοντας τον αγώνα με τη μνήμη της τραγωδίας στα Τέμπη «Όταν οι δημόσιες υποδομές απαξιώνονται και η ασφάλεια θεωρείται κόστος, το τίμημα το πληρώνουν οι πολίτες».

Η κινητοποίηση ανέδειξε τη σημασία της συλλογικής διεκδίκησης για ασφαλή σχολεία και ουσιαστική δημόσια Παιδεία, μετατρέποντας τη διαμαρτυρία σε ένα ζωντανό κάλεσμα για δικαιοσύνη, στήριξη της τέχνης και αναβάθμιση της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης. Οι μαθητές και οι γονείς έστειλαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα: θέλουν ένα σχολείο που να μορφώνει, να καλλιεργεί τη σκέψη και τη δημιουργικότητα, και όχι να εξοντώνει τα παιδιά.

Κωνσταντίνος Μπουτζίκας

ΟΛΜΕ

Το Σάββατο 14/2/2026 έγινε η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ όλης της χώρας. Η συντριπτική πλειοψηφία των προέδρων περιέγραψε την κατάσταση μαθητών εκπαιδευτικών και σχολείων με τα μελανότερα χρώματα (κενά, κατηγοριοποιήσεις σχολείων, μετακινήσεις εκπαιδευτικών, εργασία με φόβο και υπακοή, παραπομπή σε πειθαρχικά συμβούλια, κλπ). Τονίστηκε η ανάγκη για αλληλέγγυα συμπόρευση όλων των κινημάτων, αγροτών, εργατών, φοιτητών, και για σύνδεση των εκπαιδευτικών αγώνων με τα μεγάλα γεωπολιτικά και οικονομικά ζητήματα που βρίσκονται στο προσκήνιο.

Η εισήγηση του ΔΣ της ΟΛΜΕ περιλάμβανε στο σκεπτικό της όλα τα βασικά προβλήματα των εργαζομένων: το θέμα της άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, της συρρίκνωσης του δημόσιου τομέα και κλαδικά θέματα, όπως η εργασιακή εξουθένωση κ.α. θέτοντας ως αιτούμενα το κράτος πρόνοιας, τη δημοκρατικοποίηση της γνώσης, την ενίσχυση της συνδικαλιστικής ελευθερίας, την αξιοπρέπεια στους μισθούς και στις συνθήκες εργασίας με μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 60, τη συμπεριληπτική εκπαίδευση με κατάρτιση όλων των κατηγοριοποιήσεων των δημόσιων σχολείων.

Η απάντηση και η πρόταση δράσης της ΟΛΜΕ σε όλα αυτά τα τεράστια ζητήματα ήταν ασύμμετρα και προκλητικά μικρή και γι' αυτό καταψηφίστηκε. Το πρόγραμμα δράσης που προτάθηκε για τη διεκδίκηση όλων των παραπάνω και άλλων αιτημάτων από την πλειοψηφία της ΟΛΜΕ ήταν: μια παράσταση διαμαρτυρίας, συμμετοχή στα συλλαλητήρια στις 28 Φλεβάρη, μια διευκολυντική στάση εργασίας για δράση ενάντια στα Ωνάσεια σχολεία και μια κλαδική 24ωρη απεργία τον επόμενο μήνα. Η πρόταση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών που πρόκειται στο ΠΑΜΕ ήταν για συμμετοχή στο μαθητικό-φοιτητικό συλλαλητήριο στις 26/2 χωρίς απεργία και μια κλαδική απεργία, απροσδιόριστη, μέσα στο Μάρτη.

Οι Παρεμβάσεις πρότειναν απεργία στις 27/2 και συμμετοχή στα συλλαλητήρια στις 28/2 που φέτος πέφτει Σάββατο σε κατεύθυνση άμεσης κλιμάκωσης των κινητοποιήσεων ενώ ακούστηκαν και προτάσεις για απεργία στις εξετάσεις. Μόνο η δίκη μας πίεση, των εργαζομένων στα σχολεία, μπορεί να δώσει αυτοπεποίθηση για νικηφόρους αγώνες διάρκειας και όχι η συνδικαλιστική ηγεσία, η οποία επιδιώκει την εκτόνωση και τον κατευνασμό. Η αδράνεια θα σπάσει από τα κάτω. Πρώτο άμεσο βήμα, να προχωρήσουμε σε αποφάσεις ΔΣ των ΕΛΜΕ για στάσεις εργασίας και συμμετοχή στα συλλαλητήρια στις 27 Φλεβάρη.

Αθανασία Κατσούλη,
εκπαιδευτικός, Α ΕΛΜΕ Αθήνας

ΔΟΕ

Τρίωρη στάση εργασίας (8:00-11:00) για το πρωινό πρόγραμμα και στάση εργασίας για το ολοήμερο πρόγραμμα (14:00-17:30) καλεί η ΔΟΕ στις 18/2.

Η στάση εργασίας γίνεται για να διευκολυνθεί η μαζική συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη συγκέντρωση που θα πραγματοποιηθεί στην έδρα της Π.Δ.Ε. Πελοποννήσου στην Τρίπολη, στις 10πμ, όπου «τρεις ακόμα συναδέλφισσες καλούνται σε ακρόαση για τη συμμετοχή τους στη νόμιμα προκηρυγμένη απεργία – αποχή από την ατομική αξιολόγηση». Ταυτόχρονα καλεί τους ΣΕΠΕ να κηρύξουν επιπλέον στάσεις εργασίας προκειμένου να πάρουν μέρος οι συνάδελφοι στις συγκεντρώσεις. Ήδη μια σειρά ΣΕΠΕ διοργανώνουν την αποστολή απεργών στην Τρίπολη, ενώ συγκέντρωση θα γίνει και στην Αθήνα στις 2μμ στο Σύνταγμα.

ΕΛΠΙΣ Προσλήψεις τώρα!

Σε στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στις 11 και 12 Φλεβάρη προχώρησαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου "Ελπίς" υψώνοντας τη φωνή τους απέναντι στην τραγική υποστελέχωση και την κυβερνητική αδιαφορία.

Με βασικό αίτημά τους τις άμεσες προσλήψεις νοσηλευτών όλων των βαθμίδων, οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι οι ελλείψεις ξεπερνούν κάθε όριο, απειλώντας την ασφάλεια ασθενών και προσωπικού. Δηλώνουν αποφασισμένοι να κλιμακώσουν τον αγώνα τους μέχρι να δοθούν ουσιαστικές λύσεις, στέλνοντας ξεκάθαρο μήνυμα πως η Υγεία δεν είναι κόστος αλλά δικαίωμα και δεν θα επιτρέψουν να συνεχιστεί η υποβάθμιση του δημόσιου νοσοκομείου.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου οι ελλείψεις νοσηλευτών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ μέχρι το καλοκαίρι θα είναι πάνω από το 50% των οργανικών θέσεων. Το υπάρχον νοσηλευτικό προσωπικό πήρε 5 μέρες άδεια πέρισι το καλοκαίρι και αν συνεχιστεί η κατάσταση χωρίς καμία πρόσληψη, φέτος δεν θα πάρει καμία μέρα άδεια. Το σωματείο προειδοποιεί πως αν δεν δει άμεσα αποτελέσματα και προσλήψεις θα συνεχίσει τις δράσεις του επ' αόριστον.

Στη συγκέντρωση στο προαύλιο του νοσοκομείου την πρώτη μέρα της απεργιακής κινητοποίησης βρέθηκαν εργαζόμενοι με το πανό του Σωματείου τους. Στους χαιρετισμούς συμπαράστασης στη συγκέντρωση, μεταξύ άλλων τον λόγο πήραν η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου Άγιος Σάβ-

βας και η **Εύη Σάλτα**, ταμίας του Συλλόγου, μιλώντας για τα κοινά προβλήματα των νοσοκομείων και καλώντας σε απεργιακή κλιμάκωση με πρώτο σταθμό τις 27-28 Φλεβάρη.

K.M.

«Υποδοχή» Γεωργιάδη στο Κρατικό Νίκαιας

Στάση εργασίας (11πμ-3μμ) και συγκέντρωση πραγματοποιούν την Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου οι εργαζόμενοι στο Κρατικό Νοσοκομείο της Νίκαιας προκειμένου να «υποδεχτούν» τον υπουργό Υγείας Γεωργιάδη (με αφορμή ακόμη μια φιάσα «εγκαινίων» του ανακαινισμένου Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών), «όπως του αρμόζει!», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η ανακοίνωση του σωματείου τους.

Το Σωματείο Εργαζομένων Νοσοκομείου Νίκαιας καλεί τον κόσμο και τα σωματεία της περιοχής να στηρίξουν την κινητοποίηση και θυμίζει ανάμεσα σε άλλα ότι είναι ο ίδιος ο υπουργός που «έκλεισε το νοσοκομείο Λοιμωδών κατά την προηγούμενη θητεία του στο Υπ. Υγείας. Έχει αφήσει το νοσοκομείο της Νίκαιας υποστελεχωμένο με προσωπικό εξοντωμένο» ενώ «έχει αφήσει τις δομές Πρωτοβάθμιας Υγείας της Περιοχής χωρίς τις βασικές ειδικότητες».

Καταγγέλλει επίσης ότι το νοσοκομείο «έχει ήδη πλημμυρίσει 3 φορές από όταν ανακαινίστηκε, στελεχώνεται από νοσηλευτικό προσωπικό και τραυματιοφορείς που αναγκάζονται να δουλεύουν διπλοβάρδιες για να «βγει η εφημερία» και έχουν 40 και 50 χρωστούμενα ρεπό, λειτουργούν μόνο οι 7 από τις 10 χειρουργικές αίθουσες» ενώ «εδώ και 2 χρόνια δίνονται αστρονομικά ποσά για την εξ αποστάσεως διάγνωση των αξονικών τομογραφιών σε ιδιωτική εταιρεία» καταλήγοντας: «στις εργατογειτονίες της Νίκαιας και του Πειραιά, οι εργαζόμενοι δεν ανέχονται κοροϊδία και φιάσες στις πλάτες τους!».

«Καλούμε τους κατοίκους της Νίκαιας και του Ρέντη, τους εργαζόμενους, συνταξιούχους, τους συλλόγους και όλους τους φορείς της πόλης μας στην αγωνιστική συγκέντρωση υποδοχής του, που καλεί ο Σύλλογος Εργαζομένων Κρατικού Νίκαιας, στηρίζοντας τα αιτήματά τους που είναι και δικά μας αιτήματα!» αναφέρει το κάλεσμα της Ανταρσίας στην Κοκκινιά».

ΣΕΗ Απεργία στις 20/2 για υπογραφή ΣΣΕ

24ωρη απεργία στις 20/2 έχει εξαγγελίσει το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ) με συγκέντρωση στις 19.30 στην οδό Βουκουρεστίου και αίτημα την υπογραφή ΣΣΕ ενώ στις 28/2 θα συμμετέχει στην πανεργατική απεργία και συγκέντρωση για τα Τέμπη.

Σε 24ωρη απεργία στο ελεύθερο θέατρο στις 20/2 καλεί και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος για τους εργαζόμενους στον θεατρικό κλάδο -καλλιτέχνες, τεχνικούς και λοιπές ειδικότητες που διεκδικούν την υπογραφή ΣΣΕ με τις ενώσεις θεατρικών παραγωγών.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή του το ΣΕΗ: «Εδώ και 3 μήνες οι ηθοποιοί βρισκόμαστε σε διαρκή αγώνα και συζήτηση μέσα στις μαζικές διαδικασίες του σωματείου μας, οι οποίες είχαν σαν αποτέλεσμα και δύο μεγάλες πετυχημένες απεργιακές μάχες... Μετά από 14 χρόνια, όπου δουλεύουμε για τους θεατρικούς παραγωγούς απλήρωτοι ή υποπληρωμένοι, ανασφάλιστοι και με ωρομίσθια ένσημα, σε θέατρα με κατεβασμένα ρολά, ο κλάδος μας αποφάσισε και έμπρακτα διεκδίκησε να σταματήσει να εργάζεται χωρίς συγκροτημένα εργασιακά δικαιώματα. Μέσα σε

όλους αυτούς τους μήνες η εργοδοσία προσπάθησε με διάφορους τρόπους, να κάμψει τη μαχητικότητα και την ενότητα που έχει επιδείξει ο κλάδος. Στις 20 του μήνα απεργούμε ξανά. Διεκδικούμε: Την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας με τις δύο μεγάλες εργοδοτικές ενώσεις ΠΕΘ-ΕΝΘΕΠΑ...».

«Στην τελευταία γενική συνέλευση στις 9 Φλεβάρη η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών** πρότεινε ενόψει της μεγάλης κινητοποίησης για τα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη, προκειμένου να στείλουμε μήνυμα κλιμάκωσης του αγώνα, να πάμε ένα βήμα μπροστά από τις στάσεις και τις 24ωρες απεργίες με στόχο την υπογραφή ΣΣΕ στο ελεύθερο θέατρο» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος του ΔΣ του ΣΕΗ. «Η πρότασή μας μειοψήφισε και τελικά αποφασίστηκε η 24ωρη απεργία στις 20/2 και η συμμετοχή μας στη γενική απεργία στις 28/2. Αλλά η επιτυχία των μέχρι τώρα απεργιών δείχνει ότι αυτή η περίοδος σηκώνει περισσότερο. Σαν ΑΣΗ πάμε για μια μεγάλη απεργία, για να αναγκάσουμε σε υπογραφή ΣΣΕ ξεκινώντας από τις μεγάλες εργοδοτικές ενώσεις στο ελεύθερο θέατρο. Έχουμε ξεκινήσει τις εξορμήσεις για την επιτυχία της απεργίας ενώ στα θέατρα διαβάζουμε την επιστολή ενημέρωσης του σωματείου προς το κοινό καλώντας σε συμπαράσταση».

Φωτό: Σωματείο Εργαζομένων efood/FB

Απεργία στην efood

Μαζική ήταν η συμμετοχή στην απεργία και τη μοτοπορεία που πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι στην efood προς τα γραφεία της εταιρίας την τοικνοπέμπτη στην Αθήνα, παρά τις αντίθετες προσπάθειες της εταιρίας που έστειλε «επαναλαμβανόμενα μηνύματα στην εφαρμογή για bonus 35% σε όποιον σπάσει την απεργία», όπως κατήγγειλε το Σωματείο των εργαζομένων στην efood.

Σε ανακοίνωσή του επισημαίνει: «Η εταιρεία πείστηκε και, ενώ τόσο καιρό αποφεύγει να συνομιλήσει μαζί μας, δεσμεύτηκε για συνάντηση στις 25/2 όπου θα θέσουμε τα ζητήματα των συναδέλφων σε όλα τα πόστα. Όλοι και όλες μαζί μπορούμε να νικήσουμε. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από αυτόν του συλλογικού αγώνα για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας μας».

27/12/25. Απεργία ηθοποιών, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2
Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτης: Ραφαήλ Καστρίτσας

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 19/2 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλήτης: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2
καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Κρίση στέγης
Ομιλήτης: Γιάννης Μανωλάτος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Κάτω οι εγκληματίες
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Ποέτα 8μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτης: Κώστας Σταματίου

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Γιάφκα 7μμ

Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτης: Γιώργος Αθανασίου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Πέτρος 8μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2 καφέ Teddyboys 7μμ
Παλαιστήν – Η αντίσταση είναι εδώ
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 19/2 καφέ Μικρού 6, 8μμ
Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης
Ομιλήτης: Σάββας Κκονέ

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2
Aberfo, Ρήγα Φεραίου 48, 6.30μμ
Τα αδιέξοδα των λαϊκών μετώπων

Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 Βυζάντιο 5.30μμ
Από τις ΗΠΑ των φακέλων του Επσταϊν ως τη Βιολάντα, ο σεξισμός δολοφονεί
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 Θόλος 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Αντόνιο Γράμισι
Ομιλητής: Αλέξανδρος Μπακουσί

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 19/2 Μίνως 52, 5.30μμ
Τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη – οργανώνουμε πανεργατική απεργία 27-28 Φλεβάρη
Ομιλήτης: Ειρηναίος Μαρακής

ΠΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 19/2 καφέ Νέον 7μμ
Η στρατηγική του εργατικού ελέγχου
Ομιλήτης: Ορέστης Παπαθανάσης

Συνδιάσκεψη 2026 - για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Ομιλήτης: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ
Ομιλήτης: Κώστας Καραγιάννης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Μετεωρίτης 7.30μμ
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Σινέ Ατενέ 7μμ
Ομιλήτης: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 γρ.Γ' ΕΛΜΕ 7μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Σουμπάσης

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7.30μμ
Ομιλήτης/τρια: Αλέξης Μαρτζούκος και Νίκη Αργύρη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 καφέ Μύρτιλο 7μμ

Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 καφενείο Ραγκαβή 53, 7.30μμ
Ομιλήτης: Ορέστης Ηλιάς

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτης: Μάνος Καρτέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλήτρια: Ανυσία Τζόνιου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
Fahrenheit Books and Coffee 7μμ
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

ΕΛΜΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 Sloth 8μμ
Ομιλήτρια: Ειρήνη Μιλιβόγεβιτς

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 Sweet Home 7μμ
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπιριδιάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
καφέ Σπίρτο, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Νισύρου και Πάτμου,
πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 6.30μμ
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Ομιλήτης: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/2
Coffee Island, κεντρική πλατεία 7.30μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Μπενζελούνη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2
Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ
Ομιλήτης: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Βυζάντιο 5.30μμ
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/2 Θόλος 7μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Ζιάκας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 Μίνως 52 5.30μμ
Ομιλήτης: Χρήστος Κιούπτης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 Καφέ Μαρίνα 7μμ
Ομιλήτης: Μάνος Χατζηανέστης

ΠΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 26/2 καφέ Νέον 7μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/3
Aberfo, Ρήγα Φεραίου 48, 6.30μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκούδας

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Μετρό Αμπελοκήπων 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 19/2

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 6.30μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Πλ. Λαού, Ταμπούρια 6.30μμ

ΝΙΚΑΙΑ

Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6.30μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 6.30μμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

Πλατεία Αγ.Παντελεήμονα 6.30μμ

ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 7μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Πλατεία Εξαρχείων 7.30μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 6μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/2

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/2

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ

Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ

ΤΡΙΤΗ 24/2

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Μαντζαρωτιάκη και Θησέως 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 12μεσ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ

ΠΑΡΓΚΡΑΤΙ

Μετρό Ευαγγελισμός 12μεσ

ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ 23/2

ΠΑΡΑΛΙΑ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ 11πμ

ΛΟΦΟΣ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ 11πμ

ΑΛΣΟΣ ΒΕΪΚΟΥ 11πμ

ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ 11πμ

ΠΑΡΚΟ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ 11πμ

ΑΛΣΟΣ Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ 12μεσ

ΑΛΣΟΣ ΤΣΑΚΟΣ, ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12μεσ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμμα-

τίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και

για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύναξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Η δημοσίευση των 8 φωτογραφιών από τις τελευταίες στιγμές κάποιων από τους 200 εκτελεσμένους αγωνιστές της Πρωτομαγιάς του 1944 στην Καισαριανή έχουν, δικαιολογημένα, προκαλέσει συγκίνηση και έντονο σχολιασμό. Είναι συγκλονιστικά τεκμήρια ψυχικού σθένους ανθρώπων που έκαναν την υπέρτατη θυσία στην πάλη για μια «ελεύθερη κι ανθρώπινη ζωή» και του μεγαλείου της αντιφασιστικής Αντίστασης. Είναι, επίσης, ώθηση, για να βάλουμε αυτή τη θυσία στο πραγματικό ιστορικό της πλαισίου.

Το κίνημα Αντίστασης είχε αναπτυχθεί εντυπωσιακά από τις αρχές του 1943. Η συγκλονιστική Γενική Απεργία τον Μάρτη του 1943 είχε αναγκάσει τις γερμανικές αρχές κατοχής να ανακαλέσουν τη διαταγή για την επιστροφή του ανδρικού πληθυσμού. Ήταν η μόνη περίπτωση στην κατεχόμενη από τους ναζί Ευρώπη που η Αντίσταση το κατόρθωσε, με το εργατικό κίνημα μπροστά. Παράλληλα, το αντάρτικο δυνάμωσε στην ύπαιθρο και τα βουνά. Η «Ελεύθερη Ελλάδα» του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ είχε αναπτυχθεί ιδιαίτερα μετά την κατάρρευση της φασιστικής Ιταλίας τον Ιούλη του 1943.

Όμως, η άνοιξη και το καλοκαίρι του 1944 ήταν μια δύσκολη στιγμή του κινήματος της Αντίστασης. Οι ναζί ενίσχυσαν την στρατιωτική τους παρουσία στην Ελλάδα, για να καλύψουν το κενό από την κατάρρευση του ιταλικού στρατού.

Αυτό σήμαινε πολλαπλασιασμό και κλιμάκωση της έντασης των «εκαθαριστικών επιχειρήσεων» ενάντια στις «συμμορίες» και τους «ληστές» όπως ονόμαζε η Βέρμαχτ τον ΕΛΑΣ. Για πα-

«Πρωτομαγιά 1944» - Ξυλογραφία του χαρακτή Τάσσου

Δεν ξεχνάμε τη “Νικηφόρα Επανάσταση που χάθηκε”

ράδειγμα, η Ομάδα Στρατιών Ε της Βέρμαχτ με έδρα τη Θεσσαλονίκη οργάνωσε 9 τέτοιες επιχειρήσεις μόνο στην Κεντρική και Δυτική Μακεδονία. Παράλληλα με τις σφαγές, συστηματικές λεηλασίες και καταστροφές, η Βέρμαχτ απέκοψε την «Ελεύθερη Ελλάδα» από την ανθρωπιστική βοήθεια που έστελνε ο Ερυθρός Σταυρός.

Πόλεις

Η επίθεση στο κίνημα της Αντίστασης κλιμακώθηκε και στις πόλεις. Με τη συγκρότηση των Ταγμάτων Ασφαλείας της δωσιλογικής κυβέρνησης **Ράλλη**, την «εκαθάριση» της Αστυνομίας από τις ΕΑΜικές οργανώσεις,

την ενίσχυση της Ειδικής Ασφάλειας και κάθε λογής συμμορίας, για να συνδράμουν το «έργο» της φασιστικής Κατοχής. Τα αιματοβαμμένα μπλόκα της άνοιξης και του καλοκαιριού του 1944 στις προσφυγογειτονίες της Αθήνας και του Πειραιά, στο Δουργούτι και στην Κοκκινιά είναι η πιο γνωστή όψη αυτής της επίθεσης.

Το στρατόπεδο Χαϊδαρίου ήταν κομβικό σημείο σε αυτήν την πολύπλευρη επίθεση. Αρχικά, το έφτιαξαν οι ιταλικές αρχές Κατοχής, αλλά από τον Σεπτέμβριο του 1943 πέρασε στα χέρια της SD (Sicherheitsdienst), της Υπηρεσίας Ασφαλείας των Ες-Ες. Οι δυο διαδοχικοί διοικητές του είχαν

υπηρετήσει στα Einsatzgruppen των ‘ειδικών ομάδων δράσης’ των Ες-Ες στο Ανατολικό Μέτωπο που είχαν εξοντώσει εκατοντάδες χιλιάδες Εβραίους στην πρώτη φάση του Ολοκαυτώματος.

Αντίποινα

Ήταν ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης και μεταγωγών, παρόμοιο με άλλα που είχαν εγκαταστήσει οι ναζί στην κατεχόμενη Ευρώπη, όπως του Ντρανσί στη Γαλλία, και ένα από τα μεγαλύτερα. Υπολογίζεται ότι από εκεί πέρασαν 20.000-25.000 άνθρωποι. Χιλιάδες οδηγήθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και εξόντωσης, εκατοντάδες εκτελέστηκαν ως αντίποινα για τις ενέργειες της Αντίστασης.

Οι «γερμανοτσολιάδες», η Χωροφυλακή, η Ειδική συνελάμβαναν, παρέδιδαν τους «φακέλους» στα Ες-Ες. Ο «προθάλαμος» του Χαϊδαρίου ήταν η εφιαλτική «Οδός Μέρλιν» στο Κολωνάκι, στην πραγματικότητα το τετράγωνο Β. Σοφίας-Μέρλιν-Σέκερη-Κανάρη η έδρα των Ες-Ες (εξ ου και το τραγούδι του Μάρκου Βαμβακάρη «απ’ την οδό του Σέκερη/ με πάνε στο Χαϊδάρι/ κι ώρα την ώρα καρτερώ/ τον Χάρο να με πάρει»).

Εκεί οδηγήθηκαν και οι «Ακροναυπιώτες» κομμουνιστές, δηλαδή οι πολιτικοί κρατούμενοι της δικτατορίας της 4ης Αυγούστου που εκτελέστηκαν την Πρωτομαγιά του 1944. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία μέλη του ΚΚΕ αλλά όχι μόνο, στη «μάντρα» της Καισαριανής στήθηκαν αγέρωχοι και 12 αγωνιστές της επαναστατικής Αριστεράς της εποχής, τροτσκιστές και αρχαιομαρξιστές.

Όσο αίμα και να έχυσαν οι ναζί και οι συνεργάτες τους δεν κατάφεραν να πετύχουν τους στόχους τους. Ο ΕΛΑΣ δεν συντρίφτηκε από τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, τα αλληπάλληλα ολοκαυτώματα. Κέρδισε τη «μάχη της σοδειάς» το καλοκαίρι του 1944 και στη συνέχεια, όταν οι ναζί τα μάζευαν για να φύγουν, η «Ελεύθερη Ελλάδα» κατέβαινε από τα βουνά στις πεδιάδες.

Ούτε το κίνημα στις πόλεις σκόρπισε. Στην Απελευθέρωση εμφανίστηκε ανοιχτά πια στους δρόμους, στα εργοστάσια, στα γραφεία και τις υπηρεσίες, ζητώντας δικαίωση για τις θυσίες του: να κάνει κουμάντο ο κόσμος της δουλειάς που πείνασε, πάλεψε, μάτωσε, όχι οι συνεργάτες των ναζί, εκείνοι που έκαναν «χρυσές δουλειές» περιμένοντας, οι περισσότεροι, του Βρετανούς «συμμάχους». Χρειάστηκε η ιμπεριαλιστική επέμβαση της Βρετανίας και τα αδιέξοδα της στρατηγικής του ταξικού συμβιβασμού του ΚΚΕ για να ηττηθεί τελικά αυτή «η νικηφόρα επανάσταση που χάθηκε».

Χρειάζεται να (ξανα)θυμηθούμε αυτή την ιστορία. Για να απαντήσουμε στις προκλητικές διαστρεβλώσεις της «αναθεωρητικής» ιστορίας της Δεξιάς και του «ακράιου κέντρου», που ζωγραφίζουν μια εικόνα εκείνων των χρόνων όπου γενικώς κυριαρχούσε η «εμφύλια βία» (με την «κόκκινη» να έχει τα πρωτεία) ενώ η φασιστική κατοχή ήταν απλά ένα ντεκόρ. Και για να συνεχίσουμε τη συζήτηση στην Αριστερά για να μάθουμε από την ιστορία για να μην την επαναλάβουμε. Για τη στρατηγική της επανάστασης και της νίκης όχι της Βάρκιζας.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ: Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 12μες, αμφιθέατρο, θα χαιρετήσει ο Πάνος Ρούτσι

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ: Τετάρτη 25/2, 12μες, 313

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΝΙΚΑΙΑ: Τετάρτη 18 Φλεβάρη, 7μμ Δημαρχείο Νίκαιας

Ομιλητές/ριες: Πάνος Ρούτσι, σύλλογος συγγενών θυμάτων Τεμπών

Παναγιώτης Καλλίτσης, αντιπρόεδρος συλλόγου Μηχανικών ΟΣΕ

Πηνελόπη Κουτσουδάκη, ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων Δρομοκαϊτείου

Εύα Ηλιάδη, δασκάλα ΣΕΠΕ Αγίας Βαρβάρας Κορυδαλλού

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ: Τετάρτη 18 Φλεβάρη, 7.30μμ Δημαρχείο Ηρακλείου (υπόγειο αίθριο)

Ομιλητές/ριες: Δημήτρης Κουτσιαούτης, πρώην πρόεδρος μηχανοδηγών, ΔΣ ΠΟΣ, Κωνσταντίνος Πετράκης, εργαζόμενος στο Δήμο Ηρακλείου, Γιώργος Ράγκος, ΣΕΚ

ΚΥΨΕΛΗ: Τετάρτη 18 Φλεβάρη, 7μμ Λόφος Art Project (Βελβενδού 39 Κυψέλη)

Ομιλητές/ριες: Κώστας Γενηδούνας, πρόεδρος σωματείου μηχανοδηγών ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Φύλλια Πολίτη, δημοσιογράφος, Κίνηση Απεργιακή 8 Μάρτη,

Καμπάνια για Απεργία 27-28 Φλεβάρη

ΓΚΥΖΗ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 7.30μμ

Κοινωνικό Κέντρο Κατελιημένων Προσφυγικών, 1ο Μπλόκ (Λεωφόρος Αλεξάνδρας)

Ομιλητές/ριες: Βασίλης Ζαβογιάννης, ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Αλεξάνδρα Σιαφάκα, εργαζόμενη στην ΕΡΤ, παρέμβαση Σοφία Μαναγιώτου, εκπαιδευτικός Β' ΕΛΜΕ Αθήνας

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 7μμ Καφέ Teatral (Φλέμινγκ 58 Αργυρούπολη)

Ομιλητές/ριες: Αντώνης Κλειδαράς, ΔΣ μηχανοδηγών ΤΡΑΙΝΟΣΕ (ΠΕΠΕ)

Γιώργος Ρόδης, ΕΕ ΠΟΕ-ΔΟΥ, Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ σωματείου ΓΝΑ Γεννηματάς

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ: Τρίτη 24 Φλεβάρη, 7μμ Καφέ Στουπί (Δελφών 4)

Ομιλητές/ριες: Βασίλης Χατζηχαραλάμπος, Σύλλογος Συγγενών Θυμάτων Τεμπών, Παντελής Μπαριανός, αντιπρόεδρος ΔΣ σωματείου Εργαζόμενων ΟΣΑΕ. Διονύσης Τρευλόπουλος, καθηγητής Ειδικής Αγωγής, Θένια Ασλανίδη, γιατρός, Τζάνειο Νοσοκομείο

ΠΑΤΡΑ: Τρίτη 24 Φλεβάρη, 6.30μμ Αίθουσα ΕΒΕ Αράτου 21

Ομιλητές/ριες: Δημήτρης Μπελιάς, ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων ΠΓΝΠ ΡΙΟ, Βανέσα Αλιχού, αντιπρόεδρος σωματείου Μαγείρων Αχαΐας, μέλος ΔΣ ΕΚΠ, Νίκος Διαμαντόπουλος, γραμματέας σωματείου ΔΕΔΗΕ Πάτρας, Εκπρόσωπος Μηχανοδηγών ΤΡΑΙΝΟΣΕ

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ: Τρίτη 17 Φλεβάρη, 1μμ στα γραφεία του Σωματείου

ΝΟΣΟΚ. ΠΑΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ: Τρίτη 17 Φλεβάρη, 2μμ αμφιθέατρο

Ομιλητές/ριες: Δημήτρης Κουτσιαούτης, πρώην πρόεδρος μηχανοδηγών, ΔΣ ΠΟΣ, Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΓΣ ΟΕΝΓΕ

ΑΛΔΕ: Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 12 μες χώρος κυλικείου

Ομιλητές/ριες: Παντελής Μπαριανός, αντιπρόεδρος σωματείου εργαζόμενων ΟΣΕ, Γιώργος Ρόδης, ΔΣ ΠΟΕΔΟΥ, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΝΟΣΟΚ. ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ: Παρασκευή 20 Φλεβάρη, 1μμ αμφιθέατρο

Ομιλητές/ριες: Παναγιώτης Καλλίτσης, αντιπρόεδρος συλλόγου Μηχανικών ΟΣΕ,

Πηνελόπη Κουτσουδάκη, ΔΣ σωματείου Δρομοκαϊτείου, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΡΑΔΙΟΜΕΓΑΡΟ ΕΡΤ: (οργανώνεται από ΠΑΣΥΜΗΤΕ και ΠΣΥΠΕΡΤ)

Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 2μμ, στούντιο Ε Ομιλητές/ριες: Πάνος Ρούτσι, σύλλογος συγγενών θυμάτων Τεμπών

Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΓΣ ΟΕΝΓΕ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ: Παρασκευή 20 Φλεβάρη, 2μμ Κυλικείο ΑΠ

Ομιλητές/ριες: Πάνος Ρούτσι, σύλλογος συγγενών θυμάτων Τεμπών

Χαρχαρίδου Μαρία, ΔΣ Γεννηματάς, Κίνηση Απεργιακή 8 Μάρτη

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ: Τρίτη 24 Φλεβάρη, 2μμ γραφεία σωματείου

Ομιλητές/ριες: Ζαννέτα Λυσικάτου, ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ, Κίνηση Απεργιακή 8 Μάρτη

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ: Τρίτη 24 Φλεβάρη, 1μμ αμφιθέατρο

Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης, ΓΣ ΑΔΕΔΥ

ΔΑΦΝΙ: Τρίτη 24 Φλεβάρη, 2.30μμ εστιατόριο Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΤΖΑΝΕΙΟ: Τρίτη 24 Φλεβάρη, 2μμ Κυλικείο Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη, γιατρός

ΣΥΝΝΕΦΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΙΡΑΝ

Δεύτερο αεροπλανοφόρο των ΗΠΑ πλέει προς τον Περσικό

Ο Τραμπ κλιμακώνει την περικόκλωση του Ιράν, απειλώντας ανοιχτά με χτυπήματα μέσα στις επόμενες βδομάδες, ενώ ταυτόχρονα συνεχίζονται οι έμμεσες συνομιλίες. Σύμφωνα με διεθνή μέσα, οι ΗΠΑ έδωσαν εντολή στο αεροπλανοφόρο Τζεραλντ Φορντ να αφήσει την Καραϊβική και να πλεύσει προς τον Περσικό Κόλπο. Αναμένεται να φτάσει μέσα σε τέσσερις βδομάδες. Πρόκειται για το μεγαλύτερο αεροπλανοφόρο στον κόσμο, ικανό να σηκώσει μέχρι και 90 πολεμικά αεροσκάφη. Στην περιοχή ήδη βρίσκεται το αεροπλανοφόρο Αβραάμ Λίνκολν και ένας ολόκληρος συνοδευτικός στόλος.

Στο μεταξύ, στη Γενεύη της Ελβετίας συνεχίζονται οι συνομιλίες που ξεκίνησαν στις αρχές Φλεβάρη, με τη μεσολάβηση του Ομάν. Οι ΗΠΑ εκβιάζουν το Ιράν να εγκαταλείψει το πυρηνικό του πρόγραμμα, ενώ πιέζουν και σε μια σειρά ακόμη μέτωπα, στρατιωτικά, πολιτικά και οικονομικά. Ο Νετανιάχου συναντήθηκε με τον Τραμπ και φαίνεται να τον έπεισε να σκληρύνει κι άλλο τη στρατιωτική απειλή.

Το Ιράν έχει υπογράψει τη συνθήκη για τη μη διασπορά των πυρηνικών. Έχει δεσμευτεί δηλαδή να προχωρήσει την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας, χωρίς να κατασκευάσει πυρηνικά όπλα, δίνοντας τη δυνατότητα στους ελεγκτές των Διεθνών Υπηρεσιών να παρακολουθούν το πρόγραμμά του. Το Ισραήλ, αντίθετα, είναι το μόνο κράτος της Μέσης Ανατολής που έχει πυρηνικό οπλοστάσιο ήδη από τη δεκαετία του '60, χωρίς να δίνει αναφορά σε κανέναν. Οι ισραηλινοί δημοσιογράφοι δεν έχουν καν δικαίωμα να αναφέρονται στα πυρηνικά του κράτους τους. Αυτό το κράτος τρομοκράτης κάνει μαθήματα στους άλλους για τον κίνδυνο των πυρηνικών!

Το Ιράν βρίσκεται εδώ και δεκαετίες κάτω από το εμπάργκο και τις κυρώσεις των ΗΠΑ και άλλων χωρών. Το Ισραήλ επιτέθηκε στο Ιράν τον περασμένο Ιούνιο ενώ θα ξεκινούσε ένας γύρος συνομιλιών. Οι ΗΠΑ ολοκλήρωσαν την επίθεση με μεγάλα χτυπήματα σε πυρηνικές εγκαταστάσεις. Πριν από λίγες μέρες ο Τραμπ απείλησε πως τέτοια χτυπήματα θα επαναληφθούν αν το Ιράν δεν αποδεχθεί τους όρους του. «Δεν νομίζω πως θέλουν να ζήσουν τις συνέπειες του να μην κάνουν συμφωνία. Θα έπρεπε να έχουν συμφωνήσει προτού στείλουμε τα B-2 να τους διαλύσουν τις πυρηνικές δυνατότητες. Και τελικά χρειάστηκε να στείλουμε τα B-2».

Και οι δηλώσεις του Τραμπ, και η πρόσφατη επίθεση στη Βενεζουέλα, και η όλο και μεγαλύ-

Φωτό: Μπενουά Τεσιέ/ Reuters

τερη στρατιωτική περικόκλωση του Ιράν δείχνουν πως μια αμερικανική επίθεση είναι πραγματική πιθανότητα. Ο Τραμπ μοιάζει να ακολουθεί παντού τη λογική της στρατιωτικοποίησης των διαπραγματεύσεων. Λίγοι είναι αυτοί που σκέφτονται σοβαρά μια μεγάλη επίθεση που θα επιβάλει αλλαγή καθεστώτος στο Ιράν. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε χερσαία εισβολή και κατοχή, με κόστος που δεν είναι σε θέση να αναλάβει αυτή τη στιγμή ο Τραμπ. Όμως αφήνουν να εννοηθεί ότι θα προχωρούσαν σε ένα συνδυασμό βομβαρδισμών και δολοφονιών μιας σειράς στελεχών του ιρανικού κρατικού μηχανισμού, ώστε να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις από ακόμη ισχυρότερη θέση.

Ψέματα

Τα ψέματα ότι η ισραηλινή και αμερικανική επιθετικότητα έχουν την οποιαδήποτε σχέση με τους αγώνες του απλού κόσμου στο Ιράν έχουν ήδη εξαφανιστεί ακόμη και από τις δηλώσεις τους. Η απειλή του πολέμου έχει να κάνει με τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής, με το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και το ισοζύγιο μεταξύ των τοπικών και των μεγάλων δυνάμεων. Οι νοσταλγοί του βασιλικού καθεστώτος και άλλες δυνάμεις που παρακαλούσαν τις ΗΠΑ και το Ισραήλ να προχωρήσουν σε επίθεση κατά της Τεχεράνης τώρα δηλώνουν την “απογοήτευσή” τους. Λένε πως με το συνδυασμό περιορισμένης επίθεσης και διαπραγματεύσεων, αντί για “αλλαγή καθεστώτος” μπορεί να βοηθήσει το καθεστώς να κρατηθεί στην εξουσία. Οι διαπραγματευτές της Τεχεράνης δηλώνουν την πρόθεσή τους να κάνουν κάποιες υποχωρήσεις ώστε να βγάλουν από πάνω τους τον ασφυκτικό κλοιό του εμπάργκο.

Αυτοί που μετέτρεψαν τη Λωρίδα της Γάζας σε μαζικό τάφο έχουν το θράσος να μιλάνε ενάντια στην “επιθετικότητα” του Ιράν. Υπόσχονται διαπραγματεύσεις ενώ κινητοποιούν τη μεγαλύτερη πολεμική μηχανή του πλανήτη. Κάθε βήμα τους για να ελέγξουν τη Μέση Ανατολή απειλεί με ακόμη μεγαλύτερη αποσταθεροποίηση και μεγαλύτερο μακελειό.

12/12, Ρώμη. Διαμαρτυρία δημοσιογράφων της Repubblica. Φωτό: ANSA/ Κίρα Βενούτο

Απεργία στην Repubblica ενάντια στη διαδικασία εξαγοράς από τον ANΤ1

Η οικογένεια Κυριακού και τα πλοκάμια της, που απλώνονται από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα των ΗΠΑ μέχρι τα ματωβαμμένα παλάτια της Σαουδικής Αραβίας περνώντας μέσω Μητσστάκη, έχει γίνει θέμα στην Ιταλία τους τελευταίους μήνες. Αφορμή είναι οι πληροφορίες ότι ο Έλληνας εφοπλιστής που έχει στην κατοχή του ανάμεσα σε πολλά άλλα κανάλια και εταιρείες τον ANΤ1, βρίσκεται σε διαδικασία εξαγοράς της ιταλικής εταιρείας MME, Gedi. Οι εργαζόμενοι σε μία από τις μεγαλύτερες εφημερίδες της χώρας, στη Repubblica, που ανήκει στην Gedi προχώρησαν σε απεργία στις 10 Φλεβάρη που οδήγησε στη μη κυκλοφορία της εφημερίδας δύο μέρες.

Στην ανακοίνωση της απεργίας τους αναφέρουν πως «ξέρουμε πως η Exor (η μητρική εταιρεία της οικογένειας Ανιέλι της FIAT που κατέχει την Gedi) βρίσκεται στη διαδικασία πώλησης της Gedi στον ελληνικό όμιλο ANΤ1. Όμως η προθεσμία έληξε στις 31 Γενάρη και δεν έχουμε ενημερωθεί αν εξελίσσεται παράταση ή οτιδήποτε άλλο. Έχουμε εκφράσει από την αρχή την οργή και την ανησυχία μας. Στη διαπραγμάτευση λείπει η διαφάνεια, ένα συστατικό απαραίτητο όταν αυτό που πωλείται δεν είναι μόνο ένα προϊόν αλλά ένα εργαλείο ισορροπίας σε ένα τοπίο των MME με ήδη εύθραυστο πλουραλισμό. Ο εκδότης μας, Τζον Έλκαν, αρνείται να συναντηθεί με τους εκπροσώπους των συνδικάτων. Αυτή είναι η κατάσταση που ζουν 1300 οικογένειες».

Όμως οι εργαζόμενοι δεν μένουν μόνο στο συνδικαλιστικό επίπεδο. Γράφουν πως «Η ιστορία της Repubblica και του ομίλου Gedi δείχνει που οδηγεί η παντοδυναμία των λίγων, χωρίς κανόνες και χωρίς ελέγχους. Θυμίζει το αβέβαιο μέλλον των πολλών που δεν κληρονομήσαμε περιουσίες ούτε πιστεύουμε στον νόμο του ισχυρότερου και του πιο πονηρού. Δείχνει την απολμία και τη συνενοχή, δυστυχώς, πολλών δημόσιων φορέων που νοιάζονται για τα συμφέροντα των ολιγαρχιών και λιγότερο για το κοινό καλό. Αυτή η υπόθεση, επομένως, δεν αφορά μόνο εμάς.

Εμείς, δημοσιογράφοι, εργαζόμενες και εργαζόμενοι, πολίτες, δεν έχουμε καμία πρόθεση να παραιτηθούμε ή να αυτο-σιω-

πήσουμε. Από σεβασμό προς τους εαυτούς μας, προς την ιστορία μιας εφημερίδας που μόλις έκλεισε τα 50 της χρόνια, και προς τις αναγνώστριες και τους αναγνώστες.

Η Repubblica γεννήθηκε με ένα ισχυρό αίσθημα ταυτότητας και ένταξης σε ένα σαφώς καθορισμένο σύστημα αξιών: προοδευτική, αντιφασιστική, υπέρ της κατάκτησης νέων κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού. Με αυτόν τον φακό αφηγηθήκαμε την Ιταλία και τον κόσμο για μισό αιώνα. Η μάχη μας είναι για να παραμείνουμε πιστοί σε όλα αυτά. Σε όσους θέλησαν να μας λυγίσουν, ή σε όσους ίσως θα ήθελαν να το κάνουν ακόμα στο μέλλον, απαντάμε ότι είμαστε ακόμα εδώ».

Βρώμικοι δεσμοί

Στα ιταλικά MME πληθαίνουν οι αναφορές στους βρώμικους δεσμούς της οικογένειας Κυριακού με τον Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν της Σαουδικής Αραβίας. Κυκλοφόρησαν οι φωτογραφίες από την παρουσία του Θεόδωρου Κυριακού σε επίσημο κρατικό δείπνο στη Ντόχα του Κατάρ προς τιμή του Ντόναλντ Τραμπ. Συνέδεσαν αυτές τις πληροφορίες με τη συμμετοχή του Κυριακού στο Atlantic Council και τις προσωπικές σχέσεις με το Μητσστάκη και τη σύζυγό του, οι οποίοι έχουν χρησιμοποιήσει και ιδιωτικό ελικόπτερο του Κυριακού. Θύμισαν τη μεταγραφή της Ελιζαμπεθ Πίπκο από κολλητή του Τραμπ και εκπρόσωπο Τύπου του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος σε στέλεχος του ANΤ1. Σχολιάζουν ότι δεν ήταν καθόλου τυχαίο πως η πρώτη συνέντευξη της καινούργιας πρέσβειρας τον ΗΠΑ, Γκίλφοϊλ, δόθηκε στον ANΤ1. Η μανία του Κυριακού για έλεγχο της βιομηχανίας των MME σε μια σειρά χώρες δεν έχει μόνο άμεσες οικονομικές στοχεύσεις, αλλά συνδέεται με τα μεγαλύτερα συμφέροντά του στον εφοπλισμό. Οι δεσμοί του με τις βασιλικές οικογένειες του Κόλπου ενισχύονται χάρη στο κύρος που κερδίζει από τον προπαγανδιστικό μηχανισμό που χτίζει για χάρη τους και για χάρη του Ισραήλ μέσω των MME.

Νίκος Λούντος

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ-ΕΡΝΤΟΓΑΝ

«Ήρεμα νερά» γεμάτα πνιγμένους πρόσφυγες

Αθήνα και Άγκυρα αντιμετώπισαν την συνάντηση Μητσοτάκη-Ερντογάν ως επιβεβαίωση των «ήρεμων νερών» στις διμερείς σχέσεις. Στη συνέντευξη Τύπου, Μητσοτάκης και Ερντογάν μιλήσανε για σημαντικές συμφωνίες ανάμεσα στις δύο χώρες ενώ διαφορές και προβλήματα μπορούν να επιλυθούν στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου. Η συνάντηση έγινε λίγες μέρες μετά την 30η επέτειο της «κρίσης στα Ίμια», όπου Ελλάδα και Τουρκία βρέθηκαν στο «παρά ένα» από μία καταστροφική πολεμική σύγκρουση.

Στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό τα «ήρεμα νερά» μπορούν να δημιουργούν συνθήκες για «επωφελείς συμφωνίες» αλλά την ίδια στιγμή να προετοιμάζουν ένα νέο γύρο «κρίσεων». Η αιτία είναι ότι οι «ελληνοτουρκικές διαφορές» δεν οφείλονται σε, δήθεν, «διαφορετικές αναγνώσεις» του «διεθνούς δικαίου», που υποκριτικά και οι δύο πλευρές επικαλούνται, αλλά σε έναν αντιδραστικό και επικίνδυνο ανταγωνισμό κυριαρχίας αλλά και «ευκαιριών» στην ευρύτερη (και όλο πιο ασταθή) περιοχή από την Ανατολική Μεσόγειο μέχρι και την Ουκρανία. Κάτω από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ αλλά και σε αυτονομία από αυτές. Αυτό επιβεβαιώθηκε και σε αυτή τη συνάντηση.

Η συνάντηση έγινε λίγες μέρες μετά το έγκλημα στη Χίο αλλά Μητσοτάκης και Ερντογάν, με απίστευτη κυνικότητα, αλληλοσυγχαίρονταν γιατί κατάφεραν να μειώσουν κατά 60% τις

Μητσοτάκης και Ερντογάν. Φωτό: Eurokinissi

μεταναστευτικές ροές στο Αιγαίο. Ένα, κυριολεκτικά, δολοφονικό «επίτευγμα συνεργασίας των δύο χωρών» με τίμημα τις ζωές χιλιάδων προσφύγων. Μπορεί η Τουρκία να ανακοίνωσε εμπορικό εμπόριο κατά του Ισραήλ και ο Μητσοτάκης να πανηγυρίζει γιατί ο γενοκτόνος φίλος του, Νετανιάχου, «έστειλε μήνυμα προς την Τουρκία» («όσοι πιστεύουν ότι μπορούν να επαναφέρουν την αυτοκρατορία τους στις χώρες μας, τους λέμε ότι αυτό δεν θα συμβεί, ούτε να το σκεφτείτε») αλλά, σύμφωνα με εκθέσεις διεθνών οργανισμών, που αναδημοσίευσε η Εργατική Αλληλεγγύη, τουλάχιστον 57 φορτία αργού πετρελαίου, συνολικού βάρους σχεδόν

6.463 κιλτοτόνων έχουν παραδοθεί από την Τουρκία στο Ισραήλ, μετά την ανακοίνωση του εμπάργκο, με πλοία που ανήκουν σε δύο εταιρίες της οικογένειας Αλαφούζου.

Ουάσιγκτον

Σύμφωνα με την «Καθημερινή»: «πίσω από τις κλειστές πόρτες οι κ. Μητσοτάκης και Ερντογάν συνέπεσαν στην εκτίμηση ότι δεν είναι πιθανό στο ορατό μέλλον η Ουάσιγκτον να επιχειρήσει να προωθήσει συνολικές λύσεις στο Αιγαίο και στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, ενώ είναι σαφές πως μια πιθανή επιδιαιτησία της διοίκησης Τραμπ δεν την προκρίνει ούτε η Αθήνα ούτε η Άγκυρα». Και είναι λο-

γικό να μην την προκρίνουν. Όχι γιατί μπορούν «να τα βρουν» μεταξύ τους αλλά γιατί επιδιώκουν την επιβολή τετελεσμένων.

Η ελληνική άρχουσα τάξη θεωρεί και έχει την εύνοια των ΗΠΑ. Οι στρατιωτικές και οικονομικές συμφωνίες με το Ισραήλ, η συμμετοχή ελληνικού στρατού κατοχής στη Γάζα, οι ενεργειακές συμφωνίες με αμερικάνικες πολυεθνικές πετρελαίου για εξορύξεις σε Ιόνιο και Κρήτη, ο «κάθετος διάδρομος» μεταφοράς αμερικάνικου LNG σε Βαλκάνια και Ανατολική Ευρώπη, η ενεργειακή σύνδεση Ισραήλ - Κύπρος - Ελλάδα - ΕΕ, ο νέος Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός στο Αιγαίο και τα νέα εξοπλιστικά προ-

γράμματα 7 δις ευρώ είναι η ελληνική «επίδειξη δύναμης» προς την Τουρκία. Για τον Μητσοτάκη, «δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα» αλλά υπάρχουν 7 δις για πολεμικές δαπάνες. Ο Δένδιας γεμίζει τα στρατόπεδα με νεολαία και μας προτρέπει να «συνηθίσουμε τα φέρετρα». Επίσης, ο διακαής πόθος της Τουρκίας να συμμετάσχει στο πολεμικό πρόγραμμα, πολλών δις ευρώ, SAFE της ΕΕ προϋποθέτει την έγκριση της Ελλάδας. Από την άλλη το τουρκικό κράτος παίζει κομβικό ρόλο στις προσπάθειες του Τραμπ να ανακτήσει τον έλεγχο στη Μέση Ανατολή. Η συμμετοχή των δύο χωρών στο ΝΑΤΟ δεν κατευνάζει αλλά φουντώνει ακόμη περισσότερο τον ήδη υπάρχοντα επικίνδυνο ανταγωνισμό.

Η κριτική στο Μητσοτάκη και στη κυβέρνηση της ΝΔ, από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα μέχρι και το ΚΚΕ, για δήθεν «ενδοτισμό απέναντι στις επιδιώξεις της Τουρκίας», εκτός από την αντιστροφή της πραγματικότητας, «ρίχνει νερό στο μύλο» σε όλα τα πολεμοκάπηλα επιτελεία και σχέδια.

Η ειρήνη στο Αιγαίο δεν θα έρθει ούτε με «συμφωνίες» και «λυκοφιλίες», ούτε με τον Τραμπ, ούτε το «διεθνές δίκαιο» που το έχουν κάνει, ούτως ή άλλως, «πατσαβούρα». Θα έρθει με την πάλη της εργατικής τάξης, σε Ελλάδα και Τουρκία, ενάντια στα σχέδια των κυβερνήσεων «της». Να δυναμώσουμε την Αριστερά του διεθνισμού που βάζει αυτή την κατεύθυνση.

Γιώργος Ράγκος

ΑΝΤΑΡΣΙΑ

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία Ἀνατροπῆς

Εκδήλωση στη Ν. Ιωνία

Το Σάββατο 14 Φλεβάρη ξεκίνησε, από τη Νέα Ιωνία, ο γύρος ανοικτών εκδηλώσεων της ΑΝΤΑΡΣΙΑ μπροστά στην 6η Συνδιάσκεψη της. Ομιλητές ήταν Μιχάλης Ρίζος (μέλος του ΔΣ του Σωματίου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο "Αττικό") και από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΙΑ ο Γιώργος Ράγκος και ο Μάνος Σκούφογλου.

Ο Μ. Ρίζος παρουσίασε τις θέσεις και την πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΙΑ για την 6η Συνδιάσκεψη και κάλεσε για να μαζικό και ειλικρινή διάλογο πάνω σ' αυτές από όλο το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΙΑ. Ο Μ. Σκούφογλου ανέφερε τους λόγους για τους οποίους η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ήταν και είναι χρήσιμη για την Αριστερά και το κίνημα, ανέφερε τις αδυναμίες που θα πρέπει να ξεπεράσει και κάλεσε σε μαζικοποίηση των διαδικασιών για την 6η Συνδιάσκεψη.

Ο Γ. Ράγκος ξεκίνησε με την εικόνα στο Σύνταγμα της προηγούμενης ημέρας, της Παρασκευής 13 Φλεβάρη, όπου εργάτες - αγρότες - φοιτητές ήταν "μία φωνή και μία γροθιά" απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ, βάζοντας ότι αυτή είναι η εικόνα της περιόδου στην οποία η ΑΝΤΑΡΣΙΑ θα πρέπει να παρέμβει. Έφερε την "μεγάλη εικόνα" ενός κόσμου στην "εποχή

των πολέμων και επαναστάσεων" για να τονίσει τη σημασία των αντιστάσεων που νίκανε από την Παλαιστίνη μέχρι τη Μινεσότα. Τόνισε ότι η ΑΝΤΑΡΣΙΑ για να μπορέσει να παίξει ηγεμονικό ρόλο, για να γίνει το οργανωτικό και πολιτικό στήριγμα των αγώνων θα πρέπει να "συνδέσει" τη στρατηγική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής με τη τακτική του ενιαίου μετώπου για να συνδεθεί με τη νέα ριζοσπαστικοποίηση της περιόδου και τα μαχητικά κομμάτια που αποδεδειγμένα από την κρίση της ρεφορμιστικής Αριστεράς. Τέλος, κάλεσε στην οργάνωση των μεγάλων αγώνων - σταθμών πριν την 6η Συνδιάσκεψη: την απεργία στις 27 - 28 Φλεβάρη, την απεργία στις 8 Μάρτη, το αντιρατσιστικό - αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 28 Μάρτη.

Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με ενδεικτικές τις τοποθετήσεις του Δ. Δεσύλλα για τα αγροτικά μπλόκα, του Ν. Χαϊντάρ για το απεργιακό κίνημα στα νοσοκομεία, της Α. Φράγκου για την 8 Μάρτη και 28 Μάρτη και του Χ. Λαμπρόπουλου για το ρόλο της επαναστατικής Αριστεράς στη νίκη των εξεγέρσεων.

Ήταν μία ελπιοφόρα αρχή για την 6η Συνδιάσκεψη.

Ανταρσία στο Λιμάνι

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 15 Φλεβάρη, η ανοιχτή συνέλευση της "Ανταρσία στο Λιμάνι" με τη συμμετοχή συντρόφων, συντροφισσών και φίλων από όλες τις γειτονιές του Πειραιά.

Στη συζήτηση τέθηκαν πολλά από τα προβλήματα της πόλης όπως: Η ρύπανση του περιβάλλοντος και οι κίνδυνοι που αναδείχθηκαν και από την πρόσφατη πυρκαγιά στα καζάνια στο Πέραμα. Οι "αναπλάσεις", όπως στο Α διαμέρισμα, που κάνουν την καθημερινότητα των κατοίκων αβιώτη. Η ιδιωτικοποίηση του λιμανιού και το master plan της cosco-ΟΛΠ. Το πρόβλημα της έλλειψης ΜΜΜ και το άθλιο κυκλοφοριακό. Η έλλειψη αντιπλημμυρικών έργων κυρίως σε Καμίνια και Παλιά Κοκκινιά. Τα μεγάλα προβλήματα στα σχολεία που θα γίνουν εντονότερα με την κατάργηση της Σχολικής Επιτροπής. Τα ρατσιστικά εγκλήματα στην Πύλο και στη Χίο και ο αγώνας για την τιμωρία των ενόχων που για τον Πειραιά έχει ιδιαίτερη ση-

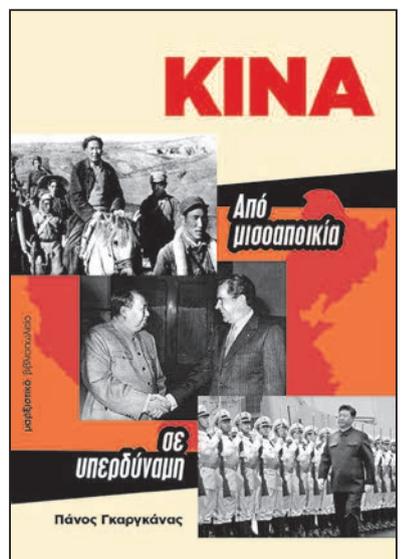
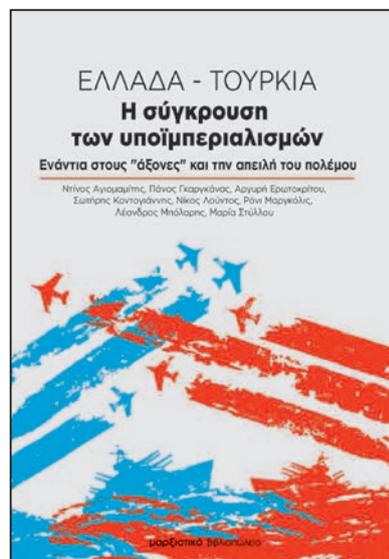
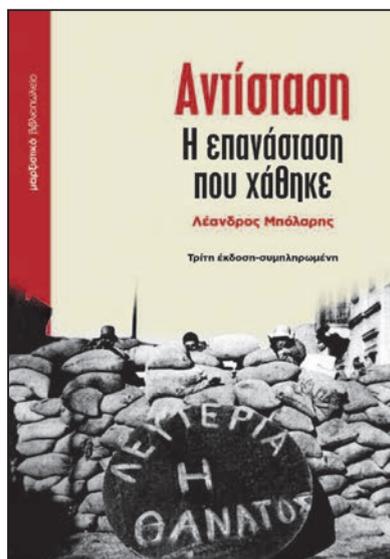
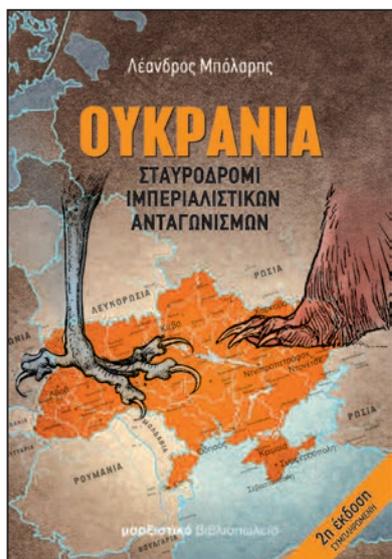
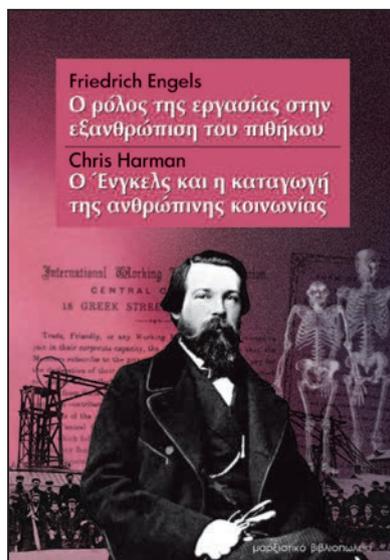
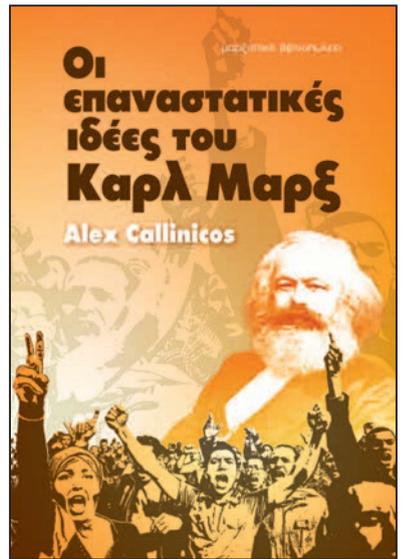
μασία λόγω του Ναυτοδικείου. Η ακρίβεια, η φτώχεια που απλώνεται στην πόλη, οι άστεγοι και η ανάγκη για δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες. Το ανύπαρκτο πράσινο, τα υψηλά δημοτικά τέλη, η "ανάπλαση" στην ΧΡΩ.ΠΕΙ. κ.α.

Σημαντικοί όμως είναι και οι αγώνες που αναπτύσσονται στην πόλη για πολλά από τα παραπάνω προβλήματα. Τη συνέλευση απασχόλησε το πως η συμμετοχή της "Ανταρσία στο Λιμάνι" στους αγώνες αυτούς θα γίνει ακόμη πιο δυνατή και καθοριστική και ποιες πρωτοβουλίες μπορούμε να πάρουμε γι' αυτό. Ξεκινάμε με την στήριξη της πρωτοβουλίας για πανεργατική απεργία στις 27-28 Φλεβάρη στα τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη. Συμμετέχουμε στην σχετική εκδήλωση της "Ανταρσία στην Κοκκινιά" με τον Πάνο Ρούτσι και άλλους ομιλητές την Τετάρτη 17/2 στις 7μ.μ. στο Δημαρχείο Νίκαιας.

Ελένη Τσόλκα

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr
 Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584

